

Leona'nın Şanssız Görevi

Shana Muldoon Zappa & Ahmet Zappa

Leona derslerine çok çalışır, ayrıca Yıldız Kızları müzik grubunun baş vokalisti olmak da onu çok meşgul ediyor. Yıldızfonlar çalmaya başlıyor ve kızlar Dilek Diyarı'na bir yolculuk daha yapılacağını anlıyor.

Bu sefer sıra kendisine gelince Leona heyecandan havalara uçuyor. Bir an önce Dilek Diyarı'na gidip başarılı bir Dilek Gerçekleştirici olmak için sabırsızlanıyor. Ama bir sorun var: Geri Sayım Saati durmadan önce kendi isteklerini bir kenara bırakıp Dilekçisinin ne istediğini tam olarak anlayabilecek mi?

Doğan Egmont

ISBN 978-605-09-4089-3

9 786050 940893

sertifika no: 11940

Tavsiye
Edilen
Satış
Fiyatı

₺ 14

Yıldız Kızları - Leona'nın Şansız Görevi

Özgün Adı: *Star Darlings: Leona's Unlucky Mission*

Copyright © 2017 by Shana Muldoon Zappa and Ahmet Zappa

Artwork © 2017 Disney Enterprises, Inc.

Tüm hakları saklıdır. Kitabın içeriği, eleştiri yazılarındaki kısa alıntılar hariç, kısmen bile olsa hiçbir formatta, elektronik veya mekanik yöntemlerle, depolama ve yedekleme aygıtları dahil olmak üzere, yayıncının yazılı izni olmadan çoğaltılamaz.

Türkiye yayın hakları: Doğan ve Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No:1 Kat:10 Şişli 34360 İstanbul

Tel: (0212) 373 77 00

www.de.com.tr

Her 2.000 adet, bir baskı olarak kabul edilmektedir.

1. Baskı: İstanbul, 2017

ISBN: 978-605-09-4089-3

Sertifika no: 11940

Çeviri: Tuğba Kırca Alptekin

Yayına hazırlayan: Güneş Çığay

Kapak uygulama: Onur Erbay

Grafik uygulama: Havva Alp

Basım yeri: GD Ofset Matbaacılık ve Tic. San. A.Ş.

Adres: Atatürk Bulvarı Deposite Alışveriş Merkezi A5 Blok 4. Kat No: 407

İkitelli OSB - Başakşehir - İSTANBUL

Tel: (+90 212) 671 91 00

Sertifika no: 32211

Toplu sipariş için tel: (0212) 373 77 44 **E-posta:** satis@de.com.tr

Disney

Leona'nın Şanssız Görevi

Shana Muldoon Zappa & Ahmet Zappa

Doğan Egmont

Okumak gelecektir.

www.de.com.tr

ပြည်ထောင်စု

နိုင်ငံ

တရားရုံး

ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော် အဖွဲ့ဝင်များ

Güzel, tatlı hazinemiz, Hale Violetta Zappa. Sen bizim için saf ışık ve neşesin, en büyük ilham kaynağımızsun. Seni çok seviyoruz.

Yolunda ilerlerken attığın her adımda hayal edebileceğin en başarılı hayatı kuracak güce sahip olduğunu unutma.

Farklı olmanın ve kendin olmanın, içindeki yıldızı daha da canlandıracağımı hiç aklından çıkarma.

Seğme şansın olduğunu hatırla... Seni iyi hissettiren düşünceleri seç. Ruhunu besleyen sevgi ve arkadaşlıkları seç. Sana huzur ve tatmin getirecek yolları seç. Sınırlarını da buna göre seç. Yaratıcılığına ve iç sesine hitap edenleri ve seni mutlu edenleri seç... Ve neyi seçersen seç, sana olan koşulsuz sevgimizi hep hatırla.

Yıldızlara bak ve asla yalnız olmadığını bil.

Şüpheye düştüğünde kendine dön... tüm cevapları orada bulacaksın.

Gülümsemek dünyaya neşe katar, kahkaha en iyi ilaçtır.

Son olarak, ASLA dilek tutmayı bırakma...

Parla bakalım...

Annen ve Baban

Ve "Dilek Diyarı'ndaki" diğer herkese:

Hayatın neresinde olursan ol, görünüşün, doğduğun yer neresi olursa olsun, hayallerindeki hayatı yaratacak gücün içinde olduğunu bil. Biricik ruhunu kutlayarak, olumlu düşünüp harekete geçerek dileklerini gerçekleştirebilirsin.

Gülümse. Yıldız Kızları arkanda.

Ne kadar muhteşem olduğunu biliyoruz.

Parla bakalım...

Dostların,

Shana ve Ahmet

Öğrenci Bilgileri

İSİM: Clover

PARLAMA GÜNÜ: 5 Ocak

EN SEVDİĞİ RENK: Mor

SEVDİKLERİ: Müzik, resim yapmak, ders çalışmak

DİLEĞİ: Yıldızya'nın en iyi bestecisi ve DJ'yi olmak

SEÇİLME NEDENİ: Clover çok disiplinli, sabırlı ve iradeli.

Yaratıcı, sorumluluk sahibi, güvenilir ve aşırı derecede sadıktır.

DİKKAT EDİLMESİ GEREKENLER: Clover bazen anlaşılması zor olabilir, ayrıca tanımadığı kişilere karşı kapalıdır. Risk almaktan korkar ve bazen şakacılığı tutar.

SINIFI: İkinci sınıf

GÜÇ KRİSTALİ: Panther

DİLEK SÜSÜ: Toka

İSİM: Adora

PARLAMA GÜNÜ: 14 Şubat

EN SEVDİĞİ RENK: Gök mavisi

SEVDİKLERİ: Geleceği nasıl daha iyi bir hale getireceğini düşünmek ve bilim.

DİLEĞİ: Yıldızya'nın en iyi moda tasarımcısı olmak.

SEÇİLME NEDENİ: Adora zeki, sevilen biridir ve etrafındaki dünyayı önemser. Derinlemesine düşünmesini bilir.

DİKKAT EDİLMESİ GEREKENLER: Adora sık sık hayal alemine dalar ve dikkati dağılır.

SINIFI: Üçüncü sınıf

GÜÇ KRİSTALİ: Firuze

DİLEK SÜSÜ: Saat

İSİM: Piper

PARLAMA GÜNÜ: 4 Mart

EN SEVDİĞİ RENK: Su yeşili

SEVDİKLERİ: Şiir yazmak ve rüya günlüğü tutmak

DİLEĞİ: En yüksek potansiyeline erişmek ve kitap yazarak bunu paylaşmak

SEÇİLME NEDENİ: Piper yardımsever, iyi kalpli ve duygusaldır. Sezgileri kuvvetlidir ve çok da dikkatlidir.

DİKKAT EDİLMESİ GEREKENLER: Piper bazen hayalperest, dalgın ve bitkin olabilir. Ayrıca ruh hali değişkendir ve başkalarının fikrine kolayca kendini kaptırabilir.

SINIFI: İkinci sınıf

GÜÇ KRİSTALİ: Rüya taşı

DİLEK SÜSÜ: Bilezik

Yıldızkız Akademisi

İSİM: Astra

PARLAMA GÜNÜ: 9 Nisan

EN SEVDİĞİ RENK: Kırmızı

SEVDİKLERİ: Bireysel sporlar

DİLEĞİ: Yıldızya'nın en iyi sporcusu olmak ve hep kazanmak!

SEÇİLME NEDENİ: Astra enerji dolu, cesur, zeki ve kendinden emindir. Sınırsız enerjisiyle her zaman hedefi tam isabet vurur.

DİKKAT EDİLMESİ GEREKENLER: Astra bazen ukala, bencil, küçümseyici ve düşüncesiz olabilir.

SINIFI: İkinci sınıf

GÜÇ KRİSTALİ: Yamantaş

DİLEK SÜSÜ: Bileklik

İSİM: Tessa

PARLAMA GÜNÜ: 18 Mayıs

EN SEVDİĞİ RENK: Zümrüt yeşili

SEVDİKLERİ: Yemek, çiçek, sevgi

DİLEĞİ: Lüks bir hayatın tadını sürebilecek kadar başarılı olmak.

SEÇİLME NEDENİ: Tessa sıcakkanlı, sevecen, cana yakın, güvenilir ve dürüştür. Bağlılığı ve gayreti dikkat çekicidir.

DİKKAT EDİLMESİ GEREKENLER: Tessa aceleye getirilmeyi sevmez. İnadi tuttuğu anlarda hayır demekten hiç çekinmez. Değişimden pek hoşlanmaz ve olayları abartabilir. Kolaylıkla amacından sapabilir.

SINIFI: Üçüncü sınıf

GÜÇ KRİSTALİ: Bürümcük taşı

DİLEK SÜSÜ: Broş

İSİM: Gemma

PARLAMA GÜNÜ: 2 Haziran

EN SEVDİĞİ RENK: Turuncu

SEVDİKLERİ: Neredeyse her konuda düşüncelerini paylaşmak

DİLEĞİ: Her konuda fikirlerinin değer görmesi

SEÇİLME NEDENİ: Gemma arkadaş canlısı, rahat, eğlenceli, dışa dönük ve sosyaldir. Neredeyse her konu hakkında bir bilgi vardır.

DİKKAT EDİLMESİ GEREKENLER: Gemma konuşmaktan çok - hem de çok - hoşlanır ve bazen aşırı dürüstlüğüyle çevresindekiler incitebilir. Dikkati çabuk dağılır ve yüzeysel davranışları olur.

SINIFI: Birinci

GÜÇ KRİSTALİ: Bıçır taşı

DİLEK SÜSÜ: Küpe

Öğrenci Bilgileri

İSİM: Cassie

PARLAMA GÜNÜ: 6 Temmuz

EN SEVDİĞİ RENK: Beyaz

SEVDİKLERİ: Kitaplar ve el sanatları

DİLEĞİ: Daha bağımsız, korkusuz ve kendinden emin olmak

SEÇİLME NEDENİ: Cassie'nin muhteşem bir yaratıcılığı ve sanatsal yönü vardır. Çok iştahlı bir okurdur, sevdiklerine bağlı, ilgilidir, iyi bir arkadaşır. Sezgileri güçlüdür.

DİKKAT EDİLMESİ GEREKENLER: Cassie şüpheli, kışkanç, kaprislidir ve kara kara düşüncelere dalabilir.

SINIFI: Birinci sınıf

GÜÇ KRİSTALİ: Ay taşı

DİLEK SÜSÜ: Gözlük

İSİM: Leona

PARLAMA GÜNÜ: 16 Ağustos

EN SEVDİĞİ RENK: Altın sarısı

SEVDİKLERİ: Sahneye çıkmak, rol yapmak ve giyinip süslenmek

DİLEĞİ: Yıldızı'nın en ünlü pop yıldızı olmak

SEÇİLME NEDENİ: Leona kendine güvenen, çalışkan, cömert, açık görüşlü, iyimser, ilgili ve güçlü bir liderdir.

DİKKAT EDİLMESİ GEREKENLER: Leona kibirli, dik kafalı, bencil, buyurgan, abartılı ve inatçı olabilir, öfkeye kapılabilir.

SINIFI: Üçüncü sınıf

GÜÇ KRİSTALİ: Parıldaktaş

DİLEK SÜSÜ: Bileklik

İSİM: Vega

PARLAMA GÜNÜ: 1 Eylül

EN SEVDİĞİ RENK: Mavi

SEVDİKLERİ: Egzersiz yapmak, analiz etmek, temizlik yapmak, bulmaca çözmek

DİLEĞİ: Yıldızkız Akademisi'nin en iyi öğrencisi olmak

SEÇİLME NEDENİ: Vega güvenilir, dikkatli, düzenlidir ve çok iyi odaklanabilir.

DİKKAT EDİLMESİ GEREKENLER: Vega her konuda çok dik kafalı davranabilir; bazen kasıntı, kibirli, huysuz olur ve kolayca utanabilir.

SINIFI: İkinci sınıf

GÜÇ KRİSTALİ: Direnç taşı

DİLEK SÜSÜ: Kemer

Yıldızkız Akademisi

İSİM: Libby

PARLAMA GÜNÜ: 12 Ekim

EN SEVDİĞİ RENK: Pembe

SEVDİKLERİ: Başkalarına yardım etmek, iç mekân tasarımı, resim, dans etmek

DİLEĞİ: Hem Yıldızıya'da hem de Dilek Diyarı'ndaki herkese istediğini vermek

SEÇİLME NEDENİ: Libby cömert, açık konuşan, zarif, ince ve kibardır.

DİKKAT EDİLMESİ GEREKENLER: Libby bazen kararsız kalabilir ve herkesi memnun etmek için biraz fazla çaba sarf eder.

SINIFI: Birinci sınıf

GÜÇ KRİSTALİ: Ahımlılık taşı

DİLEK SÜSÜ: Kolye

İSİM: Scarlet

PARLAMA GÜNÜ: 3 Kasım

EN SEVDİĞİ RENK: Siyah

SEVDİKLERİ: Kristal tırmanışı (ve bunun gibi diğer ekstrem sporlar), sihir, heyecan arayışı

DİLEĞİ: Dilek Diyarı'nda yaşamak

SEÇİLME NEDENİ: Scarlet kendinden emin, tutkulu, insanı kendine çeken, meraklı ve çok cesur biridir.

DİKKAT EDİLMESİ GEREKENLER: Scarlet yalnız olmayı sever ve gizli saklı takılıp kibirli, ukala ve kıskanç davranışlarıyla çevresindekileri kendinden uzaklaştırır.

SINIFI: Üçüncü sınıf

GÜÇ KRİSTALİ: Kuzgun taşı

DİLEK AKSESUARİ: Çizme

İSİM: Sage

PARLAMA GÜNÜ: 1 Aralık

EN SEVDİĞİ RENK: Lavanta rengi

SEVDİKLERİ: Yolculuk, macera, hikâye anlatmak, doğa ve sefe

DİLEĞİ: Yıldızıya'nın gördüğü en iyi Dilek Gerçekleştirici olmak

SEÇİLME NEDENİ: Sage dürüst, maceraperest, meraklı, iyimser, arkadaş canlısı ve rahattır.

DİKKAT EDİLMESİ GEREKENLER: Sage'in çok çabuk tepesi atar! Ayrıca gergin, sorumsuz davranabilir ve başkalarının fikirlerine fazla güvenir. Kendi kendine anlam çıkarabilir.

SINIFI: Birinci sınıf

GÜÇ KRİSTALİ: Lavanta taşı

DİLEK SÜSÜ: Kolye

Önsöz

Doğum günü pastandaki mumları üfleme için derin bir nefes alırsın. Fıskiye'nin dans eden suları önünde, elindeki bozuk parayı atmaya hazırlanırsın. Kardeşinle kurumuş lades kemiğinin birer ucundan tutarken, onun gözünü içine bakarsın. Ama önce ne yaparsın?

Tabii ki dilek tutarsın!

Bu dileği tuttuktan sonra ne olduğunu hiç merak ettin mi? *Bir şey olmuyordur*, diye düşünebilirsin.

Ama yanılıyorsun.

Çünkü bundan sonra hiç beklenmedik bir şey olur. Tutulan her dilek ışıltılı, insan gözünün göremediği birer Dilek Küresi'ne dönüşür. Bu görünmez küre yükselerek göklere çıkar ve gökyüzündeki en parlak yıldız, Yıldızıya isimli muhteşem bir yere doğru tek

yön yolculuğa başlar. Yıldızıya'da yaşayan Yıldızcanlar aynı senin benim gibi görünürler; tek farkları, parıltılı tenleri ile eşsiz renklerdeki ışıltılı saçlarıdır. Başka bir özellikleri de sihirli güçleridir. Yıldızkızlar, iyi dilekleri gerçekleştirmek için bu küreleri kullanırlar, iyi dilekler gerçekleşince de ortaya pozitif enerji çıkar. Yıldızıya'nın Yıldızcanlarının, gezegenlerini ayakta tutmak için bu enerjiye ihtiyacı vardır.

Merak ediyorsan, üç çeşit Dilek Küresi olduğunu söyleyelim:

İYİ DİLEK KÜRELERİ. Bu dilekler olumlu, yardımsever ve kalpten gelen dileklerdir. Sevimli ve parıltılı küreler, sıcaklık kontrollü Dilek Evleri'nde korunur. Göz kamaştırıcı, ışık saçan kürelere dönüşür. Doğru zaman geldiğinde, dilekleri gerçekleştirsin diye uygun Yıldızkız'a verilir.

KÖTÜ DİLEK KÜRELERİ. Bunlar bencillik ve kötü niyetle dolu, olumsuz dileklerdir. Kesinlikle ışık saçmaz. Asla gerçekleştirilmemesi gereken bu tehlikeli dileklerin küreleri derhal özel bir gözlem merkezine nakledilir.

OLANAKSIZ DİLEK KÜRELERİ. Yıldızkızların gerçekleştirmesinin mümkün olmadığı, dünya barışı, hastalıklara çare bulmak ve benzeri dileklerdir. Dayanılmaz, capcanlı bir ışık saçtıklarından Dilek Evi'nin

koyu camlı, özel bir bölmesinde korunurlar. Yıldızcanlar bir gün bu dilekleri gerçekleştirebilmeyi umut ederler.

Yıldızcanlar, dilek gerçekleştirme işini çok ciddiye alırlar. Yıldızkız Akademisi ismindeki özel okul, sadece en iyi ve en başarılı Yıldızkız öğrencileri kabul eder. Dört yıl boyunca çok çalıştıktan sonra mezun olduklarında, dilek gerçekleştirmek üzere Dilek Diyarı'na gitmeye hazırdırlar. Yıldızıya tarihi boyunca sadece dilek gerçekleştirme okullarının mezunları Dilek Diyarı'na gönderilmişti. Ancak artık okulu büyük değişiklikler bekliyor.

Neler olduğunu öğrenmek için okumaya devam et...

The first section of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry, no matter how small, should be recorded and categorized correctly. This ensures that the financial statements provide a true and fair view of the organization's performance.

The second section outlines the procedures for handling cash receipts and payments. It details the steps for issuing receipts, recording them in the cash book, and depositing the funds into the bank. Similarly, it describes the process for recording payments, including checks and cash disbursements, and ensuring that they are properly authorized and documented.

The third section covers the treatment of assets and liabilities. It explains how to record the acquisition of new assets and the depreciation of existing ones. It also discusses the recognition and measurement of liabilities, such as loans and accounts payable, and the impact of these on the balance sheet.

The fourth section addresses the calculation and recording of income and expenses. It provides guidance on how to identify revenue-generating activities and the associated costs, and how to allocate these costs to the appropriate departments or projects. This section also touches upon the importance of matching expenses with the revenue they help to generate.

The fifth and final section discusses the preparation of financial statements. It explains how the data collected throughout the accounting cycle is used to create the income statement, balance sheet, and statement of cash flows. It also highlights the need for a thorough review and audit of these statements to ensure their accuracy and reliability.

In conclusion, the document stresses that a robust accounting system is essential for the success of any organization. By following the principles and procedures outlined here, businesses can ensure that their financial records are accurate, complete, and compliant with applicable laws and regulations. This not only helps in making informed decisions but also provides a clear picture of the organization's financial health to stakeholders.

The document is intended to serve as a comprehensive guide for anyone involved in the accounting process, from small business owners to professional accountants. It provides a clear and concise overview of the key concepts and practices that underpin successful financial management.

Önsöz

Sevgili Anneciğim, Babacığım,

İlk olarak gönderdiğiniz paket için yıldızlar olsun! Yeni diş ışığına ihtiyacım olduğunu nasıl bildiniz? (Nedense sürekli kaybediyorum!) Anneciğim, gama kurabiyelerin yine muhteşem! Kutunun yarısını yedim bile! Öyle leziz olmuş ki kendimi durduramıyorum! Oda arkadaşım Scarlet ile paylaşmamı söylemiştin biliyorum ama bil bakalım ne oldu? Buradan taşınmak zorunda kaldı. Uzun hikâye. (Endişelenme, benim yüzümden olmadı.) İyi haber ise duvarların kenarında paten kaydığını hatırlıyor musun? Eh, artık bunu yapamayacak, en azından benim odamda! Yani şimdilik bütün oda bana kaldı; onca siyah eşya ortadan kalkınca oda çooook daha iyi görünüyor! Yakında yeni bir oda arkadaşım olacağını sanıyorum, o zaman size

haber veririm. Umarım altın sarısı ile biraz daha iyi uyumlu olan bir renk seviyordur, ayrıca daha rahat ve konuşması kolay biridir.

Aa, bilin bakalım ne oldu! Daha da büyük bir habere var! Müzik grubu kurdum!!!! İsmi Yıldız Kızları! Ve (tabii ki) baş vokalisti benim! Henüz konser vermedik ama yakında vereceğimizi biliyorum, o zaman size hemen holo-video gönderirim. Menajerimiz bile var, her şey süper gidiyor! Clover'ı hatırlıyor musunuz? Mor saçlı, şapka takan kız? Ailesi Uçan Molensalar'daymış; hani her sene gittiğimiz sirk yok mu? Yani şov dünyası ile ilgili bilmediği yok, üstelik çok güzel şarkı sözleri yazıyor. Bana hep pop yıldızı olmanın çok uzak bir olasılık olduğunu söylersiniz biliyorum ama grubumuzla ilgili çok iyi hissediyorum! Hedefim yıldız olarak yıldızlara ulaşmak!

Yıldız demişken geçen gün dedemin yıldızına bakıyordum ve yemin ederim bana göz kırptı!

Ayakkabı dükkânının müdür yardımcısı olduğu için Felix'e tebriklerimi iletin. (Patronun babam olduğundan bahsetmeyeceğim.) Garfield'e de bana holo-resim göndermeden kız arkadaşı olduğuna inanmadığını söyleyin. Bekliyorum..! (Ha-ha!)

Son olarak Duchess ve Franscesca'ya bu gece fırsatım olursa onları arayacağımı söyleyin. Bu arada bi-

rinci sınıflardan, aynı Duchess'a benzeyen bir kız var, ismi Cassie. Tıpkı onun gibi kalın, siyah kirpikleri ve yumuşak pembe gözleri var. Onu da oyuncak bebek gibi kucağına alıp sarılmak istiyorsun!

Sizi çok özledim ve sizi seviyorum.

*Süper yıldızınız,
Leona*

NOT: Biraz daha kurabiye gönderirseniz çok sevinirim!

Leona holo-mektubu çabucak okuyup başka neler yazabileceğini düşündü. Haftada bir anne babasına yazmaya çalışıyordu ama bazen unuttuğu oluyordu. Bazen de Yıldız Kızı kimliğini açık etmeden bir şey yazmak neredeyse imkânsızdı. Mesela Scarlet'ın gruptan kovulduğunu anlatmadan odadan taşınmasını nasıl açıklayabilirdi? Bileğini hızla sallayarak mektubu gönderdi. Belki bir gün sırlarını aileleriyle paylaşabileceklerdi ama bu kim bilir ne zaman olacaktı?

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. This ensures transparency and allows for easy verification of the data.

In the second section, the author outlines the various methods used to collect and analyze the data. This includes both primary and secondary data collection techniques. The analysis focuses on identifying trends and patterns over time, which is crucial for making informed decisions.

The third part of the document details the results of the study. It shows that there is a significant correlation between the variables being studied. The data indicates that as one variable increases, the other tends to decrease, suggesting an inverse relationship.

Finally, the document concludes with a series of recommendations based on the findings. It suggests that further research should be conducted to explore the underlying causes of the observed trends. Additionally, it provides practical advice for how the information can be used to improve current practices.

1.

BÖLÜM

Parla, parla. Parla, parla. PARLA, PARLA.

Uzun süredir sahibinin dikkatini çekmeye çalışan Yıldızfon'un sesiydi bu. Oda arkadaşsız olmanın huzuruyla yatmaya hazırlanan Leona, saç fırçasına şarkı söylemeyi bir an bırakıp saçlarını taradığı anda ısrarlı sesi sonunda duydu. Yeni bir Dilek Görevi'nin, hatta belki de kendi görev haberini almayı umarak Yıldızfonunu aldı. Ama mesajı okuyunca kafası karışarak kaşlarını çattı: LÜTFEN DERHAL OFİSİME GEL. SENİNLE KONUŞMAM GEREKEN ÇOK ACIL BİR DURUM VAR. LEYDİ STELLA. Üzerinde altın rengi pijama altı ve aynı renkte askılı tişört olan Leona telaşla simli tırtıl ipeğinden bornozunu sırtına attı, altın

rengi babetlerini ayağına geçirip heyecan, beklenti ve korkuyla karışık hislerle hızla odadan çıktı. Kozmik Yürüyüş Bandı'nda giderken neler olabileceğini düşündü. Scarlet yeniden Yıldız Kızlarının arasına kabul edilmiş (ve tekrar oda arkadaşı olmuş) olabilir miydi? Belki de (Scarlet'ın durumu yüzünden ertelenmiş olan) Libby'nin Dilek Çiçeği sunumu için çağrılmış olabilirlerdi. Ya da birileri Dilek Diyarı'na gizli yolculuklarını öğrenmiş olabilir miydi? Bunun olamayacağını düşünerek başını iki yana salladı. Sonra kalbinin küt küt atmasına sebep olan başka bir düşünce geldi aklına: Belki de ona bir çeşit ödül verilecekti. Yıldızkız Akademisi'nin En Popüler Öğrencisi ya da Geleceğin Parlayan Yıldızı ödülü olabilirdi bu. Leona holo-resim çekilme ihtimaline karşılık, gözlerinin içi gülerek Bayan Stella'nın ofisine geldi. Doğru düzgün giyinmediği için kendine kızdı.

Bayan Stella'nın ofisinin kapısı aralıktı. Bu çok garipti. Leona alışkın olduğu büyük ofisten içeri adımını attı. Tam ortada, grup olarak ilk kez toplandıkları yuvarlak masa duruyordu. Masanın etrafında üç Yıldız Kız arkadaşı oturuyordu. Gergince onu süzdüler. "Herkes nerede?" diye sordu Leona. Sage, Vega ve Libby ona bakıp sessizce omuz silkti.

Libby pembe saçlarını parmağına dolayarak, "Dilek

Çiçeği sunumumun yapılacağını umuyordum,” dedi. “Ama o zaman diğerleri nerede?” Diğer kızlar mobilyaların arkasında saklanıyormuş da sürpriz yaparak ortaya çıkacakmış gibi sağa sola bakındı.

Bayan Stella, peşinde kayıt müdiresi Leydi Cordial ile birlikte odaya girdi. Leydi Cordial, Yıldız Kızları ve Bayan Stella'nın planını bilen bir avuç Yıldızkız Akademisi yöneticisinden biriydi. Her zamanki gibi kaskatı gülümseyerek kavuşturduğu elleriyle Yıldız Kızlara hafifçe eğilip selam verdi. Bayan Stella dilek enerjisini kullanarak kapıyı kapadı ama Libby gerginden fazla sert kapadığını hissetti. Leona ise Bayan Stella'nın zarafet ve güzelliğinden gözlerini alamıyordu. Kayıt müdiresi ne kadar gergin ve içine kapanıksa, Bayan Stella o kadar asil ve kendinden emindi. Derken Leona, Bayan Stella'ya yakından baktı. Yıldızkız Akademisi'nde geçirdiği iki yılda bu kadını hiç böyle... böyle... sınırlı görmemişti. Bu iyiye işaret olmazdı. Bayan Stella dört arkadaşa baktı. “Scarlet nerede?” diye sordu.

Leona omzunu silkti. “Odamızdan taşındığından beri onu görmedim,” dedi. Diğer kızlar da ona katılarak başlarını salladılar.

“Öyle mi?” dedi Bayan Stella. Düzgün alını endişeyle kırıştı. “Bu şaşırtıcı. Son olanlardan sonra onunla

uzun uzun konuşmuştuk, çok zarif karşılamıştı. Holomesajıma cevap vermemesine şaşırırdım.”

Scarlet? Zarif? diye düşündü Leona. Müdirenin sözüne inanmak zorundaydı.

Libby başını iki yana salladı. “Gerçekten. Onu hiçbir yerde görmedik,” dedi. “Ne yemekte ne de grup provasında.”

Sage de söz aldı. “Dilek Olasılıkları dersine ve çalışma grubumuza da gelmedi.”

Bayan Stella kaşlarını çattı. “Anladım... Görünen o ki Scarlet belli ettiğinden daha fazla üzülmüş.” Derin bir nefes aldı. “Biraz yalnız kalmayı istemesine şaşmamamak gerek.”

Scarlet, diye düşündü Leona, *önceden de diğer Yıldızcanların arasında olmaya hiç hevesli görünmüyordu zaten.*

Leona toplantının bittiğini sanıp ayağa kalktı.

“O kadar çabuk değil Leona,” dedi Bayan Stella. “Sizi neden buraya çağırdığımı söylemedim daha.”

Leona pat diye geri oturdu.

“Size söyleyecek bir çift lafım var,” dedi müdire kızınca. “Yıldız Kızları.”

Kızlar boş boş ona baktılar. Müdire devam etti. “Gizli grubumuzun ismini müzik grubunuza verirken aklınızdan ne geçiyordu?”

Leona'nın nefesi kesildi. Grubun şarkıcısı olarak seçilmek onu öyle heyecanlandırmıştı ki asıl isimleri daha yeni aklına gelmişti. Bir düşününce, *gerçekten* de tuhaftı. Çabucak Bayan Stella'ya olanları açıkladı, diğer kızlar da araya girip düşüncelerini eklediler. Leona uzun zamandır -aslında Flairfield'deki çocukluğundan beri- *rock* grubu kurmak istemişti, tabii ki baş vokalde kendisi yer alacaktı. Bayan Stella, Yıldız Kızlarını bir araya getirince Leona bunun harika bir fırsat olduğunu düşünmüştü.

Leona, Yıldız Kızlarının çoğunun zaten müzik aleti çaldığını biliyordu ve birbirlerini daha da yakından tanımak için bu mükemmel bir fırsat olacaktı.

Seçmeler asla herkese açık olmayacaktı. Leona bunu çok net bir şekilde vurguladığını düşünmüştü. Oysa bir şekilde -bu hâlâ gizemini koruyordu- okuldaki her Yıldızfon'a bir holo-ilan gitmişti. Tabii ki Yıldız Kızları hariç, bu da durumu iyice garipleştiriyordu. Daha kötüsü de bu onun fikri olduğu halde Leona grup üyelerini bile seçemeyecekti. Yıldızkız Akademisi'nin adil, dengeli ve ayrımcılık kabul etmeyen kuralları, okul sınırlarında yapılacak seçmelerin, Oylayıcı kullanan bir okul görevlisi tarafından yönetilmesini söylüyordu. Bu makine tamamen objektif davranarak tüm yarışmaların yüzde yüz adil olmasını sağlardı.

Yani grubun üyeleri ile ismini Oylayıcı seçmişti. Makinanın seçtiği beş kızın tamamı Yıldız Kızlarındandı ve seçilen grup ismi de... Yıldız Kızlarıydı.

Bayan Stella başını iki yana salladı. "Bu gerçekten çok tuhaf."

Leydi Cordial araya girdi. "Ço-ço-çok tu-tu-tuhaf Bayan Stella. Ço-ço-çok tuhaf."

Bayan Stella artık daha yumuşak bir ifadeyle kızlara baktı. "Yani bunda sizin hiçbir payınız yok mu?" Kızlar başlarını iki yana salladı.

"Sorumlu öğretmen kimdi?" diye sordu Bayan Stella.

Leona düşündü. "Profesör... Profesör Leticia Langtree."

Leydi Cordial, Bayan Stella'nın koluna dokununca müdire, kısa boylu kadının kulağına fısıldayabilmesi için eğildi. Bayan Stella başını sallayarak dinledikten sonra doğrulduğunda dudaklarını büzmüştü. "Bunun tesadüfi bir hata mı yoksa kasıtlı mı olduğunu öğrenmek için detaylı bir soruşturma yapacağım." Başını iki yana salladı. "Fakat Oylayıcı'nın bu gizli ismi grubunuza verme olasılığı nedir?" diye düşündü yüksek sesle. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

Bu cevabı beklenmeyen bir soruydu, fakat tüm Yıldızcanlar doğuştan matematik bilgisiyle doğduğundan cevap hemen dillerinin ucundaydı. "Beş yüz mun-

yumda bir,” dediler hep bir ağızdan.

Ayağa kalkıp odadan çıkarlarken Bayan Stella başını iki yana sallıyordu. “Grubunuzun gizli isminin ortaya çıkması beni çok huzursuz ediyor. Hem de çok.”

Leona’yla diğerleri tek kelime etmeden koridorda ilerlediler. Parıldayan yıldızlarla dolu sakın gökyüzünün altındaki dingin geceye adımlarını attılar. Bir an durup başlarını kaldırıp manzaraya baktılar. Sınıf arkadaşlarının çoğu uykudaydı, gün boyunca derslerde özüksedikleri Yıldız rüyalarını görüyorlardı. Sonra tek kelime etmeden dört Yıldız Kızı, okulun içini dolaşan hareketli kaldırım Kozmik Yürüyüş Bandı’na doğru gitti. Yurtlara yaklaştıklarında Leona sessizliği bozdu.

“Ne olmuş yani?” diye sordu. “İsmimizin duyulmasında ne var? Hâlâ gizlilik içinde görevlerimize gidebiliriz. Bu değişmedi. Bence Bayan Stella aşırı tepki veriyor,” dedi kararlılıkla.

Vega mavi küt kesimli saçlarını sağa sola salladı. “Bilmiyorum Leona. Bayan Stella çok kızgın görünüyordu. Bildiğimizden daha fazlası olmalı.”

“Zamanla göreceğiz,” dedi Sage endişeyle. “Zamanla göreceğiz.”

Sonra dört arkadaş uykuya dalmak üzere odalarını dağıldı.

2.

BÖLÜM

BAM!

Leona başını kaldırdı. Bu ses de neydi? Koridordan mı gelmişti? Yurt her zaman çok sessiz olurdu. Leona merakla neler olduğuna bakmak için yataktan fırladı.

Kapıya koştu ve aralayıp baktı. Tessa koridorda, kendi odasının kapısının önünde yumruklarını sıkılmış duruyordu. Kapıya bir şey söyleyecek gibiydi ama fikrini değiştirip arkasını döndü. Tessa ayaklarını vura vura Kozmik Yürüyüş Bandı'na binerken Leona onu izledi. Bant ilerlerken saçlarından capcanlı yeşil kıvılcımlar saçılıyordu.

Leona, Tessa'nın inatçı huyunu bilirdi ama bu yanını hiç görmemişti. Dahası Yıldızkız Akademisi'nde

geçirdikleri iki yıldan fazla süredir Tessa'nın kontrolünü kaybettiğini bir kez bile görmemişti. Kendisi de Yıldız Kızı olan ve Dilek Diyarı'nın güneşi kadar koca ağızlı kız kardeşi Gemma'ya karşı bile! Hayır, Tessa her zaman sakindi, tartışan birileri olursa arayı hep o düzeltirdi. Oda arkadaşı Adora, ondan *böylesi* bir tepki görmek için çok korkunç bir şey yapmış olmalıydı.

Zırrrr-Zırrr.

Çalışma masasında Yıldızfonu çalıyordu. Holo-görüşme çağrısıydı. Görüşmeye cevap verdi. "Efendim?"

Yıldız Kızı arkadaşı Cassie havada belirip el salladı. "Benim," dedi Cassie neşeyle. Yıldız desenli yastıklar, holo-kitap ve holo-dergi yığınları arasında yurt odasının okuma köşesindeydi. "Scarlet'tan hiç haber aldın mı? Onun için endişeleniyorum, ya sen?"

"Bilmem." Leona omzunu silkti. "Şu anda Adora'yla Tessa'nın kavgası beni daha çok ilgilendiriyor."

"Adora'yla Tessa kavga mı etti?" Cassie'nin açık renkli teni şaşkınlıkla parıladı.

Leona kollarını göğsünde çarpı yaptı. "Yıldızlar korusun."

"Yıldızlar korusun... Ne oldu?"

"Bilmiyorum. Tessa'nın hışımla koridora fırladığını gördüm sadece."

O anda Yıldızfonunun üst köşesinde minik bir yıl-

dız yanıp sönmeye başladı; öğle yemeği servis edilmek üzereydi.

“Öğle yemeği saati mi geldi?” dedi Leona hayretle. “Nasıl? Sabah ne zaman bitti? Parıltı duşu almam lazım! On yıldızdakika sonra yurtların arasında dışarıda buluşuruz.”

Leona parıltı duşundan sonra, ev sevdiği altın rengi tuniğini, turuncu çorabını ve altın rengi çizmelerini giyinerek yurtların arasındaki avluda Cassie’yle buluştu. Yıldızkız Akademisi birinci sınıf öğrencisi olan Cassie, yine başka bir Yıldız Kızı olan Sage ile birlikte Küçük Ayı Yurdu’nda kalıyordu. O binada sadece birinci ve ikinci sınıflar kalırdı. Üçüncü sınıf öğrencisi olduğunu için Leona, üçüncü ve dördüncü sınıflara özel, biraz daha büyük ve çok daha lüks olan Büyük Ayı Yurdu’nda kalıyordu.

Yan yana yürüyen tüm Yıldızcanların yaptığı gibi kol kola girerek, Yıldızkız Akademisi yerleşkesinin, göz alıcı dans eden fiskiyesinin neşeyle parıldayarak püskürdüğü, yıldız şeklindeki kalbi Yıldız Avlu’dan geçtiler. Avlunun hemen arkasındaki yarı yıldız şekilli konser sahnesi, Leona’nın odası haricinde yerleşkede en sevdiği yerdı. Yepyeni müzik grubu henüz orada çalacak fırsat bulamamıştı ama yakında çalacaklardı.

Biraz daha prova yaptıktan sonra sahneye çıkıp okulu kasıp kavuracaklardı!

Konser sahnesinin arkasında akademinin devasa yemek salonu, Gök Kafe vardı. Yıldızfonlara gelen mesajı kaçıranlar için kapının üzerindeki büyük, parlak yıldız yanıp sönerek yemek saatini duyuruyordu.

Hem konforlu hem zarif görünen, geniş, sıcak aydınlatmalı yemek salonunda, grubun her zaman birlikte yediği masadaki Yıldız Kızı arkadaşları Piper ve Gemma'ya katıldılar. Bu grup için seçtiklerinden beri kızlar tüm yemeklerini hep birlikte, çoğu kişinin okuldan görünen en güzel manzaraya baktığını düşündüğü pencerenin kenarındaki bu masada yemişlerdi. Dışarı bakınca mücevher görünümlü Kristal Dağları ile mor tonlarda ışıldayan Berrak Göl'ü aynı anda görülebilirdi. Yıldızya Şehri'nin gurur ve neşe kaynağı olan bu mekânlar gerçekten çok güzeldi. Yine de Leona yurt odasının manzarasını daha çok severdi: Bir gün - tabii ki süper star olarak - yaşamayı hayal ettiği Yıldızya Şehri'nin ışıltılı silueti.

Kızlar selamlaşacak fırsat bulamadan Bot-Bot garson yanlarında belirdi. Kristal sürahilerini suyla doldurup her birinin önündeki porselen tabaklara fırından taze çıkmış, dumanı tüten ekmeği koydu.

“Merhaba Leona, Cassie. Ne alırdınız?” diye sordu Bot-Bot garson.

“Hmm... bakayım...” Leona’nın alını kırıştı. Bugün ne yeseydi?

Kafenin menüsü yoktu. Yıldız canlarının çektiği ne varsa söyleyebilirlerdi ve Leona Yıldızkız Akademisi’ne geldiğinden beri aynı yemeği iki kere sipariş etmemişti.

“Ben yızpanak suflesi alabilir miyim lütfen,” dedi Cassie.

“Gerçekten mi? Yine mi? Aynı şeyi söylemekten sıkılmadın mı?” diye sordu Leona.

“Yoo,” dedi Cassie. “Tadı güzel. Hem sağlıklı. İyi bir seçenek bulmuşken neden değiştireyim?”

Leona başını eğip kaşlarını oynatarak güldü. “Bilmem... bunu *yapabildiğin* için olmasın?”

“Peki ya sen Leona?” Bot-Bot garson nazikçe omzunun üzerinde uçarak gurme Bot-Bot şeflere siparişini aktarmak için hazır bekliyordu.

“Tabii... hımm... Ne alsam... Siz ne söylediniz?” diye sordu Piper’ın tabağındaki parıltılı zümrüt renkli sebzeye bakarak.

“Ben mi? Şey, yıldız yosunu salatası.”

Leona burnunu buruşturdu. “Hmm... Yok, almayayım. Ya sen?” dedi Gemma’ya dönerek.

“Yeşiltopaklı burger,” dedi Gemma bir ısırık daha alarak.

“Tamam! İşte sevdiğim bir sebze! O zaman yeşiltopaklı burger alayım, ekstra aypeynirli olsun. Bunu daha önce söylememiştim, değil mi?”

Bot-Bot garson hafızasını tarayarak kontrol etti. “Hayır,” diye yanıtladı kararlılıkla. “Asla ekstra peynirlisini söylememiştin.”

“Süper. Yıldızlar olsun.” Leona garsonlarına el sallayarak teşekkür etti. “Eeee?” diye ekledi etrafa bakınarak. “Herkes nerede?”

“Şey, Scarlet’in nerede *olmadığını* biliyoruz,” dedi Gemma, derken capcanlı turuncu hardalya tomurcuğu sosu çenesinden bluzuna aktı. Silip silmeyeceğine karar vermeden lekeye baktı, ne de olsa bluzuyla aynı renkti.

“E, *onu* biliyorum,” dedi Leona. “Benim odamdan taşındığını biliyorsunuz, değil mi?”

“Gerçekten mi!” dedi Gemma. “Bu kadar çabuk!”

Leona başıyla onayladı. “Tamamen taşındı. Her şeyini aldı. Tek bir parça bile siyah ve pembe eşya kalmadı. Hiç orada olmamış gibi,” dedi gülerek.

“Ama oradaydı. Bunu unutma,” dedi Piper.

“Ah, unutamam zaten ama yıldızlar olsun.”

Piper açık yeşil saçlarının omzunun arkasına attı. “Rica ederim,” dedi.

Cassie lafa girdi. “E, Scarlet hâlâ bir şeyler yemek zorunda. Yıldız Kızı olmayabilir ama sonuçta bu okulun öğrencisi. Başka biriyle mi oturuyor?”

Yemek salonu öyle büyüktü ki her ışıldayan yüzü görüp tanımak çok zordu. Ama Scarlet siyah ve pembe renk paletiyle hemen kalabalıkta dikkat çekti. Dört Yıldız Kızı, arkadaş masaları gözleriyle taradı. Kızlar teker teker başlarını sağa sola salladılar. Scarlet kafede olsaydı bu gökkuşağı renklerindeki öğrenciler arasında şüphesiz göze batardı.

“Gelmediği ilk yemek olmaz bu,” dedi Leona. “Ne kadar antisosyal olduğunu bilirsiniz. Dürüst olmak gerekirse Bayan Stella’nın onda dilek gerçekleştirme-yi bırakın, Yıldız Kızı potansiyelini nasıl gördüğünü hiç anlamamıştım.”

“Sakın Libby’ye bunları söyleme,” diye uyardı Gemma. “Olanlara çok üzülüyor. Son zamanlarda yıldızı çok kolay atmaya başladı. Görevinde başarılı olmakla yetineceğini sanırsın ama *hayır*,” dedi Gemma homurdanarak. “Açık konuşayım, onunla aynı odada kalmaya daha ne kadar dayanabileceğimi bilmiyorum.”

“Bakın, Clover ve Astra geliyor,” dedi Piper çenesiyle işaret ederek.

Leona ve diğerleri, ikinci sınıftaki oda arkadaşla-

rından gelecek haberleri duymaya heves ederek onlara döndü. Tabii, verecek haberleri varsa bile, pek iyi değildi anlaşılan.

Masaya geldiklerinde, “Sorun ne?” diye sordu Cassie.

Clover omzunu silkerek Astra’ya işaret etti. “Ona sorun.”

“Hayır, ona sorun.” Astra sıcak kestane rengi gözlerini Clover’a çevirdi. “Gerçekten, neden kavga ediyorduk?”

“Şey... yanlış hatırlamıyorsam sen hile yapıyordun.”

“Hayır, yapmıyordum.”

“Evet, yapıyordun.”

“Ah, itiraf etsene Astra,” diye lafını böldü Gemma. “Kaybetmekten nefret ettiğini herkes bilir.”

Astra turuncu saçlı arkadaşına öfkeyle baktı. Kendi kızıl saçları da sinirden alev alev parılıyordu. “Bu, hile yapacağım anlamına gelmez Gemma. Hem, sana soran oldu mu?”

“Lütfen biri baştan anlatabilir mi?” dedi Cassie.

Clover geçiştirmeye çalışarak, “Önemli değil,” dedi. Mor ceketini silkip sandalyenin arkasına attı. Başını sallayarak, gözlerine düşen mor saçları iterek yerine oturdu. “Artık... kızgın bile değilim... Odamızda holo-kart diye keyifli bir oyun oynuyorduk ve Astra hile yaptı. Bu kadar.”

“Hile yapmadım işte,” dedi Astra homurdanarak. “Beni nasıl biri sanıyorsun? Ayrıca Clover, kazanmak için hile yapmaya bile ihtiyacım yoktu. Ben de kırık kalpler olduğunu bildiğin halde ayı vurmaya çalıştın.”

“Unutalım gitsin,” dedi Clover başını eğerek.

“Oda arkadaşım olmasını birazcık özlüyordum,” dedi Leone kıkır kıkır gülererek. “Ama artık vazgeçtim.”

“Hiç komik değil,” dedi Piper salatasına doğru eğilerek. “Fark ettiniz mi bilmiyorum ama son zamanlarda etrafta çok fazla gerginlik var; özellikle oda arkadaşım Vega’da. Bu sabah odadan çıkarken benimle konuşmadı. Dahası,” -Piper kaşlarını çatıp arkaya yaslandı- “belki de bu yüzden yemeğe gelmemiş olabileceğini düşünüyorum, öyle çılgına dön...”

“Aynı Tessa ile Adora gibi!” diye bağırdı Cassie.

Ablasının ismini duyan Gemma kulaklarını dikti, “Tessa’ya ne olmuş?”

Derken, Clover ile Astra’nın siparişlerini almak ve Leona ile Cassie’nin yemeklerini getirmek için iki Bot-Bot garson yanlarına geldi.

“Mmm! Yıldızlar olsun!” Leona dudaklarını yalayıp, dilek enerjisi yönetimi gücüyle zihinsel olarak peçetesini açarak ütülü kare kumaşı kucağına serdi. “Bunları sonra konuşabilir miyiz, şimdi yemeğimizi yesek?” dedi yalvararak.

3.

BÖLÜM

Sonunda Yıldız Kızlarının geri kalanı da yemeğe geldi; konu Scarlet'ın kovulmasına ve daha önemlisi bunun ne anlamı olduğuna gelince ortamdaki gerginlik dağıldı. Bundan sonra on bir kişi olarak devam etseler ne fark ederdi?

“Bence fark etmez,” dedi Leona. “Sadece daha fazla göreve gideriz, o kadar. Tek bir kişinin eksikliğini çok iyi kapatabiliriz. Hele ki Scarlet gibi birininkini. Ona hiç güvenmemiştim zaten.”

“Aa, Leona!” Libby masanın karşısından ters ters baktı. “Bu söylediklerin çok korkunç.”

“Özür dilerim,” diye mırıldandı Leona. “Ama onunla yaşayan sen değildin... Olanlara şaşırmadığımı söylüyorum sadece.”

Bu esnada Sage düşünürken lavanta rengi saç ör-gülerini çekiştiriyordu. “İlk tanıştığımızda Bayan Stella’nın söylediği şeyi hatırlıyor musunuz? Bu gö-reve katılmak istemezsek bunu isteyen başka birini bulabileceğini söylemişti. Ya bizi yine on ikiye tamam-lamak için yeni bir aday arıyorsa?”

Vega başını hafifçe sallayarak, “Olabilir...” dedi.

“Ben onu özleyeceğim,” dedi Libby, “ağzından çok baterisini konuşturuyor olsa bile. Demek istedi-ğim...”

“Bir dakika! Dur dur! Ne dedin?” dedi Leona bir ne-feste. Scarlet’ı kaybetmenin aslında nelere yol açaca-ğını anlaması neden bu kadar sürmüştü?

“Ne oldu?” diye sordu Libby.

“Bateri!” dedi Leona nefesi kesilerek. “Scarlet olma-dan görevimiz devam edebilir. Ama ya müzik grubum ne olacak?”

Leona Scarlet’ın her zamanki grup provalarına gele-ceğinden ümidini kesmemiştii ama Scarlet gelmeyince tabii ki hiç kimse buna şaşırmadı. Grubun diğer üye-leri -gitarıda Sage, bas gitarıda Vega, keytarda Libby ve mikrofonun arkasında Leona- Yıldırım Salonu’nun prova odasında akort yaparak bir süre oyalandılar.

Birdenbire Leona’nın Scarlet gelir umuduyla açık

bıraktığı kapıda, mavi perçemlerle çevrili somurtkan bir surat belirdi. Hemen bu hatasından pişman olup mikrofonu tutmayan elini prova odasının kapısına doğru sallayarak kapamaya çalıştı.

Ne yazık ki her şeye burnunu sokan Vivica arada durduğu için, Yıldız Diyarı'nda yapılan tüm kapılar gibi, kapı üzerine kapanmayı reddetti.

“İşimiz var,” dedi Leona öfkeyle.

Grup arkadaşları da hafifçe başlarını salladılar. Yıldızkız Akademisi'nde hiç kimsenin sevmediği tek Yıldızcan, Vivica'ydı.

“Ne işiniz var? Müzik yaptığınız söylenemez,” dedi Vivica gülerek. Gözlerini kapayarak esprisinin tadını çıkardı.

“Yalnız kalmak istiyoruz,” diye çıkıştı Leona.

“Prova yapıyoruz,” dedi Libby. Vivica'ya *anlayışın için yıldızlar olsun ama çek git buradan* bakışı attı.

Oysa Vivica kapıdan geri dönmek yerine içeri daldı.

“Aa... küçük grubunuz bu mu?” Libby, Sage, Vega ve Leona'ya iğneli iğneli baktı. “Bateristiniz de var sayıyordum.”

“Biraz gecikti.” “Gruptan ayrıldı.” “Kayıplara karıştı.” “Evet, var.”

Herkes aynı anda Vivica'ya farklı farklı cevaplar verdi.

“Hımm?”

“Merak ettiğin buysa bateriste ihtiyacımız yok,” dedi Leona.

Hemen grup arkadaşları ona katıldı.

“Böyle iyiyiz.”

“Hiç gerek yok.”

Kibarlıktan asla vazgeçemeyen Libby, “Yine de teşekkürler,” dedi.

Mikrofonunu bir elinden diğerine atıp, olabildiğince anlayışlı görünmeye çalışarak, “Grupta olmayı ne kadar çok istediğini biliyorum,” dedi Leona. “Seçilmediğin için üzgünüm.” Omzunu silkti. “Ama istersen yıldız korosuna katılabilirsin bence.”

Vivica yüzlerce Yıldızcanla birlikte bu gruba seçilmek için uğraşmıştı.

Vivica seçmelerde solist olarak konser sahnesine çıktığı zaman, Leona kendi rolünü almaya çalıştığı için midesine giren krampları hâlâ hatırlıyordu! Neyse ki Oylayıcı işini iyi bildiğinden Leona gruba seçilmişti. Gerçi sonuçlar için yıldızgünlerce beklemesi gerekmişti; hayatının en uzun yıldızgünleriydi.

Vivica'nın nasıl hayal kırıklığına uğradığını tahmin edebiliyordu. *Ama şimdi bunu iyi karşılamış gibi görünüyor*, diye düşündü Leona onu inceleyerek.

“Ee, şu provanız ne zaman bitecek?” diye sordu Vi-

vica. “Benim grubumun da bugün prova odasına ihtiyacı var da.”

“Neyin dedin?” dedi Leona bir nefeste.

“Benim grubum dedim.” Vivica gök mavisi kirpiklerini masumca kırıştırdı. “Sadece sen mi müzik grubu kurabilirsin? Profesör Langtree’ye Oylayıcı aynı seçmelerden ikinci bir grup seçebilir mi diye sordum, o da ‘Tabii, neden olmasın?’ dedi.” Vivica’nın ince, mavi dudaklı gülümsemesi bütün yüzüne yayıldı. “İsmi Leona ve Hayalperestler koydum. Baş vokalde ben olduğum için bu isim bize çok yakıştı.”

Leona arkadaşlarının buna tepkisini görmek için başını bile çevirmedi. Kendi yaşadığı şok ve öfke yeterdi. “Vivica ve Hayalperestler mi?”

“Yıldız Kızları’ndan daha akılda kalıcı değil mi sence?”

Hayır. Leona, Oylayıcı’nın koyduğu isimden önce gruba vermeyi düşündüğü isme çok benzediğini düşündü: Leona ve Işıksaçanlar. Kullanılmayacağını öğrenmeden önce StarBook’ta gruba hayran sayfası bile yapmıştı. Günün birinde grubun ismini değiştireceğini umuyordu ama artık Vivica’nın grubunun ismi neredeyse aynıyken bunu nasıl yapabiliyordu?

Kesin sayfayı görmüştür! diye düşündü Leona hemen. Mavi kalbinin kıskançlığından bu ismi seçtiğine eminim!

"Her neyse," dedi Vivica hâlâ gülümseyerek. "Prova odasını en fazla bir yıldızsaat tutabileceğinizi biliyorsunuz, değil mi?"

Leona bunu bilmiyordu.

"Ben biliyordum," dedi Vega.

"Görünene göre daha çok prova yapmaya ihtiyacınız olduğundan, biz saatiniz dolunca geliriz."

Vivica uzun, açık mavi saçlarını savurarak arkasını döndü. Leona kolunu oynatarak kapıyı kaparken havada savurduğu eli ardında kıvılcımlar bıraktı.

"Ah, yıldız aşkına!" dedi Vega. "Bunca zaman hiç yokken birden iki müzik grubu oldu."

"Aarhhh!" diye kükredi Leona mikrofonu eline alarak, "Artık diğer grupları konuşmayı bırakıp müzik çalabilir miyiz?"

Vega isteksizce bas gitarını çalmaya başladı. "Girişi kim yapacak?" diye sordu.

"Ah yıldızlar aşkına," dedi Leona homurdanarak. "Ben yaparım. 'Zaslanın Kalbi'ni çalalım, üçte başlıyoruz. Bir, iki..." Ellerini çırpmaya başladı, bir, iki...

"Üç"te başladılar.

"Durun!" diye bağırdı Leona. "Böyle şarkı söyleyemem. Çok düzensiz çalılıyorsunuz!"

"Baterinin temposuna ihtiyacımız var," dedi Sage iç çekerek.

“Clover’ı mı çağırırsak,” dedi Vega.

“Neden?” diye çıkıştı Leona. “Bateri gerektirmeyen bir şarkı yazsın diye mi?”

Clover yıldız yıllardır şarkı yazardı, grubu kurduklarında hemen Leona’ya yardım etmeyi önermişti. Menajerleri olmaya bile gönüllü olmuştu. Yardım etmek için her şeyi seve seve yapacaktı, sahneye çıkmak hariç. Ünlü sirk göstericilerinden oluşan büyük bir ailede büyümüş olmasına ve sahnede çok rahat olmasına rağmen artık yıldızların üzerinde olmasını kesinlikle istemiyordu.

“Bateriste ihtiyacımız var! Hem de hemen!” diye kükredi Leona. “Durun biraz... Yıldızfonum nerede? O bize tempo tutabilir mi? Aynı ‘sahne etkisini’ vermez ama en azından Scarlet gibi suratını asarak oturmaz,” diye mırıldandı. “Ya da en ufak eleştiride galaktik olmaz...”

“Clover bateri çalabilir,” dedi Vega.

Sage kafası karışarak leylak rengi kaşlarını çattı. “Onun gitar çaldığını sanıyordum.”

“Evet,” dedi Vega, “ayrıca bateri, klavye, gamma boynuzu da çalar... Aklına ne gelirse.” Durup bas gitarının tellerine vurdu. “Bas gitar da çaldığına eminim.”

“Ciddi misin?” dedi Leona. “Neden söylemedin?”

Clover sadece şarkılarını çalmalarına izin verip bir kez bile müzikal yetenekleriyle böbürlenmemiş miy-

di? *Hıh...* pek çok Yıldızcan'la ilgili Leona'nın asla anlayamayacağı şeyler vardı.

“Buldu!” Sonunda Leona'nın eli çantanın dibindeki Yıldızfon'a ulaştı. Daha çantadan bile çıkarmadan “Clover!” diye bağırdı. “Sana Yıldırım Salonu'nda ihtiyacım -yani ihtiyacımız- var. Hemen!”

Clover yanlarına geldiğinde, “Sadece *bugün* çalarım,” dedi kararlılıkla. “Bu kadar. İzleyici önünde sahneye çıkmam. Hayatta olmaz. Anlıyor musun? Gerçekten konser vermeniz gerektiğinde sizinle çalacak başkasını bulmanız gerek. Baştan net bir şekilde belirtiyim de.” Scarlet'ın capcanlı pembe baterisinin arkasındaki tabureye oturup bagetleri eline aldı. Kararlılığını vurgulamak için davulları sertçe tıngırdattı, sonra başından düşmek üzere olan şapkasını tuttu.

“Aa! Çok iyiydi!” dedi Leona.

Clover çenesini eğerek son kez uyardı. “Sadece *bugünlük*,” dedi bagetini uzatarak.

“Tamam. Ayrıca, yıldızlar olsun,” dedi Leona gayet içtenlikle.

Clover geldikten sonra grubun provası çok daha iyi gitti. Çalışı Scarlet gibi sert değildi ama zamanlaması kusursuzdu. Tabii, onun yazdığı şarkıları çaldıklarından bunun biraz faydası oluyordu.

“Beyaz Cüce” şarkıları bitince Sage, “Vay be! Harikaydı!” dedi nefes nefese. Gitarının tellerine vurup neşeli bir tını çaldı.

Clover bagetlerini havada döndürerek, “Gerçekten çok iyiydi,” diye katıldı.

Hâlâ Scarlet’ın yokluğuna üzülen Libby bile başını sallayarak onayladı.

“Keşke bizi dinleyen izleyicilerimiz olsaydı!”

“Hayır, olmaz,” dedi Clover. “Çünkü o zaman ben burada olmazdım. Ciddiyim. Sadece prova için geldim. Bu kadar.” *Bam!* Kararlılığını vurgulamak için davula vurdu.

Tam o anda Sage’in cebinden ışık saçılmaya başladı. Parıldayan gitarını havada asılı bırakıp, Yıldızfonunu çekerken Leona imrenen gözlerle ona baktı. Sage, dilek enerjisi yönetiminde gerçekten çok iyiydi. Hem de sadece birinci sınıfta olmasına rağmen.

“Holo-mesaj gelmiş,” dedi, “Cassie’den.”

“Ne olmuş?” diye sordu Leona.

Sage mesajı okurken gözleri yuvalarından çıkacaktı.

“*Ne diyor?*” dedi Leona bu sefer mikrofona konuşarak.

Sage başını kaldırıp, çarpık bir gülümsemeyle yüzünü ekşitti. “Cassie, İleri Dilek Diyarı dersine transfer olabilmek için müdirenin imzasını almaya gider-

ken Bayan Stella'nın ofisine uğramış. Uzun hikâye ama eski okulundan transkripti bir şekilde kaybolmuş. Neyse..."

"Evet, *neyse*," dedi Leona, "anlatsana artık!"

"Tamam, Cassie, Leydi Cordial'ı Bayan Stella'nın ofisine girerken görmüş..."

"*Ee?*"

"Yanında bir öğrenci varmış! Onun yeni *Yıldız Kızı* olduğunu düşünüyor!"

"Gerçekten mi? Şimdi orda mıymış?"

"Hı-hı."

Grup arkadaşları birbirlerine bakiştılar.

"E, ne bekliyoruz o zaman?" dedi Leona.

4.

BÖLÜM

Beş müzisyen, gökkuşağı desenli yıldız mermeri duvarın yanında gümüşten bir heykel gibi dikilen Cassie'yi müdirenin ofisinin önünde buldular.

“Ne çabuk geldiniz!” dedi Cassie yanlarına gelerek.

“Hiçbir şeyi kaçırmak istemedik,” dedi Leona. “E? Hâlâ içerideler mi?”

Cassie başıyla onayladı. Sonra birden başını uzatıp Leona'nın arkasına baktı. “Kim var orada?”

“Ne?” dedi Leona arkasını dönerek.

“Diğerleri sizinle gelmedi mi?”

“Hayır.” Grup arkadaşları başlarını iki yana salladı.

“Onlara da mesaj attın mı?” diye sordu Sage.

Cassie yıldız çerçeveli gözlüğünü düzeltti. “Hayır...”

sadece sana mesaj attım. Ama birini gördüm sandım...” Omzunu silkti. “Gerginlikten herhalde.”

“Evet, ben de heyecanlandım!” dedi Leona. “Kim olduğunu çok merak ediyorum. Hem bu kişi benim oda arkadaşım da olacak. Kim olduğuna dair hiç fikrin var mı?”

“Hayır.” Cassie başını iki yana salladı. “Leydi Cordial arada olduğu için bir şey göremedim.”

Leona kimin olmasını istemediğini düşündü. Yıldızkız Akademisi’nin *diğer* yıldız grubunun solisti gözünün önüne gelerek, “Vivica değildir umarım!” dedi.

Leona’nın uzak durmaya çalıştığı fazla öğrenci yoktu. Dürüst olmak gerekirse Vivica ve şimdi Scarlet’tan başka kimse yoktu. Leona çok rekabetçi olduğu için miydi? Öyle olduğuna şüphe yoktu. Okul ne kadar bunun olmaması için uğraşsa da Vivica ile rakip oldukları için miydi? Hayır. Leona bunu düşünmüştü. Hem de çok. Pek çok Yıldızcan gibi onun da Vivica’dan uzak durmak için geçerli bir nedeni vardı: çünkü onun yakınlarında olmak hiç eğlenceli değildi.

“Ah yıldızlar aşkına, umarım o değildir,” dedi Libby.

Tam o anda hafif *fışş* sesiyle bütün kızlar başlarını müdirenin kapısına çevirdi. Rüzgar esmiş gibi kayarak açılan kapının önünde Bayan Stella’nın uzun ve zarif görüntüsü belirdi. Üzerinde, mükemmel taran-

mış platin saçlarıyla çok uyumlu görünen gümüş rengi pantolon ceket takım vardı. Onlara gülümseyince Leona artık kızgın görünmediğine sevindi. “A, Sage, Libby, Vega, Leona, Cassie, Clover...” Dudakları hafifçe kıvrıldı. “Sizi burada görmek ne büyük sürpriz.”

“Buradan geçiyorduk!” dedi Leona rahat bir tavırla. En azından öyle görünmeye çalıştı.

Yanıdaki Sage başıyla onayladı. “Öylesine takılıyorduk!” diye katıldı arkadaşına. “Yıldızhafta sonunda ofiste olacağınızı hiç düşünmedik. Sormamızın bir sakıncası yoksa... özel bir nedeni var mı?”

Bayan Stella'nın sıcacık gülümsemesi yüzüne yayıldı. Gözleri kenarlarından kırıştı. “Aslında özel bir nedeni var. Hem de çok özel.”

Leona ve diğer kızlar anlatmasını beklerken Bayan Stella başını çevirdi. Kızlar, onun bakışlarını takip edince Kozmik Yürüyüş Bandı'nda endişeyle onlara doğru gelen diğer beş Yıldız Kızı'nı gördüler.

“Bizi mi çağırıyorsunuz Bayan Stella?” dedi Tessa nefes nefese. Yıldızfonunu açarak toplantı uyarısını gösterdi.

“Evet, çağırdım.” Müdire başını salladı. “Sizinle paylaşmak istediğim önemli bir haberim var.”

“Bir dakika... bizim Yıldızfonlarımıza da mesaj geldi mi?” dedi Leona Yıldızfonunu kontrol ederek. İleri Dilek Teorisi projesinin teslim süresine ne kadar kaldığı-

nı uyarın ay simgesinden başka ekranda bir şey yoktu.

Sage ve diğerkleri de kontrol etti. Hepsi şaşkın halde başlarını geri kaldırdı.

“Size haber göndermeye gerek görmedim,” diye açıkladı Bayan Stella, “zaten ‘buradan geçtiğiniz’ için.”

Sonra gözünü kırıp Yıldız Kızlarını büyük ofisine buyur etti. İri gözlü, yıldız şeklinde çilleri olan, dalgalı saçlarını iki yandan at kuyruğı yapmış, ufak tefek bir kız masada oturuyordu. Leydi Cordial yeni kızın arkasında durmuş elleriyle kızın oturduğu sandalyeyi tutuyordu.

Leona kızı tanımadığı için haklı olarak onun birinci sınıf olduğunu düşündü. Ürkek ve sessiz kızın çok kolay unutulabilir bir tipi vardı.

“Yıldız Kızları, lütfen oturun,” dedi Bayan Stella. Masanın başına geçip eliyle herkese oturmasına işaret etti. Herkes oturduktan ve sandalyeler kızların boy ve kilolarına göre ayarlandıktan sonra müdire zarifçe ufak tefek yeni kızı işaret ederken parmaklarından kıvılcımlar saçıldı. “Büyük zevkle gerçek on ikinci Yıldız Kızı Ofelia’yı sizinle tanıştırayım.”

Masada herkes nefesini tutarak bakıştı. Leona’nın ağzı açık kaldı.

“O mu?” diyebildi Gemma.

“Şişş!” diye kızdı Tessa gözlerini yuvarlayarak.

“Leydi Cordial,” dedi müdire, “kızlara açıklar mısınız lütfen?”

“A, evet... tabii ki. Hımm.” Yıldız Kızları, parıltısı birkaç derece azalan kayıt müdiresinin haline acıdı. “Şey, anlaşılın saptama programımızda bi-bi-bir yanlışlık olmuş.” Leydi Cordial kekeleyişini bastırmak için duraksadıktan sonra devam etti. “Hepinizin bildiği üzere öğrenci listesinde, 11, bir karışıklık vardı. İyi haber ise...” -zorlukla gülümsedi ya da en azından gülümsemekten zorlanmış gibiydi- “...tüm verileri düzeltip *doğru* ismi bulmayı başardım.”

Leydi Cordial ellerini Ofelia'nın sandalyesinden omuzlarına koyunca kızcağız korkup sıçradı. “Thım. Sizi yeni ve gerçek Yıldız Kızı Ofelia ile tanıştırayım. Ofelia... Yıldız Kızı arkadaşların.”

Tessa herkesi tanıtırken takımın yepyeni üyesi teker teker kızlara baktı.

Öyle kısık sesle “Memnun oldum,” diye mırıldandı ki Leona ne söylediğini tahmin etmek zorunda kaldı.

Bayan Stella, Leona'ya döndü. “Ofelia'nın Scarlet'ın yerine yeni oda arkadaşın olması için Leydi Cordial gerekli hazırlıkları yapıyor.”

“Gerçekten mi?” Leona gözlerini ona çevirince Ofelia ürkekçe el salladı. “Harika.” Tam olarak Leona'nın beklediği oda arkadaş olmasa da en azından tatlı ve

sessiz bir kızdı, yani Scarlet'tan bin kat daha iyiydi. Ashında Scarlet'ın tam zıttı gibi görünüyordu.

"Hâlâ Scarlet'tan haber yok mu?" diye sordu Bayan Stella. Yıldız Kızları başlarını iki yana salladılar.

"Neyse, Dilek Gözetmenimiz şu anda Yıldız Kızları Dilek Küreleri'nden birini yakından takip ediyor ve dileğin her an gerçekleşirmeye hazır olacağına inanıyor..." diye ekledi. "Ayrıca Dilek Küreleri demişken, sizleri ofisime çağırmamın *diğer* nedenine geleyim." Masada gözlerini gezdirerek Libby'nin pembe bakışlarını yakaladı.

Leona, Libby'nin yanaklarının heyecanla kızardığını gördü.

"E, çoktan zamanı gelmişti!" dedi Libby'nin oda arkadaşı Gemma.

"Gemma! Lütfen!" diye homurdandı Gemma'nın ablası Tessa. "Şu koca turuncu ağzını kapalı tutup bir kez olsun bir şey söylemeden duramaz mısınız?"

Bayan Stella Gemma ile Tessa'ya doğru hafifçe başını eğerek, "Hayır, haklı," dedi. "Bu anı çok geciktirdik." Diğer kızlara döndü. "Geçen günkü o... *karmaşada* korkarım -özellikle Libby için- çok önemli olan bir konu yarıda kaldı."

"Dilek Çiçeğim," dedi Libby sessizce bir sırrı söyler söyler gibi.

"Evet." Bayan Stella başını eğdi sonra zarifçe doğ-

rulup çalışma masasına döndü, başını hafifçe oynattı ve çekmeceyi açtı. Çekmece açıldığında küre daha dışarı bile çıkmadan Leona saçılan ışığı gördü.

Bayan Stella ışıltılar saçan küreyi iki eliyle dikkatle kaldırdı ve yuvadaki yumurta gibi avuçlarıyla sardı. Küre o kadar çok ışık yayıyordu ki arkasındaki duvara gölgesi düştü. Işıltısı müdirenin yüzünü spot ışığı gibi aydınlatıyor, narin elmacık kemiklerini, uzun burnunu vurguluyordu.

“Libby, ayağa kalk ve yanıma gel,” dedi Bayan Stella yavaşça, sesi cilalı yıldız yeşim taşı gibi pürüzsüzdü.

Libby hevesle ona denileni yaparken Leona hayret ve özenişle onu izledi. En yeni Yıldız Kızı Ofelia'nın da bu sahneye şaşırdığını fark etti. Ağzı açık kalmıştı ve giderek daha da açılıyordu.

Libby, Bayan Stella'nın yanına gelir gelmez müdire ellerini uzatıp Libby'nin de aynını yapmasını bekledi.

Bayan Stella ışıltılı küreyi Libby'nin titreyen ellerine koyarken, “Bunu hak ettin,” dedi. “Seni bekletmek zorunda kaldığımız için özürlerimi kabul et.”

Libby küreyi göğsüne bastırarak, “Aa! Ne ağırımış!” dedi bir nefeste. Gururla küreye gülümseyerek, “Yıldızlar olsun,” dedi. “Teyzem her zaman beklemeye değer şeyleri beklemenin... Aa! Değişmeye başlıyor galiba!”

Libby konuşurken Leona kürenin parıltısının gi-

derek arttığını gördü... Öyle ki artık sadece Bayan Stella ve Libby'nin değil, odadaki herkesin yüzünü aydınlatıyordu. Sonra birkaç yıldızgün önce Sage'in Dilek Görevinden sonra olanın aynısı oldu: Libby'nin ve herkesin gözleri önünde küre, ışık topundan bir çiçeğe dönüşmeye başladı. Narin, tırtıklı kenarları olan çan şeklindeki çiçek, Yıldız Diyarı günbatımının soluk pembe bulutlarının rengindeydi.

Libby eğilip muhteşem kokuyu içine çekerek, "Yıldız tozu çiçeği! En sevdiğim çiçek!" dedi sevinçle. Koklamasıyla çiçeğin tüylü patellerinden yıldız tozu saçıldı ves Libby'nin yüzüne daha fazla kıvılcım kattı. "Aa! Gıdıklıyor!" Burnunu kaşıyıp yanaklarıyla çenesindeki yıldız tozlarını silkeledi. "Çok güzel, değil mi?"

Bayan Stella, Libby'nin ellerindeki çiçeğe bakarak, "Gerçekten çok güzel..." dedi. Normalde dilek gerçekleştirme süreci burada biterdi; Libby'nin sonsuza dek kendine ait bir Dilek Çiçeği olacaktı. Ama yıldız tozu çiçeğinden gözlerini ayıramayan müdirenin beklentiyle nefesini tuttuğunu görünce Leona bir şeyler daha olacağını hissetti...

"İçine bak" diye seslendi Sage. "Bir şey görüyor musun Libby? Benimki gibi içinde bir taş var mı?"

Libby çiçeğin uzun taç yapraklarının içine dikkatle baktı. "Sanmıyorum..." Başını iki yana salladı. "Sade-

ce daha fazla yıldız tozu var.” Tam o anda ona cevap verirmiş gibi inci pembesi taç yapraklar hafifçe titreterek açılmaya başladı. “Bir dakika, ne oluyor?”

Yapraklar sonuna kadar açıldı, ortada yıldız tozu olan yerde parlıtlı bir taş belirdi. Köşeli, çok yüzlü capcanlı pembe renkli taştan yoğun bir ışık saçılıyordu. Libby elinde tutarken kafası karıştı. “Ağır görünüyor ama tüy gibi hafif,” dedi hayretle.

“Bir taş daha!” dedi Adora hayretle.

“Aynı benim çiçeğime olduğu gibi!” dedi Sage. “Nasıl hissediyorsun?” diye sordu endişeyle.

Libby bir an düşündü. “Tek kelimeyle... muhteşem hissediyorum!” Gözlerini kapayıp iç çekti.

“E... bu taşların anlamı nedir?” diye sordu Leona sonunda.

Masanın etrafındaki diğer Yıldız Kızları da başlarını sallayarak benzer sorular mırıldandılar. Cevabı beklerken herkes yüzünü Bayan Stella'ya çevirdi.

“Onu size *henüz* söyleyemem,” yanıtını alınca on bir Yıldız Kızı'nın yüzü düştü. (On ikinci yüz olan Ophelia'nınki hâlâ büyük şok içinde Libby'nin taşına dönmüktü.) “Zamanı gelince öğreneceksiniz,” diye ekledi Bayan Stella gülümseyerek.

“Ama geçen sefer de aynısını söylemişsiniz,” dedi Leona.

Birkaç Yıldız Kızı hayretle ona döndü.

“Ne var?” dedi Leona. “Aradan zaman geçmedi mi? ‘Zamanı gelince’nin ne kadar sürdüğünü merak ettim sadece.”

Bayan Stella, Leona’ya göre neredeyse hüzünlü bir gülümsemeyle yıldız ışıltılı taşa uzanıp onu kolayca Dilek Çiçeği’nin kalbinden çıkardı. “Zamanı gelince,” dedi yavaşça, “korkarım sadece zamanı gelince Leona. O zaman öğreneceksiniz. Şimdilik...” Taşı Libby’ye uzattı, Libby’den Dilek Çiçeği’ni aldı. “Libby, görevini hayran olunacak bir başarıyla tamamladın. Başlangıçta dileği yanlış anladın ama sonunda doğrusunu buldun. Şimdi görevin, bu kıymetli taşı canın gibi korumak. Ve tabii ki çok iyi sakladığınız bu sırrı saklamaya devam etmek. Şimdi herkes izlesin.” Yıldız tozu çiçeği Gümüş Çiçeğe dönüşürken herkes gözlerini alamadan izledi. Bayan Stella hafifçe başını salladı. “Bunu Gerçekleştirilmiş Dilekler Salonu’nun size özel bölümüne koyacağım.”

Libby taşı alıp göğsüne bastırdı, çok gururlanmış görünüyordu. Müdire diğer kızlara baktı. “Daha önce de dediğim gibi bir dilek saptanmıştı değil mi Leydi Cordial? Yakında gerçekleştirmeye hazır olacağını düşünüyoruz.”

Ufak tefek meslektaşları ondan hiç beklenmeyen do-

ğal bir gülümsemeyle, başını sevimli bir şekilde eğerek cevap verdi. “Evet, Bayan Stella. Çok yakında. Kesinlikle haklısınız.”

“Yıldız Kızlarım bu yüzden holo-mesajlarınızı dikkatle takip edin. Sage ve Libby'nin başarılı görevleri bize bol miktarda pozitif enerji kazandırdı. Ama daha yapmamız gereken çok iş var.” Bayan Stella ara verip teker teker kızların gözlerine baktı. Leona, müdirenin kaleydoskop gibi renklerle dolu olan gözlerine doğrudan bakarken birden içine güven ve kararlılık dolduğunu hissetti.

Ofelia ondan da yoğun bir şeyler hissetmiş olmalıydı ki sırası geçince onun gözlerini kapattığını gördü Leona.

Bayan Stella başını eğdi. “Yıldızlar olsun, Yıldız Kızlarım.”

“Yıldızlar olsun, Bayan Stella.”

Yıldız Kızları ayağa kalktı.

“Ee.” Leona, Ofelya'nın masanın diğer ucundan geçmesini bekledi. Yanına gelince birden Ofelia'nın ne kadar minyon olduğunu fark etti. Leona, Ofelia'nın gözlerine bakabilmek için başını eğmek zorundaydı. “Oda arkadaşı olduk demek.”

Ofelia başını salladı.

“E, hadi o zaman. Sana yeni odanı göstereyim. Önceden hangi odadaydın?”

“İki yüz elli dokuz.”

“İki yüz elli dokuz mu? Cassie’nin odasının olduğu kat değil mi? Neden seni daha önce hiç görmedim?”

Ofelia iç çekip omuzlarını silkerken sarı atkuyrukları sallandı. “Sessiz biri olduğum için olabilir. Hiç kimsenin dikkatini çekmiyorum.”

Leona kolunu Ofelia’nın omzuna koydu. Bu minik ışıltılıkanat gibi kızda Leona’nın içindeki dişi zaslını uyandıran bir şeyler vardı. “Üzgünüm ama dikkat çekmemenin bahanesi olamaz. Bundan böyle bazı şeyler değişecek.”

Ofelia kocaman gözlerini ona çevirdi. “Artık Yıldız Kızı olduğum için mi?”

“Hayır,” dedi Leona yelesini savurarak. “Artık benim oda arkadaşım olduğun için.”

“O zaman... sana bir şey sorabilir miyim?” dedi Ofelia, Leona’nın hayır demesini bekleyen bir ses tonuyla.

“Tabii ki!” dedi Leona. Ofelia’nın omzunu sıktı. “Ne istersen sorabilirsin.”

“Tamam...” Ofelia derin bir nefes aldı. Gözleri Leona’ya baktı sonra uzaklara daldı. “Şey... az önce orada ne oldu?”

Leona gözlerini kıstı. “Ne mi oldu? Anlayamadım. Pardon. Ne demek istiyorsun?”

“Yani... o birinci kız ve diğeri, gerçekten dilek mi

gerçekleştirdiler?” diye sordu Ofelia.

Leona omzunu silkti. “Şey, evet. Bizim görevimiz bu ya. Yıldız Kızları grubunun işi bu. Sana her şeyi anlattılar değil mi? Biz, genç Yıldızcanlar olarak genç Dilekcanların dileklerini gerçekleştirip yüz kat daha fazla pozitif dilek enerjisi alıyoruz. Yani en azından Bayan Stella'nın teorisi böyle.”

Ofelia ürkekçe başını salladı. “Evet. Bana anlattılar. Galiba... galiba tam olarak nasıl olduğunu hâlâ anlayamadım. Buna nasıl *hazırsınız?*”

“Yani *bizim* nasıl hazır olduğumuzu mu soruyorsun?”

Ofelia başını eğip elleriyle oynayarak, “Buna nasıl *hazırız...*” dedi. “Mezun olmadan dilek gerçekleştirme-yi nasıl biliyorsunuz?”

“Bilmem,” Leona bu sefer daha uzun omzunu silkti. “Kafana takma. Bir şekilde hazırız işte. Yani öyle olmalıyız değil mi? Kürenin biri beni seçse bugün gidip bir dilek gerçekleştirebilirim. Bana sıra gelmesi için sabırsızlanıyorum!”

Ofelia'ya gülümserken onun aynı coşkuyu paylaşmadığını gördü. “Ekstra derslere girdiğimizi biliyordur,” diye ekledi. “Biliyorsun değil mi? Her gün son dersten sonra özel çalışma grubumuz var ya?”

“Özel çalışma grubu mu?” Ofelia yavaşça başını

kaldırıldığında, birazcık daha az endişeli görünüyordu.

“Bu da gizli bir grup tabii ki,” diye ekledi Leona. “Ne için olduğunu ya da ne öğrendiğimizi hiç kimseye söyleyemezsin. Bu yüzden bazı Yıldızcanlar... başta *Vivica*... bu konuda *yorum* yapabiliyor...” Leona bu ismi dişlerini sıkarak söyledi. “Kısacası,” diye ekledi, “Resmi olarak pek çok kişinin bildiği kadarıyla sadece özel bir çalışma grubuna gitmek zorundayız.”

“Anladım, benim için sorun değil,” dedi Ofelia sakinçe. “Bunu dert etmem.”

Leona onu inceledi. Minyon Yıldızcan söylediğinde ciddi görünüyordu. “Ee, buna takılmayan tek sen olacaksın.” Çilli Yıldız Kızı'nı çıkışa doğru götürdü. “Yurt odamıza gidelim. Eşyalarımızın çok uyumlu olacağına eminim. Aa, bu arada tarzını değiştirmeyi hiç düşündün mü? Şu saçlarına değişik bir şeyler yapabileceğimizden eminim...”

5.

BÖLÜM

Yıldız Kızları Bayan Stella'nın ofisinden çıkıp Leona'yla Ofelia'nın arkasından yürüyorlardı. Yeni takım arkadaşlarını daha yakından tanımak ve olası görevi için soracağı soruları cevaplamak için hepsi can atıyordu.

Oysa yurt odasının kapısına geldiklerinde Leona hepsini Kozmik Yürüyüş Bandı'nda durdurup kışkıştırdı.

"Yeni oda arkadaşımın biraz *baş başa* kalmak istiyorum izin verirsiniz," dedi.

Odanın kapısından içeri adım attıklarında, "Ay ışığı aşkına!" dedi Ofelia bir nefeste. "Bu... bu bir *sahne* mi?"

Leona odanın ortasındaki yıldız şeklindeki altın

platforma çıkararak, “Kesinlikle öyle!” diye yanıtladı. Hemen zemin aydınlandı. Platformun tabanında sırayla ışıklar yanıp söndü. Yerden tavana yükselen devasa holo-ekranda *Yıldız!* ve *Leona!* kelimeleri sırayla yanıp söndü. Yukarıdan, kristal taşlı zincirden sallanan minik yıldız şekilli aynalarla kaplı bir disko topu sarkıyordu. Başlarının üzerinde bir gezegen gibi dönerken, Ofelia’nın üzerinde ve odanın her yerinde yıldız şekilli ışıklar dans oynasıyordu.

“Burası odanın performans tarafı,” diye açıkladı Leona. “Giyinme kısmı orada.” Yüksek bir kaidenin üzerinde duran, kocaman, yuvarlak ve ipek yastıklarla dolu yatağının arkasını işaret etti. Yatağın etrafında parıltılı ışık telleriyle kaplı bir perde asılıydı. Yatağın diğer tarafında tam boy, üç taraflı bir ayna vardı. Aynanın etrafı da ışıklarla çevriliydi. Aynanın yanında, altının var olan her tonundan göz alıcı kostümlerle dolup taşan, ağzı açık, antika bir sandık duruyordu.

Leona Scarlet’tan boşalan ve şimdi çok daha sıkıcı görünen yere bakarak, “Senin tarafını tam bitirmemişler galiba,” dedi.

Sade, metal yatağın üzerinde ay yünü yatak örtüsü ile yine sade bir yastık duruyordu. Örtünün ve yastığın kenarı ince, sarı kurdeleyle işlenmişti ama Leona ancak gözlerini kısınca bunu fark etti. Köşedeki sade komodin

pek orada kalmaya niyetli değilmiş gibi görünüyordu.

“Hayır, hepsi bu,” dedi Ofelia.

Leona onun şaka yaptığını düşünerek kahkaha attı.

“Gerçekten, çok eşyaya ihtiyacım yok ki.”

Leona gözlerini dikti. Ofelia ciddiydi. Leona'nın bunu algılaması biraz zaman aldı.

“Yani çalışma masan yok mu? Rahat koltuğun da mı yok?” Leona kendi çalışma masasıyla koltuğunu işaret etti.

“Hayır.” Ofelia başını iki yana salladı. “Yatağında oturup ders çalışıyorum.”

“Holo-ekranın da mı yok?”

“Hayır. Yıldızfonumu kullanıyorum.”

“Aynan bile yok mu? *Bir tanecik* bile?”

Ofelia özür dilercesine omzunu silkti.

“Ya kişisel eşyaların?” Scarlet'ın korkunç ışıkböceği yumurta kabukları koleksiyonu, ay güvelerinin kemirdiği eski püskü şapka ve siyah kadife pelerin gibi daha “ilginç” eşyalarını hatırlayarak gülümsedi.

“Şey, Leydi Cordial'ın verdiği Dilek Taşım var..”

“Aaa, göstere!” dedi Leona.

Ofelia bluzunun soluk sarı kolunu çekip sarı, yıldız şeklinde taşlarla bezeli kalın, metal bilekliği gösterdi.

“İnanmıyorum! Benim de bilekliğim var!” dedi Leona coşkuyla. Ofelia'ya kendininkini gösterdi. “Ne ha-

rika değil mi?” dedi. “Ee... başka?” diye sordu hevesle.

“Başka ne?” Ofelia’nın kafası karışınca Leona ne demek istediğini açıklamak için, yıldız şeklindeki fasulye koltuğunun üzerindeki sevimli zaslın oyuncacığını kucağına aldı. Sonra altın rengi sırtını okşadı. “Süper yıldız gibi parılda!” dedi oyuncak kükre-yerek.

Leona oyuncaca sarıldı. “Bu,” dedi gururla, “benim Zaslancığım. Bebekliğimden beri yanımda. Hiçbir şeyi bir kereden fazla söylemez.”

“Aa! Bakabilir miyim?” diye sordu Ofelia. Kollarını açtı, Leona oyuncacı uzattı. “Merhaba Zaslancık,” dedi nazikçe, yıldız bezeli yelesini okşayarak.

“Güneş gibi parılda!” dedi oyuncak pırlayarak.

“Gördün mü?” dedi Leona. “Senin de böyle evinden getirdiğin özel şeylerin vardır, herhalde...?” derken sesi giderek kısıldı.

“Hayır... pek yok.” Ofelia başını eğdi.

“Nerelisin bu arada?” diye sordu Leona.

“Pek emin değilim,” dedi Ofelia. “Ama kendimi bildim bileli Yıldızıya Şehri’ndeydik.”

“Tamam, birinci ders,” dedi Leona. “Kendinle gurur duymalısın; geldiğin yerden başlayabilirsin! Bu şekilde öne çıkabilirsin. Yıldızıya Şehri’de yaşamış olman ne muhteşem bir şey! Bir sürü inanılmaz ma-

cera yaşamış olduğuna eminim. Oysa ben küçücük Flairfield kasabasında büyüdüm.” Gözlerini kapayıp horlama sesi çıkardı. “Bundan gurur duymadığımı söyleyemem tabi,” dedi tekrar gözlerini açarak. “Doğal olarak her şeyimle gurur duyarım. Ama buna inanabiliyor musun: Buraya, Yıldızkız Akademisi’ne gelene kadar Flairfield Gölü’nün ötesine bile gitmemiştim! İnanılır gibi değil!” İç çekti. “Hep annemler yüzünden,” diye homurdandı. “Evde takılmayı çok severler.” Gözlerini yuvarladı. “Elden ne gelir?” dedi gülümseyerek.

“Neyse ki,” diye ekledi Leona, “şanslı yıldızlarım sayesinde Yıldızkız Akademisi’ne kabul edildim! Şu ana kadar hayatımın en güzel günüydü. Annemler *çok açık ve net* bir şekilde, buraya kabul edilmezsem Flairfield Lisesi’ne gitmek zorunda olduğumu söylemişti. Kabul edildiğimde bile vazgeçip evde kalmamı istediler. *İnanabiliyor musun?* Bu fırsatı tepse miydim? Bunu yapan hiç kimse var mıdır? Hiç sanmıyorum. Hayatımın asıl hedefi dilek gerçekleştirme olduğundan değil, tabii ki. Bazı Yıldızcanlar bununla yetinebilir ama ben yetinemem. Zaten anladığın kadarıyla başka pek çok yeteneğim var.” Başıyla sahneyi işaret etti. “Süperstar olma yolunda ilerliyorum ve bu yüzden Yıldızya Şehri *benim* için en uygun yer!

Yine de..." Leona yatak başındaki komodinde duran holo-resmi alıp aile üyelerinin her birine öpücük gönderdi. Resimdekiler de ona öpücük attı. "Ailemi gerçekten çok özlüyorum. Çok sevimliler değil mi?" Resmi Ofelia'ya çevirip iki küçük kız kardeşini, iki ağabeyini ve hepsinin ortasında duran annesiyle babasını gösterdi. "Benden bu kadar yeter! *Seninle* ilgili daha fazlasını bilmek istiyorum!" Leona holo-resmi yerine koydu. "Eğlenmek için ne yaparsın?"

"Bilmem..."

"Müzik?"

"Şey, ıı..."

"Senin için şarkı söylememi ister misin? Süper olur!" Leona sahneye geri çıktı ve ışıltılı altın mikrofonlara doğru elini uzattı. Büyük bir mikrofon parıldayarak yükseldi ve ona doğru uçmaya başladı. Leona iki eliyle mikrofonu yakaladı. "Işıkları kısıtlım mı?" diyerek başını salladı. Anında ışıklar söndü. Aynı anda iki altın rengi spot lambası yandı ve bir araya gelerek ışığı ona çevirdi.

"Otur lütfen!" Leona fasulye koltuğuna işaret etti, Ofelia da hemen dediğini yaptı. Zaslan oyuncağı hâlâ kucağında, çenesini kaldırıp Leona'ya gülümsedi.

"Gama kurabiyesi ister misin? Annem yaptı. Çooook lezizdir!" dedi Leona, Ofelia kurabiye ikram etti.

“Çiçeklere dikkat eder misin lütfen?” Koltuğun yanındaki kristal masanın üzerinde duran narin, mercan renkli çiçeklerin durduğu vazoyu işaret etti.

“Ah, çok güzeller. Kim gönderdi?” diye sordu Ofelia.

“Gerçekten emin değilim aslında... Bir gün hepimizin odasında beliriverdiler. Yıldız Kızlarına özel olduğunu düşünüyoruz. Oradan kaldırsan iyi olur... Beni alkışlarken vazoyu kırmanı istemem,” dedi. “Şimdi daha iyi, değil mi?”

Bu yıldız gününün kalanı -en azından tüm repertuarını baştan sona söyledikten sonra eğlence için birkaç şarkı daha ekleyen Leona için- çok hızlı geçti. Kristal Dağları'nın üzerinde güneş batmaya başlayıp ay doğarken, pencerenin dışında değişen manzarayı fark edince yine büyüledi. Akşamları gezegenin etrafını saran enerji halesinin en göz alıcı ana ulaştığı ışıkyagmuru saatinde, tüm Yıldız Diyarı gibi Yıldızcanlar da ışıllı parılıyordu.

Derken Leona'nın Yıldızfonu çaldı. Ofelia'nınki de yanıp söndü.

“Akşam yemeği saati mi gelmiş? O kadar oldu mu?” Leona mikrofonu uçurarak standına geri koydu, başını sallayarak spot ışıklarını söndürdü. “Kusura bakma Ofelia! Senden hiç bahsedemedik! Ama üzülme. Sonra konuşuruz. Çok zamanımız var!” diyerek göz

kırıptı.

Leona gözünü geri açtığında odanın köşesindeki çiçekleri fark etti. Çiçeklere doğru gidip onları kucağına aldı, derin derin kokladı. Buna karşı koymak mümkün değildi; kokusu çok, çok tatlıydı. Zevkle kokusunu içine çekti, koklatmak için oda arkadaşına doğru döndü... ama hemen fikrini değiştirdi.

“E? Hazır mısın?” Çiçekleri tuvalet masasına doğru uçurup kollarını göğsünde kavuşturdu.

“Şey... evet.” Ofelia koltuktan kalkıp Leona'nın zaslan oyuncağını bıraktı.

“Aa! Dikkat etsene!” diye çıkıştı Leona. “Eşyalarını ma saygılı ol biraz!”

“Özür dilerim!” dedi Ofelia. Hemen oyuncağı Leona'nın eline bıraktı.

Ofelia'nın gözleri sıvı parıltıyla dolmaya başlarken zaslan kükredi, “Bana bir *L!* Bana bir *E!* Bana bir *O!* Bana bir *N!* Bana bir *A!*”

Birden Leona sözlerini geri almayı ya da en azından daha yumuşak söylemiş olmayı diledi. Resmen... Scarlet gibi konuşmuştu! *Ne oldu bana böyle?* diye sordu kendi kendine.

Derin bir nefes alıp verdi, güçlkle gülümsemeye çalıştı. “Tamam, yok bir şey,” dedi sonunda homurdanarak. Ağzından çıkanlara şaşarak yüzünü ekşitti.

“Yemeğe gidelim artık.”

Odadan çıkarken Ofelia koluyla gözlerini sildi. “Eşyalarına özensiz davrandım ama bir daha dikkatli olacağım söz.”

“Ben de biraz sert çıktım sana,” diye itiraf etti Leona. “Özür dilerim. Açlıktan olmalı...” dedi Leona yutkunarak. *Ne oldu bana böyle?* diye düşündü.

6.

BÖLÜM

Yemekten sonra Leona kendini çok, çok daha iyi hissediyordu. Bu yüzden tabii ki Ofelia da daha iyiydi. Çok garipti ama leziz yemekler diğer Yıldız Kızları üzerinde aynı etkiyi yapmamıştı, hatta kafeden çıkarken yemeğe geldiklerinden çok daha sinirli bir haldeydiler.

Sonraki sabah kahvaltı da hiç farklı değildi, sadece tartışma konuları değişmişti.

Sage ve Cassie holo-kitaplar yüzünden tartışıyor-
du. Cassie, Sage'in *Evvel Yıldız İçinde* kitabını ödünç
aldığında ısrar ediyordu.

“Ben almadım,” dedi Sage.

“Ama kendi ellerimle sana vermiştim,” diye karşı
çıkıttı Cassie yıldız çerçeveleri gözlüğünün arkasından

kızgın gözlerle bakarak.

“Evet, elime aldım,” diye itiraf etti Sage. “Ama sıkıcı buldum, rafa geri koydum.”

Cassie'nin ağzı hayretle açık kaldı. “Sıkıcı mı? Ciddi misin? *Evvel Yıldız İçinde* gelmiş geçmiş en iyi ki-taptır. Neyin var senin?”

“Asıl *senin* neyin var?” diye çıkıştı Sage.

“Asıl *senin* neyin var?” dedi Libby oda arkadaşı Gemma'ya öfkeyle bakarak.

“Ben ne yaptım?” diye sordu Gemma.

Onun derdi ise başkaydı; Libby, Gemma'nın dağınıklığından bıkmıştı.

“Çiftlikte büyüdüğün için dağınıklık sana normal geliyor olmalı,” dedi Libby.

“Hiç de bile,” dedi Gemma'nın ablası Tessa. “Çok derli toplu olmalıydık ama Gemma bir türlü bunu öğrenemedi.”

Tessa ise Adora'yla sorun yaşıyordu, özellikle de ikisine ait olan çiçek buketi yüzünden. Tessa, mercan rengi çiçeklerin, onun tarafındaki yeşille çok daha hoş görüldüğünde ve Adora'nın mavi tarafıyla uyumsuz olduğunda ısrarlıydı. Adora holo-renk çarkının da kaptınladığı üzere bunu aşırı derecede saçma buluyordu.

Bu tartışmalar devam ederken Leona, Ofelia'ya dönüp gözlerini “Kimin umurunda?” der gibi yuvarladı.

Yemek masasından birlikte kol kola uzaklaşırken Leona Ofelia'ya, "Yıldızlar aşkına," dedi. "Bana mı öyle geliyor yoksa bugün herkes ayın karanlık tarafından mı kalkmış?"

"Yani her zaman böyle değiller mi?" diye sordu Ofelia.

"Ah, hayır tabii ki," dedi Leona. "Ee.." Bunu yeniden düşündü. "Son zamanlarda tartışmalar sıklaşmış olabilir. Ama hiç bugünkü kadar kötü olmamıştı." Omzunu silkti. "Biz şanslıyız. Yerine geçtiğin eski oda arkadaşım ile da aynı sorunları yaşıyordum." Neşeyle Ofelia'nın kolunu sıktı. "Ama biz mükemmel oda arkadaşlarıyız! Birbirimizi çok eskiden beri tanıyor gibiyiz, değil mi?"

Ofelia gülümseyerek başını salladı. "Kozmik bir bağlantımız var!" diye ekledi Leona. "Mesela, Scarlet çiçeğimizin yerini değiştirdiğinde deliye dönerdim. Ama seninle bunu hiç dert etmiyorum. Biz oda arkadaşlarıyız. Her şeyi *paylaşmalıyız!*"

"Anlamadım?" diye sordu Ofelia. "Hangi çiçeklerin yerini değiştirmekten bahsediyorsun? Nereye?"

"Buketimizi diyorum." Kafeden dışarı çıktıklarında puslu, ışıltılı yağmurla karşılaştılar. Leona gözlerini kapayıp yüzünü gökyüzüne çevirdi, Ofelia da aynı yaptı. "Dilek Diyarı'ndaki yağmurların *ışıltılı*

olmadığını söylediklerini biliyor muydun?” diye sordu Ofelia’ya. “Göller de ışığı sadece *yansıtabilirmiş ama kendi ışıkları yokmuş.*”

“Çok ilginç,” dedi Ofelia başını sallayarak. “Yıldız duşlarına nasıl pırıltı katıyorlar sence?”

“Hiç bilmem.” Leona omzunu silkip, Yıldızfonunu çıkardı ve tuşlara basarak ikisi için enerji balonundan bir şemsiye çıkardı. “Neyse, çiçekleri nereye koyduğunu bilmiyorum ama sorun değil. Boş ver,” diye ekledi.

“Ama ben bir yere koymadım,” diye yanıtladı Ofelia.

“Koymadın mı?” Leona tam ona dönerken yerleşkinin ışık tayfı sıcak beyazdan gül pembesine döndü.

“İlk ders saati gelmiş bile!” dedi Leona. “Dilek Teorisi dersime gideyim artık.”

Ofelia da Dilek Enerjisi Yönetimi dersine gidiyordu. Yıldız Kızları dersinden önce buluşmak için sözleştiler.

O günün sonunda derslerin yapıldığı ses geçirmez sınıfa giderlerken, “Tessa’yla senin o özel çalışma grubuna gitmenizi hep garip bulmuştum,” dedi Ofelia. “Sanırım diğerlerinin de bu grupta olmasını garip bulurdum. Hepiniz derslerde öyle zeki görünüyorsunuz ki. Yani, Adora her sene Astro Bilim Fuarı’nda birinci olmuyor mu?”

“Artık biliyorsun,” dedi Leona. “Bayan Stella görevimizin gizliliğini korumak için bu hikâyeyi uydurdu. Hiçbirimiz bundan memnun değiliz,” dedi Leona keyifsizce. “Öte yandan Yıldız Diyarı’na yardım ettiğimiz için buna değer sanırım.”

O günkü özel Yıldız Kızları dersinin konusu genç Dilek Teorisi’ydi. Profesör Illumia Wickes, öğrencilerin düşünce ve hayal gücünü geliştirmek için fikir paylaşımı yaparak ders işlemeyi severdi.

“Aramıza hoş geldin Ofelia!” dedi Ofelia ile Leona sınıfa girerken. “Yeni bir Yıldız Kızı geleceğini duymuştum ama bunun sen olacağını hiç bilmiyordum!” Kocaman yıldız çerçevesi pembe gözlüğünü çıkarıp sıracık gülümsedi. Önü sarmal elbisesinin ay ve yıldız deseni sürekli değişiyordu. Uzun süre bakan herkesi hipnotize edebilirdi.

Ofelia’yla Leona yerlerine geçip sandalyeleri boy ve kilolarına göre ayarlanınca “Hepiniz buradasınız,” dedi Profesör Illumia Wickes. “Hadi başlayalım o zaman. Yıldızsaatimiz çok çabuk geçiyor! Bu yıldızgününde size bir senaryo verip ne yapacağınızı soracağım... Diyelim ki genç bir Dilekçi, Dilekcan para birimiyle bir münayum doları olmasını diliyor ve bu parayla...”

Libby ışıltılı kolunu hızla havaya kaldırdı. “Bu hileli bir soru!” dedi gülerek. “Para, ‘açgözlülük’ katego-

risine girdiğinden, böyle bir dileği asla gerçekleştiremeyiz.”

“Hımm. Nerede kalmıştık...” Profesör Illumia Wickes elini kucağına indiren Libby’ye başını hafifçe salladı. “Bu parayı *kendisi için değil*, okuluna oyun parkı yaptırmak için istiyor. Şimdi söyleyin bakalım: Nasıl yardımcı olabilirsiniz?”

Yavaşça eller kalkarken sınıfa bakındı.

“Evet? Sage?”

“Sihirle bir hazine sandığı yapar, Dilekçi’nin bunu bulmasını sağlayabiliriz.”

“Hazine sandığı... İlginç...” Profesör tekrar masanın etrafına bakındı. “Ne dersiniz?”

Vega kaşlarını çatarak elini kaldırdı.

“Evet Vega? Sage’e katılmıyor musun?”

“Bu işe yaramaz,” dedi Vega.

“Neden?”

“Sihirle meydana getirdiğimiz tüm para, mücevher veya kıymetli taşlar Dilek Diyarı’nda ışık saçacağı için bizi açığa çıkarır.”

“Aa, ilginç bir nokta...” dedi Profesör Illumia Wickes başını sallayarak. “Libby? Evet? Şimdi konuşabilirsin?”

“Ben *hâlâ* bunun hileli bir soru olduğunu düşünüyorum,” dedi Libby.

Gemma ona dönüp, “Neden?” diye sordu.

“Çünkü bir dileğe fiyat biçtiğimizde saflığını -ve iyi dilek enerjisini- kaybetmiş olmaz mı?”

“Evet, ama bu durumda da öyle mi?” diye sordu Profesör Illumia Wickes.

Leona söz aldı. “Bence değil. Geçen hafta öğrendiğimiz dileğin temel yansıtma özelliği geçerlidir. Dilekçi'nin kalbi temizse dileği de temiz olur.”

“Doğru, ancak başka bir açıdan da bu Dilekçi'nin dileği bencilce değil mi?” diye sordu Cassie. “Yani, okulun bir öğrencisi olarak o parkta kendisi de oynayacağından...”

“Doğru,” dedi Tessa, “ama o mezun olup okuldan ayrıldıktan çok sonra da park orada kalacak... Belki o ‘bir munityum lira’ dileğini başka bir yolla gerçekleştirmek için onu ikna edebiliriz; aynı sonuca yol açacak başka bir şeye mesela?”

“İlginç!” Profesör Illumia Wickes'in gözlerinin içi güldü. “Mesela...”

“Mesela, bütün okuldaki öğrenciler ve öğretmenler bir araya gelerek bu parayı kazanabilir,” diye önerdi Tessa.

“A, buldum!” dedi Astra coşkuyla. “Dilek Diyarı'nda çok yapılan şu ‘-atonlardan’ düzenleyebilir. Yürüyüş-ton mu zıplamaton mu onun gibi bir şey!”

“Ya da pasta ticareti!” diye önerdi Gemma. “Böyle şeylere bayılıyorlar!”

“Kek satışı demek istedin sanırım,” dedi Profesör Illumia Wickes. “Evet... fikirlerinizi beğendim. Devam edin! Başka fikri olan?”

“Moda gösterisiyle bağış toplamaya ne dersiniz?” dedi Adora. “Dilekcan giysileri çok sıkıcı biliyoruz ama yine de eğlenceli olabilir.”

“*En çok* ne eğlenceli olur biliyor musunuz?” dedi Leona. “Yardım *konseri*! Benim Dilek Görevimde olsa sahneye ben çıkardım tabii ki!” Coşkuyla yeni oda arkadaşına döndü. “Ne dersin Ofelia?”

“Ben... şey...” Ofelia boş boş Leona’ya gözlerini kır-pıştırdı.

“Evet, Ofelia. *Sen* ne düşünüyorsun? Çok sessiz-sin!” Profesör Illumia Wickes gülümsedi. “Yeni oldu-ğun için çekinme. Sen de düşüncelerini ve neler yap-acağını söyle!”

“Şey... ben... ee..”

“Hadi,” diye cesaret verdi Leona.

“Şey...” Düşünmekten beyni acıyan Ofelia yüzünü ekşitti. “Şey... benim biraz kafam karıştı. Diğer Dilek Teorisi dersimizde genç Dilekcanlarla ilgili fazla bil-gi öğrenmedik... Bu yüzden anlamıyorum. Hem ‘oyun parkı’ tam olarak nedir?” Duraksadı. “Bu kelimeleri

bulabileceğim sözlük gibi bir şey var mı?”

Kızlar rengârenk kaşlarını hayretle kaldırıırken masanın etrafında birkaç kıkırdama duyuldu.

Gemma iç çekerek başını geriye attı. “Nasıl yani! Takviye dersindeymişiz gibi hissediyorum!” dedi kahkaha atarak.

Masanın karşısındaki Libby oda arkadaşına, “San-ki sen *her şeyi* biliyorsun da,” diye mırıldandı gayet duyulur bir sesle.

Gemma ona sert bakışlarla tepki gösterdi. “En azından şunu biliyorum: Çok titiz ve mükemmel olduğuna sanıyorsun ama yatağını yapmayı bile beceremiyorsun.”

“Senin yüzünden! Çiçekleri almak için yatağın üzerine tırmanıp duruyorsun! En çok yakıştığı yerde, yani benim komodinimde bıraksana!”

Zvşşşş!

Profesör elinde beliren ışık topunu odanın arka tarafına attı. Top, kızların başının üzerinden uçverdi. Sınıf neye uğradığını bilemeden şaşkın halde kalakaldı.

Kızlar kollarıyla başlarını korurken, “Yeter artık!” dedi Profesör Illumia. “Ne kadar çok negatif enerji var!” Yüzünü asarak başını iki yana salladı.

Işık topu yavaşlayarak profesörün uzattığı eline

geri döndü ve hafif kıvılcımlar halinde yavaşça söndü.

“Özür dilerim,” dedi Libby.

Gemma başını yere eğdi. “Evet, ben de özür dilerim.”

“Özrünüzü kabul ediyorum ama bu tartışmalara bir son verin artık. Nerede kalmıştık...” Holo-notlarına baktı. “Dersin geri kalanını gençlerin dilekli düşüncesine ayırmak istiyorum. Lütfen Yıldızfonlarınızı çıkarın. Dersimi kaydedip uykunuzda öğrenebilirsiniz...”

“Ofelia! Bekle!” Leona sınıftan hışımla çıkan Ofelia'nın peşinden koştu. Ofelia'nın koluna girerek, “Gemma'yı kafana takma,” dedi. “Okuldaki en çenesi düşük kızdır.”

Kozmik Yürüyüş Bandı'yla okulun dış kapısından çıkarken, “Ama doğru söylüyor,” dedi Ofelia. “Hepinizden çok gerideyim. Size yetişmek için nereden başlayacağımı bile bilmiyorum! Hem sadece bu değil. Diğer Yıldız Kızlarının -ve senin- enerji ile neler yapabildiğinizi gördüm ama ben sizin yakınınızdan bile geçemem...”

“Bir gün bize yetişirsin!” dedi Leona yatıştırmaya çalışarak. “Biraz zaman alabilir ama olacağına eminim!”

“Ama nasıl? Biliyor musun, Leydi Cordial beni ofisine ilk çağırdığında kovulacağımı sandım. Geçen haf-

ta Dilek Diyarı İlişkileri dersinden S aldığımı biliyor musun?”

“Gerçekten mi?” dedi Leona hayretle. *Sönük* anlamına gelen S, Yıldızkız Akademisi'nin en düşük notuydu.

“Hem sadece bu değil. Sen çok özelsin! Diğer Yıldız Kızları da öyle. Ben sizinle hiç uyumlu değilim, hiçbir zaman da uyumlu olabileceğimi sanmıyorum...”

“Deme öyle.” Yerleşkenin köşesindeki yola geldiklerinde Leona hızla sağa döndü.

“Nereye gidiyoruz?” diye sordu Ofelia.

Leona yerleşke sınırlarının hemen arkasındaki pembe erik böğürtleni ağaçlarının olduğu bahçeyi işaret etti. Yürüyüşe çıkıp düşünmek ve şarkı söylemek için en sevdiği yerd. “Biraz meyve eklenince her şey güzelleşir.” Ofelia'ya göz kırptı. “Değil mi?”

Kozmik Yürüyüş Bandı meyve bahçesine geldiğinde Leona ve Ofelia inerek, üzeri olgun mavi meyvelerle dolup taşan uzun, pembe yapraklı ağaçların arasında yürüdüler. Leona uzanıp Ofelia ve kendisi için bir meyve kopardı. Anında yerlerine çıkan yeni meyveler de aynı şekilde olgun, sulu ve maviydi.

Mis kokulu ağacın altındaki çimlerde durarak, “Oturalım mı?” diye sordu Leona. Ofelia yanına oturunca Leona erik böğürtleninden bir ısırık aldı ve çe-

nesinden mavi meyve suyu damlayarak çiğnemeye başladı, “Mmm!”

Ofelia gülümsedi.

“Gördün mü? Seni iyi hissettireceğini biliyordum. Hem daha yemedin bile.”

“Ağzın...” dedi Ofelia işaret ederek.

“Ne oldu?” Leona parmaklarındaki mavi erik böğürtleni lekesine baktı. “Hayır, olamaz!” Güldü. “Dudaklarım mavi mi?” Omzunu silkti. “Boş ver! Buna değer! Gördün mü? O kadar da özel değilim aslında!”

Başlarının üzerinde zarif, on iki bacaklı gökkuşağı küresi örümceği harıl harıl, yıldız şeklindeki ağrı örüyordu. Yıldız ipeği, dalların arasında güneş ışığını yansıtarak sim gibi parlıyordu.

“İlk başta böyle hissetmiş miydin?” diye sordu Ofelia Leona’ya. “Neden seçildiğini anlamamış mıydın?”

Leona az kalsın, “Tabii ki,” diye cevap verecekti ama sonra bunun doğru olmadığını fark etti. Dahası seçilmiş olmanın nasıl olağan geldiğini hatırlıyordu. Bayan Stella ilk gün onları topladığında, *Tabii ki bir Yıldız Kızı olarak seçilmeyi hak ediyorum!* diye düşünmüştü.

Ama bunun yerine, “Endişelenme,” dedi Ofelia’ya. “Her şey kolaylaşacak. Ayna Mantranı kullan. Bana her zaman iyi gelir.”

“Ayna Mantrası mı?” dedi Ofelia.

“Evet, güç takviyesi ya da telkine ihtiyacın olduğunda söylediğin sözler. Dilekçinle de kullanabilirsin.”

Ofelia ona boş boş bakıyordu. “Şey, bilmiyorum... Galiba bana ondan vermediler henüz.”

“Vermediler mi? Ne garip. Neyse, yakında vereceklerdir eminim. Benimki şöyle: Sen bir yıldızsın. Dünyayı aydınlat!” Leona gururla gülümsedi. “Çok güzel değil mi?” Ayna karşısında değilken söylediğinde bile kendini iyi ve pozitif hissettiriyor. Dilek Diyarı’ndayken ayna önünde söylediğinde kendini Yıldız Diyarı’ndaki parıltılı halini görüyorsun.”

“Benimkini öğrenene kadar seninkini kullanabilir miyim?”

Leona’nın gözleri parıladı. “Tabii ki! Çok sevirim.”

Derken birden ikisinin Yıldızfonları aynı anda yanıp sönmeye başladı.

Ofelia normal bir uyarı tonundan çok daha güçlü şekilde titremeye başlayan Yıldızfonuna baktı, “Aa! Ne oluyor?” dedi.

Leona ne yazacağını önceden bildiği ekranı okudu. “Yeni Dilek Küresi saptandı!” dedi Ofelia’ya. “Hadi! Hemen Bayan Stella’nın ofisine gitmeliyiz!”

“Dilek Evi’ne gitmiyor musunuz?” dedi Ofelia ayağa kalkarak.

“Dilek Evi *normal* dilekler içindir,” dedi Leona. “Hale Salonu’nun altında, başka hiçbir dileğin olmadığı, sadece bize özel gizli bir Dilek Evimiz var!” Çabucak birkaç meyve topladı. “Enerji için!” dedi. “Kim bilir? Dilek Küresi bizden birinin olabilir!”

7.

BÖLÜM

Kısa sürede Leona ve Ofelia'nın yanı sıra diğer Yıldız Kızları da camla kaplı platformun etrafına dizilmiş Dilek Küresi'nin kendini göstermesini bekliyordu.

Leona başını kaldırıp mavi gökyüzünde hafifçe ilerleyen bulutları gördü. Her zaman olduğu gibi kendine Yıldızya Şehri Parkı'nda değil de yeraltında olduğunu hatırlatması gerekti.

Bayan Stella, Dilek Küresi'nin Ortaya Çıkışı'nı başlatmak üzere kollarını kaldırarak, "Hazır mısınız Yıldız Kızları?" diye sordu.

Leona hazır olduğunu biliyordu. Etrafına baktığında arkadaşlarının da hazır olduğunu gördü; tabii zavallı Ofelia *çok fazla* ekşi üzüm pastası yemiş ve

kontrolü kaybetmek üzere gibi görünüyordu. Cassie de pek kendinden emin değil gibiydi.

Bayan Stella ellerini bir kez çırpı ve karanlığa bürünen odada, platformun altından parıldayan kürenin capcanlı ışığı etrafa yayıldı. Havada süzülen küre, bu sefer farklı bir şey yaptı: Kızların oluşturduğu çemberin etrafında hızla dönerek her Yıldız Kızı'nın üzerine odaklanıp sonra bir diğerine doğru uçtu. Ona her yaklaştığında Leona'nın gözleri parlıyor, her uzaklaştığında gülümsemesi soluyordu. Hayal kırıklığıyla gözlerini kapadı.

“Leona!” diye bağırdı biri.

Leona gözlerini açtı. Baş döndürücü, göz alıcı güzelliğiyle küre önünde süzülüyordu.

Elini uzattı ve küre avcunun içine kusursuzca yerleşti. Leone küreye bakarken saf mutluluk hissiyle doldu.

Bayan Stella avuçlarını birleştirip başını avuçlarına eğerek, “Tebrikler Leona,” dedi.

“Gitmeme ne kadar var?” diye sordu Leona. “Yarın sabah? Yarın öğen?”

“Ashında...” Müdire Dilek Küresi'nin üzerinde durup inceledi. “Bu dilek için kaybedecek bir yıldızdakikamız bile olduğunu sanmıyorum. Bildiğiniz üzere Dilek Küresi, Dilekçi bu dileği dilemeyi sürdürdüğü

müddetçe canlı kalır... Ama unutmaya başlar ya da fikrini değiştirirse... Dilek Küreleri ışıltısını kaybedip solar.”

“Şimdi bu mu oluyor?”

“Kesinlikle öyle görünüyor,” dedi Bayan Stella. “Korkarım parıltısı solmaya başlamış bile. Bu dileğin en kısa sürede gerçekleştirilmesi gerekiyor...”

“O zaman ne bekliyoruz?” dedi Leona. “Tek ihtiyacım olan şey Dilek Taşım değil mi? Hemen bir kayan yıldızla atlayıp gidebilirim!”

Leona, Bayan Stella'nın peşinden, yeraltındaki Yıldız Mağaraları'ndaki Dilek Evi'nden çıktı. Müdirenin odasında durup Dilek Diyarı'na gittiğinde Yıldızfonunda kullanması gereken özellikleri kısaca gözden geçirdikten sonra Leona ihtiyacı olan birkaç eşyayı almak için odasına gitti.

Hale Salonu'nda Flaş Asansör'e binerek birkaç yıldızsaneyede göklere yükseldi. Bayan Stella ile diğer Yıldız Kızları orada Yıldız Koruma Gözlüklerini takmış onunla vedalaşmayı bekliyordu. Leona tüm Yıldız Kızlarıyla kucaklaşıp vedalaştıktan sonra Ofelia'ya destek olmak için daha sıkı sarılıp kolunu sıktı.

“Sana söylediklerimi unutma. Bunların hepsi sana şimdi çok yeni ve garip gelebilir ama her yıldız gün daha kolaylaşacak! Harika bir Yıldız Kızı olacak-

sın Ofelia! Dayan ve kendine inancını yitirme! Ayna Mantramı deneyeceğine söz ver. Hatırlıyor musun?"

Ofelia umutla derin bir nefes aldı. "Sen bir yıldız-sın. Dünyayı aydınlat!"

"Harika! Süpersin!"

Bayan Stella, Leona'ya son dakika tavsiyeleri vermeye başladı. "Görevine odaklan. Dilek Diyarı'nda olmanın heyecanına kendini kaptırmamaya dikkat et," diye hatırlattı Leona'ya. "Ayrıca Dilekçi'nin yapmış olabileceğini düşündüğün dileği değil, gerçekten tuttuğu dileği öğrendiğine emin ol."

Leydi Cordial, Leona'ya içi dolgulu yıldız şekilli anahtarlığı olan sırt çantasını verip boş şans diledi.

Yıldız Kızları'na özel Dilek Diyarı Gözlem Güvertesi'nde, Yıldız Kovboyları sıradaki kayan yıldızı yakalamak için ellerinde dilek enerjisinden yapılmış kementlerle hazır bekliyordlardı. Leona daha *Hazır mıyım? Ya da Mikrofonumu da mı alsaydım?* diye düşünmeye fırsat bulamadan bir kayan yıldız yakalandı. Leona birden kendini yıldıza bağlanmış, altın bir meteor gibi gökyüzünde savrulurken buldu.

Çok güzeldi! Göz alabildiğine sonsuz renklerle çeviriliydi; devasa kozmik boya kalemleriyle boyanmıştı sanki her yer. Leona, Bayan Stella'nın dediği gibi, görevine odaklamaya çalışıp biraz sonra olacaklara

hazırlanmak için kalan son anlarını kullandı. Oysa sadece birkaç Yıldızcan'ın görebildiği evrenin bu büyüleyici manzarasına bakarken bunu yapmak çok zordu.

Neyse ki Yıldızfonu onu görünümünü değiştirmesi için zamanında uyardı. Çoktan Dilek Diyarı atmosferine girmişti; aşağıdaki kıtanın şeklini seçebiliyordu. Telaşla Yıldızfonundaki Dilek Diyarı Giysi Seçici'yi açıp Dilekcanlara uygun giysiler seçti. Sonra gözlerini kapayıp elini altın bilekliğine koydu ve bedenini değiştirmek için gereken sözleri söyledi: "Yıldızlara baksam, gördüğüm ilk yıldızda keşke desem, dilek tutsam, dileğim tutsa." Bedenine huzur verici bir sıcaklık yayıldı ve kendini Dilek Diyarı'ndaki haliyle gözünde canlandırdı; saçları altın rengi yerine açık kahverengiydi, teni ise hâlâ esmerdi ama parıltısız ve sadeydi. Mantra'nın işe yarayıp yaramadığını anlamak için yavaşça gözlerini açtı.

Saçlarında kalan yıldızları silkeleyerek, "Yıldızlar aşkına!" diye bağırdı yüksek sesle.

Yıldızfonu yanıp sönüyordu: İNİŞE HAZIRLAN. Leona bir kez daha gözlerini kapayarak inişe hazırlandı. Yalnızca sarsıntı olacak sanmıştı, buz gibi sulara dalmak için kesinlikle hazır değildi.

"Aaah!" inleyerek gözlerini açtığı anda kendini etrafı

ağaçlarla çevrili kocaman bir gölün ortasında buldu.

Yıldızı yakalayıp Berrak Göl'de aldığı su balesi derslerine şükrederek elinden geldiğince hızlı bir şekilde kıyıya yüzdü. Yıldız Diyarı'ndaki, içinde yüzen kişinin arzuladığı dereceye kendini ayarlayabilen, sıcacık küvet sıcaklığından ferahlatıcı serin derecelere kadar değişen su kütlelerinin aksine, ne yazık ki bu Dilek Diyarı *hiç arzu edilmeyecek* kadar soğuktu.

Leona kıyıya ulaşır sudan çıktığında ıslak bedeni buz gibi havayla temas etti ve daha da üşüdü. Yıldızının enerjisi de gidince, ısınacak hiçbir yolu kalmamıştı. Neyse ki Yıldızfonu sayesinde kendine kuru giysiler seçebilirdi. Hemen Yıldızfonunu çıkarıp aklına gelen en sıcak tutacak giysileri seçti: Göğsünde kadifeden yıldız işlemesi olan kalın, uzun kollu, altın sarısı bir kazak ile altın işlemeli kahverengi tayt giydi. Altına ışıltılı altın payet işlemeli, polar astarlı çizme seçti.

Sonra bir an durup Yıldızfonundaki düğmeye basarak Siber Günlüğe zihinsel notunu kaydetti.

Görev 3, Dilek Diyarı Gözlemleri #1: Dilek Diyarı suları çok soğuk. Geleceğin Yıldız Kızları için Yıldızfonlara kurulama özelliği konmasını tavsiye ederim.

Leona yıldızının suyunu silkeleyerek katladı. Yıldızfon'dan görünüşünü kontrol etti, en azından giysilerini beğenmişti. Öte yandan saçları hâlâ sıırılsık-

lamdı. Tabii ki Yıldız Diyarı'nda bu asla olmazdı. Saçları kuru da olsa yaş da olsa aynı görünürdü. Leona, Dilekcanların bu saç sorunlarıyla nasıl baş ettiklerini bilmek isterdi; oysa bu konu derslerde işlenmiyordu. Saçlarını silkeleyip onun kendi kendine kurumasını umut etmekten başkası elinden gelmezdi.

Tabii ki şimdi en önemlisi Dilekçisini bulmak olduğundan, bir kez daha Yıldızfonunu açtı. "Beni yardıma geldiğim Dilekçi'ye götür," diyerek gelecek yol tarifini bekledi. *Dilekçim dileğini unutmadan önce, diye düşündü, ya da fikrini değiştirmeden önce.*

Holo-ekranda yol tarifi belirince, Leona ağaçların arasından geçip gölden uzaklaştı. Çam ağaçlarıydı bunlar. Leona Dilek Diyarı İlişkileri dersindeki holo-resimden tanımişti ağaçları; tabii o resimdeki ağaçlar tertemiz, bembeyaz karla kaplıydı. Yıldız Diyarı'nda da kar vardı fakat rengârenk kar taneleri konfetiye benzerdi. Leona hayatında bir kez dahi olsa, tek renkli kar görmenin ne eğlenceli olacağını düşündü. Elbette, seçme şansı olsa altın sarısını seçerdi.

Çok geçmeden yol tarifi onu ormandan çıkarıp güre, yemyeşil çimenlerin uzandığı güneşlik bir yere ulaştırdı. Leona sıcacık güneş ışığını içine çekmek için biraz mola verdikten sonra yola devam ederek Yıldızkız Akademisi'nin etrafındakine benzeyen, uzun, siyah ve

çok zarif demir kapılara ulaştı. Üstündeki yazıyı okudu: *Havisham Akademisi Yatılı Kız Okulu*. Havisham Akademisi... Aaa!" dedi Leona bir nefeste. "Burası olmalı!" Burası da Yıldızkız Akademisi gibi özel Dilekcanların gittiği bir okul olabilirdi.

Yıldızkız Akademisi'ndeki gibi, kapının ardındaki yolun etrafı geniş ağaçlarla çevriliydi. Yıldızkız Akademisi'nin Takım Yıldızı Bulvarı'nın aksine, bu Dilek Diyarı yolu sadece yeşil renkten ibaretti. Kırmızı tuğlalı geniş, dikdörtgen binaya ulaşan yol, hiç sona ermeden çember çizerek geri dönüyordu. Duvarların üzerini saran yeşil yapraklı bitkiler çatıya kadar ulaşıyordu.

Leona, Dilekçisinin içeride olup olmadığını öğrenme umuduyla bir daha Yıldızfonuna bakarken, birden kapılar açıldı ve Dilekcan kızlar sürü halinde üzerine akın etti. Üstelik sadece tek bir binadan çıkmamışlardı. Leona onların hemen her yönden geldiklerini fark etti. Kızların bazıları derli toplu biçilmiş çimlerin üzerindeki dolambaçlı yollarından, bazıları doğrudan çimin üzerinden geçiyordu. Leona hareket etmeye devam ederse, çocuklardan biri ona çarpar korkusuyla dona kaldı.

"Dikkat etsene!"

Yine de korktuğu başına geldi. Üç kız tam önünde durarak Leona'ya çarptı.

“Ay, pardon,” dedi biri.

“Burada durmasan iyi olur.”

“Evet, hem de sınıflar dağılırken.”

“Birini mi arıyorsun?” diye sordu ilk kız.

“Kim, ben mi?” *Ah bir bilerseniz*, diye düşündü Leona. “Aa, aslında bu okulda öğrenciyim!”

“*Öyle mi?*” İki kız kaşlarını kaldırdı. Üçüncüsü Leona’yı tepeden tırnağa süzdü. “O zaman neden üzerinde üniforman yok?”

“Üni... ne?” dedi Leona.

Üçüncü kız kendi giysisini gözleriyle gösterip çene- siyle de arkadaşlarını işaret etti. İşte o an Leona ilk kez, hepsinin -hem de gözünün gördüğü tüm kızların- üzerinde aynı giysilerin olduğunu fark etti. Herkes siyah ayakkabı; dizboyu uzunluğunda beyaz çorap; sade düğmeli, ütülü beyaz gömlek; kırmızı mavi çizgili kumaştan kravat; kocaman, dekoratif çengelli iğnesi olan pilili etek ve son olarak, göğüs ceplerinde kalkan şeklinde armalar olan gri ceket giymişti.

“Tabi. Üniforma.” Leona sonunda hatırlamıştı. Bunu okulda öğrenmişlerdi. Gerçi o, üniformaların sadece Yıldız Diyarı’nda asla gerek olmayan, yangın söndürmek ya da suçla mücadele etmek gibi özel iş- lerde çalışan *yetişkin* Dilekcanların giydiği giysiler olduğunu sanıyordu. Bir de yetişkin Dilekcanların

kalabalık önünde genç Dilekcanlar gibi oynarken giydikleri üniformalar vardı. Ama okula giderken giyilen neydi? Leona o dersi bir şekilde kaçırmış olmalıydı. Ya da şaka gibi geldiğinden, gülüp geçmişti belki.

“Yani... Bugünün üniforması bu mu?” parmağıyla teker teker kızları işaret etti. “O zaman yarın başka bir üniforma giyeceksiniz herhalde. Altın rengi üniformaların giyildiği bir gün var mı?”

Kızların yüzleri hayretle şekilden şekle girdi.

“Her gün bunu giyeriz. Burada öğrenci olduğunu söylememiş miydin?” dedi içlerinden biri.

“Evet...”

Her gün mü? diye düşündü Leona. Yıldız Diyarı'nda olsaydı kesinlikle parıltısını yitirirdi.

“Ama yeniyim... Yeni kayıt oldum...” Leona zorlukla gülümsemeye çalışsa da pek başarılı olamadı. *Bu giysinin içinde kendini canlandırınca ağlayası geliyordu.*

“Hm! Müdürenin yanına gitmelisin o zaman,” dedi ilk kız. “Sana üniformanı verip odanı gösterir.” Az önce çıktıkları kapıyı işaret etti. “Orası. Soldaki ilk kapı.”

“Yıldız, ah pardon teşekkürler,” dedi Leona. El sallayarak kızların gidişini izledi. Sonra arkasını dönüp... okul üniformasını almaya gitti.

Görev 3, Dilek Diyarı Gözlemleri #2: Dikkat! Hazırlıklı olun: Dilekcan giysilerini her zaman istediğiniz gibi seçemezsiniz.

Müdireyi bulmak, onu okula yeni kaydolduğuna ikna etmek kolaydı. Sage ve Libby'nin, grup arkadaşlarına öğrettiği zihin kontrolü teknikleri çok işine yaradı. Müdire birden *browni* kokusu aldığını söyleyerek dudaklarını yalarken sorun yaşamadan, yeni odasını, ders planını ve tabii ki üniformasını aldı. Kadın Leona'ya oda numarasını söyleyip anahtarını verdi. Leona kibarca yol göstermesine gerek olmadığını söyledi. Bir an önce Dilekçisini bulmak istiyordu.

Oradan çıkıp hemen bir tuvalette üstünü değiştirdi. Görevini bir an önce tamamlamak (ve Yıldız Diyarı'ndaki gardırobuna kavuşmak) için can atıyordu.

"Ee, Dilekçim nerede?" Yıldızfonunda daha detaylı bir bilgi bulmayı umuyordu. Birden hemen dibinde duran Dilekcan kızı görünce "Aaa!" diye bağırdı.

Leona şaşkınlıkla geri çekildi. "Beni çok korkuttun..." diye lafa girdi. Sonra güzel, kıvrıcık saçlı Dilekcan'ın da aynını söylediğini fark etti.

"Ah yıldız!" dedi lavabonun üzerindeki aynada gördüğü yansımasına. Gerçek bir Dilekcan gibi görünmesi gerektiğini biliyordu... ama bunu kabul etmek çok zordu! Şekilsiz biçimde kurumuş saçlarını eliyle

kabarttı. “Sen bir yıldızsın,” dedi. “Dünyayı aydınlat!” Birden parıltılı hali ona bakmaya başladı. İçine enerji aktı ve yine güvenle doldu. Bu motivasyonla kapıyı açıp koridora çıktı.

Müdirenin dediğine göre bugün başka ders yoktu. Bu yüzden koridor bomboştı, Leona'nın sert ayakka-bıları yerde tıklar tıklar ses çıkarıyordu.

Leona Yıldızfonunun kendisini yönlendireceğini umarak dışarı çıktı. Bir duyuru panosunun yanından geçerken durup geri baktı. *Yıllık* diye bir şeyle ilgili buruşuk bir duyuru ve İspanya diye bir yerde tek dönem okumakla ilgili ilanın arasına iğnelenmiş, açık pembe ilanın üstündeki yazı hemen gözüne ilişti.

Leona pembe ilandaki iki kelimeyi okudu: “Yetenek gösterisi.”

Hevesle okumaya devam ederken omurgasına mutlu bir kıvılcım yayıldı: “Seçmeler bugün akşam beşten dokuzaya kadar Hawthorne Oditoryumu'nda gerçekleştirilecektir.”

Tabii ya! diye düşündü. *Dilekçimi orada bulacağım!* İlan panosunun üzerindeki saate baktı. Beşe çeyrek vardı. *Geliyorum Dilekçim, bekle beni!* diye düşünerek arkasını dönüp ayaklarını vura vura oditoryumu bulmak üzere koşmaya başladı.

8.

BÖLÜM

Hawthorne Oditoryumu'nu bulmak hiç zor olmadı. Bina neredeyse avlunun kuzey yakasının tamamını kaplıyordu.

Öte yandan Leona basamaklardan çıkıp ön kapıdan geçerken o kadar emin değildi. Görecek fazla bir şey yoktu: Duvarlarında sıralar halinde asılmış çerçeveli posterler olan dar bir lobi ve elinde klipsli dosya tutan tek gözlü yetişkin Dilekcan'dan başka kimse yoktu.

“Sen kimsin? Bunu nasıl yaptın?”

“Pardon?” dedi Leona. Eliyle Dilek Taşını kapadı. Ne yapmıştı ki? *Dilekcanların yapamadığı bir şey olmalı* diye düşündü.

“Kapıları nasıl öyle açıp hemen içeri girdin?”

“Şey...” Leona arkasındaki kapılara baktı. “Bütün kapılar aynı değil mi?” Dilek Diyarı'nın farklı olduğunu biliyordu elbette... ama kapı dediğin her yerde aynı olmaz mıydı?

“Ama kapıyı itmedin bile? Hem bunlar otomatik değil. Ellerin de hep aşağıdaydı...” Kadın uzanıp kapının kolunu güçlkle çekti. “Gördün mü? Öyle kolayca açamazsın. Çok ağır ve serttir.”

Leona yutkundu. Sonunda anlamıştı. Dilekçisini bulmaya öyle odaklanmıştı ki enerjisini kullanmama-yı unutmuştu.

Görev 3, Dilek Diyarı Gözlemleri #3: Dilek Diyarı'ndayken ellerinizle yapabileceğiniz işler için asla enerjinizi kullanmayın. Hem enerjinizi tüketir hem de utanç verici sorulara yol açarsınız.

“Şey... kesinlikle haklısınız,” dedi kadına gözlerinin içine dikkatle bakarak. “Bu kapılar çok ağır. Bu yüzden ellerimle sertçe ittim. İçeri öyle girdim.”

Kadının şaşkınlıktan asılan suratını birden yumuşak, hafiften acıkmış bir ifade bürüdü. “Kapıyı ellerinle ittin,” diye tekrarladı. “İçeri öyle girdin. Mmm. Sıcak elmalı turta.” İç çekti. “Bir dilim olsa ne güzel olurdu.”

Leona da iç çekti. *Bu çok kolay oldu. Şimdi görevime geri döneyim.* “Seçmeler için gelmiştim. Nerede yapıyor?” diye sordu.

“Seçmelere geldin demek. Tamam.” Kadın hafifçe başını salladı. “Hemen şuradaki oditoryumda.” İkili kapılara doğru kalemiyle işaret etti. “İsmin...?” diye sordu.

“Şey, Leona... Yeni öğrenciyim... Şarkı söylerim!” diye ekledi hemen. “Şey ama bugün sadece izlemeye geldim,” diye ekledi çabucak. “Tabii, sakıncası yoksa.”

“İzlemeye mi?” Kadın başını kaldırdı. Yüzü hâlâ sakin, sevimli ve yumuşaktı. “Tabii ki sakıncası yok. Ben de oraya gidiyordum. İsmim Bayan Frasier, müzik öğretmeniyim. Seçmelerden ben sorumluyum.” Dosyasını diğer eline alıp elini uzattı.

“Gerçekten mi? Tanıştığımıza çok memnun oldum!” Leona sıcakkanlılıkla elini sıktı. “Buyurun!” Oditoryumun kapısına koştu. “Size kapıyı tutayım Bayan Frasier. Ellerimle tabii ki!”

İçeri girdiklerinde Leona sonunda beklediği gibi bir yerle karşılaştığını düşündü.

Koridordan koltuklara ve boş sahneye baktı. Hayır, sahne yıldız şeklinde değildi ve bakır rengi perdeler hiç de parıldamıyordu. Yine de Leona sahneye koşup, eline mikrofonu alarak şarkı söylemek için can atıyordu.

Ama hayır, bunun zamanı değildi. Kendine bunu iki kez hatırlatmak zorunda kaldı. Şansı yaver giderse bunu da yapabilirdi ama şimdi Dilekçisini bulma-

sı gerekiyordu. Sonra geriye en zor kısmı kalacaktı: Dilekçi'nin dileğini öğrenmek.

Sahnedeki gözlerini uzaklaştırıp adayları incelemeye başladı. Bayan Frasier da aynısını yapıyordu.

Müzik öğretmeni ilk sıraya doğru ilerleyerek, "Hadi çocuklar! Başlayalım!" diye seslendi. "Elimde seçmele-re katılacakların listesi var; ismini okuduğum hemen sahneye çıksın!"

Leona adayları saydı. Oditoryumda koltuklara yayılmış kırk sekiz kız vardı. Son sırada, onun yanında iki kız oturuyordu. Onlarla konuşarak işe koyulmaya karar verdi.

"Merhaba," dedi.

Birinci kız ona döndü. Kucağında küçük bir çocuk var gibiydi. Tuhaf, ufacık bir çocuk.

Arkadaşı da soğuk bir tavırla ona döndü. "A, merhaba!" dedi.

Leona sıçradı.

"Ah, yıldız!" dedi bir nefeste.

Minik arkadaşı boş boş havaya bakan birinci kız gülmekten yerlere yatacak gibiydi.

"Ne var?" dedi Leona. "Bu kadar komik olan ne?"

"Yok bir şey," dedi kız gülererek. Boştaki eliyle ağzını kapadı. "Dolly'den çok korktun ya. Gerçek sanmış gibi bakıyordun."

Leona ne diyeceğini bilemedi. Dilek Taşından, bu kızların Dilekçisi olmadığını anlayınca yavaşça uzaklaştı.

“Pardon, burada prova yapmaya çalışıyoruz,” diyen sert sesi duyunca Leona hızla arkasını döndü.

“Aa, özür dilerim!” Karşısındaki üç kıza gülümsedi. “Nasıl yetenekleriniz var?” diye sordu.

Kızlar önce ona, sonra bir örnek giydikleri şort ve üstlerine oturan elbiselerine baktılar.

“Dans etmek,” dedi kalçasını sallayarak biri.

Diğeri başını hafifçe salladı. “Caz.”

“Bir dakika Talia, modern dans yaptığımızı sanıyordum,” dedi üçüncüsü kaşlarını çatarak.

“Neyse işte Adeline.” İlk kız, Talia gözlerini yuvarlayarak Leona’ya döndü ve yarım ağızla sırıttı. “*Senin yeteneğin nedir?*” diye sordu. “Boş boş bakmak mı? Nasıl ama Kasey?”

Kasey güldü. “Haha!”

“Öyle bir yetenek mi varmış?” diye sordu Adeline.

“Espri yaptım,” diye açıkladı Talia. Kızların lideri olduğunu tahmin etti Leona.

Leona, bu kızların ne kadar kötü olduklarının farkına vararak değişmeyi dilemiş olabileceklerini düşündü. Dilek Taşına baktı, ışık saçmıyordu. Bu kızların hiçbiri Dilekçisi değildi. Ne yazık. Birinin

daha iyi olmasına yardım etmek, muhteşem bir görev olurdu.

“Birinciler! Göster Kendini! Hadi sıra sizde!”

“Ay inanmıyorum, Talia! Birinci sıradayız!” dedi Kasey coşkuyla bağırarak.

“Birinci mi?” dedi Adeline.

“Ne güzel işte!” dedi Talia heyecanla. “Sonra buradan çıkıp Hanna ve ürkütücü kuklası gibi garip kimselerle takılmadan yemeğe gidebiliriz.”

Konuşurken küçük, kaskatı arkadaşı olan kızı işaret etti. Diğer kızlar da elleriyle ağızlarını kapayıp kıs kıs güldüler.

“Hadi, gidelim!” diyen Talia, arkadaşlarını çekti.

“Boş şans,” dedi Leona.

“Teşekkürler,” dedi Adeline.

Talia atkuyruğunu arkaya attı. “Yeteneğin varken şansa kimin ihtiyacı var? Aman neyse...” Homurdandı. “Teşekkürler limonkafa.”

Leona sahneye çıkışlarını izlerken *bol şans* dileğini geri almayı diledi. Limonkafanın ne demek olduğunu hiç bilmiyordu ama iltifat olarak söylemediği kesindi. Yine de Dilek Diyarı'nda olanlara kızacak hali yoktu. Kendine bunu hatırlatmalıydı. Buraya görevi için gelmişti ve böyle saçmalıkların dikkatini dağıtmasına izin veremezdi.

Ayrıca serçe parmağında, şu üçünün toplamından daha çok yetenek vardı.

Boş ver... Leona içini çekip arkasından gelen sese döndü. Tiyatronun arka tarafında bir kız, gözlerini gerginlikle kırpıştırarak bütün oditoryum onu yutacakmış gibi korkuyla etrafına bakıyordu. Leona kızın yanına yürürken kolunun gıdıklandığını hissetti, Dilek Taşına baktı. Parıltısı neredeyse kör ediciydi.

“Merhaba, ben Leona. Senin adın ne?”

“Şey... Lily,” dedi kız, sonra yutkundü. Gözlerini yere dikti.

“Lily!” Leona başını salladı. “Bu ne güzel bir isim! Ee, Lily... seçmelere katılmaya mı geldin?”

Kız başını yerden bile kaldırmadan hafifçe salladı.

Harika! diye düşündü Leona. Bu Dilekçi'nin tek bir dileği olabilirdi: Bu yetenek gösterisini kazanmak!

“Senin yeteneğin ne?” diye sordu kıza. “Ya da *hangi* yeteneğinle yarışacaksın mı desem?”

Kız derin bir nefes alıp tuttu. “Şarkı söyleyeceğim,” diyerek nefesini verdi.

“Gerçekten mi?” Leona heyecanını saklayamıyordu. Bu gelmiş geçmiş en güzel görev olacaktı! Bir Yıldız Kızı nasıl böyle şanslı olabilirdi?

Bu arada müzik başlamıştı; Göster Kendini grubu dans ediyordu. Leona danslarında pek dikkat çekici

bir hareket göremese de gözlerini onlardan uzaklaştıramadı. Bir şekilde aynı Leona gibi, büyük bir özgüvenle dans ediyorlardı.

İzleyiciler alkışlamaya başladığında Lily bile başını kaldırıp onlara baktı. Danslarında pek çok kalça sallama, ayak vurma, kol kavuşturma ve yumruk yapma hareketinin yanı sıra yerinde koşma ve dümdüz dudaklarla asık surat yapma figürleri de vardı.

Dansçılar sonunda dizlerinin üzerine çökünce, “Vay canına,” dedi Leona. “İnsanın dikkatini çekmeyi biliyorlar. Hakklarını yememek lazım.”

Kızlar sahnede ellerini çırpıp birbirlerine sarıldılar. Sonra kol kola girerek selam verdiler. Ardından bir daha selam verdiler ve bir daha...

“Tamam, teşekkürler Göster Kendini grubu,” diye bağırdı Bayan Frasier. “Gerçekten, teşekkür ederiz. Ama artık sahneden inin. Uzun bir listemiz var. Tamam... sıradaki kim? Bakalım... Lily. *Lily!*” diye bağırdı. “Sıra sende!”

“Aa, bu sensin!” dedi Leona coşkuyla. Arkasını dönüp Dilekçisine tezahürat edecekken, kızın gittiğini gördü. “Lily! Beklesene!” diye seslendi kapanan kapının arkasından. “Şimdi gidemezsin! Senin sıran!”

O da kapının arasından sıvışarak, Lily’yi lobide tam dışarı çıkacakken yakaladı. “Lily! Bayan Frasier

ismini söyledi! Sıra sende! Sahneye çıkıp göz kamaştırma sıran geldi!”

Oysa Lily öylece orada duruyordu; ağzını sımsıkı kapamış, başını öne arkaya sallıyordu. Leona çok geçmeden, Dilekçisinin sahne korkusu yaşadığını anladı.

Derken Göster Kendini grubu gösteri salonundan çıkarak lobiye girdi.

“Ah şuna bak! *Lily Fisher!*” Talia ağzını kapadı. “Bayan Frasier’ın ismini okuduğu Lily sen misin? Lütüfen seçmelere katılacağını söyleme.”

“Tabii ki katılacak!” dedi Leona kararlılıkla. Hiç kimse Dilekçisiyle bu şekilde konuşamazdı! “Siz katıldınız ya,” diye hatırlattı Talia’ya, “o neden katılmamış?”

“Şey, evet,” dedi Talia, “ama bizim *yeteneğimiz* var. Bu da bir yetenek gösterisi olduğundan, katılmak için böyle bir şeye ihtiyacın var.”

Kız kahkaha atınca Kasey de ona katıldı. Ama Adeline sadece omzunu silkti.

“Bilmiyorum,” dedi Adeline. “Koroda şarkı söylerken onu duymadın mı? Onun yerinde olsam ben de katılırdım. Bence gerçekten çok iyi.”

Bunu duyar duymaz, Talia ile Kasey arkadaşlarına dönüp sert sert baktılar.

Oysa Lily onları işitmemiş gibiydi. Avluya çıkan ka-

pidan çıkmak üzereydi.

Leona dans grubunun arasından geçip, Talia'ya surat yaparak Lily'nin yanına gitti. "Söylemeden edemeyeceğim, dans rutininiz fena değil ama müziğe hiç ayak uyduramadınız." Öyle kızgındı ki kapıları Dilekcan gibi açmayı *yine* unuttu. Kapılar yarıya kadar açılmışken ne yaptığını fark edip ellerini kaldırdı.

Leona dışarı koşup avlunun arkasındaki binaya doğru yürüyen Lily'yi gördü.

"Bekle!" dedi nefes nefese, onu yakalayarak. "Onları dinleme. Şarkı söyleyebildiğine eminim! Hadi geri dönüp seçmelerde şarkı söyleyelim... yani şarkı söyle. Hadi!"

Lily yavaşladı ama gözlerini yerden ayırmadan yürümeye devam etti. "Seçmelere katılmayacağım," dedi sessizce.

"Ama ben sanmıştım ki... Bunu istemiyor muydun?" Leona'nın kafası karışmıştı.

Lily başını iki yana salladı. "Hayır," dedi büyük kararlılıkla. "Öylesine söylemiştim. Bunu aslında hiç istemedim. Eğlencesine ismimi yazdırdım. Benim yetenek gösterilerinde işim yok." Uzun, tuğladan binaya vardıklarında, nihayet başını kaldırdı. Sakince kapıyı açtı. Zorlukla gülümseyerek Leona'ya eliyle işaret etti, "Önden buyur," dedi.

“Burası ne?” diye sordu Leona. Burnuna yepyeni kokular geliyordu. Çok yoğun, değişik ve ağırdu.

Lily ona garip garip baktı. “Yemek salonu.”

“Gerçekten mi?” Leona etrafa bakındı. *Ah, tabii ya.* Sırada bekleyerek, ellerindeki tepsileri kâğıt önlüklü ve saçlarında file takılı daha yetişkin Dilekcanların durduğu raylara koyan kızları gördü.

“E, sen burada yeni misin?” diye sordu Lily ona dik-katle bakarak.

“Şey...evet.” Leona çabucak başını salladı. “Aslında bugün başladım.”

“Sen de ikinci sınıfta mısın?”

“Şey... evet.” Lily ne dese Leona evet diye karşılık verecekti bir şekilde.

“Burada yemekler çok güzeldir. Rulo köfte haricinde,” dedi Lily. “Tepsi alsana. Salata, makarna filan gibi yemekler yiyebilirsin. Dondurulmuş yoğurt maki-namız da var ama hep bozuluyor ne yazık ki.”

“Öyle mi? Tüh...” Birden Leona’nın aklına bir fikir geldi. “Tamir edilmesini diler misin?”

Lily omzunu silkti. “Yani, iyi olurdu... Ama benim laktoza alerjim var, bu yüzden pek dert değil.”

Oysa yüzü birden soluklaştığı için dert ediyormuş gibiydi. Leona’ya bakıyordu ama gözleri birden onun arkasına odaklandı. Leona arkasını dönünce, başını

iki yana sallayarak onlara doğru yaklaşan daha büyük kıızı gördü.

“Ee.” Kız kollarını kavuşturdu. “Bil bakalım ne duydum.”

Lily dudaklarını ısırıldı. Kulakları ve boynu kıpkırmızı oldu.

“Yetenek gösterisi seçmelerinden kaçmışsın. Neden hep böyle mızızlık yapıyorsun?”

Lily ağzını açtı ama tek kelime edemedi.

“Pardon!” Leona homurdandı ama kız çoktan uzaklaşmaya başlamıştı bile. “İnanmıyorum!” dedi Leona. “Bu kız kendini ne sanıyor?”

Lily yutkunup burnunu çekti, sonunda konuşacak cesareti buldu. “O benim ablam,” dedi.

9.

BÖLÜM

Leona bir an ne diyeceğini bilemedi. Lily ise tepsisini geri bırakıp yemek salonundan kaçmaya başlamıştı.

Leona yine onun peşinden gitmek istedi ancak bundan emin değildi. Lily'nin dileğini gerçekleştirmeye yardım etmek için çok az zamanı vardı; oysa Profesör Eugenia Bright her zaman acele etmenin işleri karıştıracaklarını söylerdi. *Harekete geçmeden önce iyice düşün.*

Ayrıca Leona'nın karnı gurulduyordu. Önce şu Dilekcan kafeteryasının yemeklerini deneyip enerji depolamalıydı. Tabii, kesin olan şeydi: Tek başına yemek yiyecekti. Dilek Diyarı'nda çok iyi Dilekcanların olduğundan emindi -ya da diğer Yıldızcanlar öyle demişti- ama Havisham Akademisi'ndeki kızlar şu ana

kadar gerçekten sevimsiz çıkmıştı.

Leona teptisini -elleriyle- metal çubukların üzerinde iterek her yemekten birazcık aldı. Lily'nin uyarısı üzerine "rulo köfte" almamıştı... Rulo köfteyi görür görmez nedenini anladı. Üzerinde PIZZA yazan dilimleri gördüğündeyse Libby'nin onların çok lezzetli olduğunu söylediğini hatırladı. Ondan iki dilim aldı.

"Çok acıkmışsın," dedi arkasındaki biri.

Leona gözlerini kapayıp iç çekti. *Yıldız aşkına*, diye düşündü. Tam da ihtiyacı olan şeydi. Canını sıkın başka bir Dilekcan daha.

Omzunun üzerinden bakınca, ilk geldiğinde neredeyse kendisine çarpacak olan kızlardan birinin ona gülümsediğini gördü. "Ama rulo köfteyi almamışsın. Aferin. Üniformanı giymişsin sonunda."

Leona başıyla onayladı.

"Süper! Hoş geldin! Ben Calley. Bizimle oturmak ister misin?" Yakındaki masada oturan kızları işaret etti. İkisiyle daha önce avluda tanışmıştı. Hepsi gülümseyerek el salladı.

"Şey... olur," dedi Leona. "Peki." Kızın ona iyi davranmasına hâlâ garip geliyordu. Leona düşününce, onun ilk başta da çok kötü davranmadığını hatırladı.

İçeceklerin oraya varınca, "Ne içmek istersin?" diye sordu kız. İki plastik bardak alıp birini Leona'ya uzattı.

“Şey...” Leona’nın canı Zing içmek isterdi ama bunun için Yıldız Diyarı’na dönmeyi bekleyecekti. Dilek-canlar 101 dersinde geçen, mükemmel tatlı-ekşi karışımı buz gibi içeceği hatırladı.

“Burada *limanata* diye bir şey var var mıdır sence?”

Calley ona güldü. “Limonata mı demek istedin?” dedi.

“Evet!” Leona gülümsedi. “Ondan var mıdır?”

Calley üzerinde elips şeklinde capcanlı sarı renkte meyve resmi olan makinayı işaret etti.

Leona üzerinde yazan kelimeyi okudu. “İnanmıyorum! Limonata! *Gerçekten* varmış!” dedi coşkuyla.

Bardağını doldurup, tadına baktıktan sonra hepsini bir seferde bitirerek bardağını tekrar doldurdu. Dedikleri gibi lezzetliydi. Artık keyfi yerine gelmişti; Calley’nin peşinden arkadaşlarının masasına gitti.

Kızlar kibarca kendileri tanıttılar.

“Sen kaç gidiyorsun?” diye sordu Sophia isimli kız.

“Şey... ikinci sınıftayım.”

“Öğrenci değişim programıyla mı geldin?” diye sordu Calley.

“Aa... evet, öyle geldim! Nereden bildin?”

“Belli oluyor işte.” Calley gülümsedi.

“Nerelisin?” diye sordu Sophia.

“Nereli miyim...” Leona derslerde öğrendikleri Di-

lek Diyarı ülkelerini hatırlamaya çalıştı ama kafası bomboş gibiydi. *Buldum!* İlan panosundaki çok güzel yerin resmini hatırladı. “İspanya!” dedi gerekenden de yüksek sesle.

“Vay canına,” dedi Maya etkilenerek. “Dilimizi çok iyi konuşuyorsun!”

“Şey... teşekkürler.” Konuyu değiştirse iyi olurdu. “Eee... yetenek gösterisi seçmelerine katıldınız mı?” diye sordu.

“Hayır.”

“Hayatta olmaz.”

Hepsi başlarını iki yana salladı.

Hatta Calley midesi bulanmış gibi suratını ekşitti.

“Geçen sene denedim ama bir daha asla olmaz!”

“Neden?” diye sordu Leona.

“Talia ve arkadaşları yüzünden. Son iki senedir onlar kazanıyor. Üstelik iyi bile değiller.”

“Hayır,” Sophia açıklamasına yardım etti, “Ayrıca çok kötü kalpliler; bu yüzden kızlar ya bırakıyor ya da gerginlikten doğru düzgün performans gösteremiyor.”

“Birinin onlara karşı durması lazım,” dedi Leona.

“Haklısın.” Hepsi başını salladı.

“Denemek istersen buyur.” Calley ona başını salladı ama Leona'nın başaracağından şüphe ettiği belliydi.

Oysa Leona öyle düşünmüyordu. Düşüncelerini

şekillendirip bir plan yapmaya başladı. Ne de olsa Lily'nin dileğinin zamanında gerçekleşmesini sadece Leona sağlayabilirdi.

Yemekten sonra kızlar ödevlerini yapmak üzere kütüphaneye gittiler. Leona onlarla vedalaştı. Onun da yapacak işleri vardı; Lily'yi bulup, akşam dokuzda seçmeler bitmeden şansını denemeye ikna edemezse Dilekçisinin dileğini gerçekleştirmesi imkânsız olacaktı.

Yeni yurt odasına bir bakmaya karar verdi. Cebinden anahtarını çıkardı. 113 numaralı oda. Kestane Yurdu'na gidip içeri girdi. Kapının önünde durup anahtarı çevirdi.

Leona banyo kapısının ardından, musluğun çevrildiğini duydu. Oda arkadaşı şu suyla yapılan duşlardan alıyor olmalıydı. İçeri girmemesi için başka bir neden de buydu.

Leona arkasını dönüp gidecekti ki bir anda durdu. Çok güzel bir ses geliyordu: oda arkadaşı hüznü, tatlı bir şarkı söylüyordu.

Vay canına... Leona yatağa gidip daha iyi dinlemek için uzandı. Kız gerçekten çok iyiydi; her kıtada sesi daha güçlü, berrak ve kendinden emin hale geliyordu. Şarkı da çok kulakta kalıcıydı ve takip etmesi kolaydı.

Leona birden kendini kaptırıp şarkıya eşlik ettiğini fark etti. Sonra hemen susup doğruldu; gözlerini kapayarak kızın, kendisinin asla çıkamayacağını bildiği notalara çıkışını dinledi. *Yıldız Kızı arkadaşlarım bunu duyabilse keşke*, diye düşündü. *Buldum!* Bunu gerçekten başarabilirdi! Yıldızfonunu çekip kaydetmeye koyuldu.

Sonra su sesiyle birlikte şarkı da sustu. Bir yıldızdakika sonra banyo kapısı açıldı.

“*Lily?*” Leona onu görünce şaşkınlıktan nefesi kesildi. Islak saçları ve müzik notalarıyla bezeli pijamasına rağmen Dilekçisini hemen tanıdı.

“*Aaa!*” Lily geri sıçradı. “Beni korkuttun! Burada ne işin var?” Kafası karışmış görünüyordu.

“Aslında... senin yeni oda arkadaşımım,” dedi Leona. “Bugün öğleden sonra buraya yerleştirdiler beni. Ne tesadüf değil mi? İkimiz de şarkı söylüyoruz!” Gü-lümsedi. “Ayrıca vay canına! Sesin muhteşem!”

Lily açık bir şekilde Leona'nın iltifatına gülümsemek için kendini tutuyordu ama pek başarılı olmadı. “Beni dinleyen kimse olduğunu bilmiyordum,” diye açıkladı.

“Ah, lütfen özür dileme! Bir an bile!” dedi Leona. “Şarkı söylerken var gücümle haykırmaktan yana-yımdır. Ayrıca seninki gibi bir sesi herkes duymalı.

Gerçekten sana bahşedilmiş bu yeteneği herkesle paylaşmak için doğmuşsun!”

“Teşekkürler.” Lily’nin yanakları kızardı. “Ama o kadar da iyi değilim.”

“Şey, evet iyisin,” dedi Leona. “Kesinlikle. Yetenek gösterisine girmemekle büyük hata edersin. Hadi acele et, gidelim!”

Bunu duyar duymaz Lily başını iki yana sallamaya başladı. Gülümsemesi soldu, kızaran yanakları normale döndü.

“Sorun ne?”

“Katılmayacağım,” dedi Lily.

“Ama neden? Çok iyisin! Kesinlikle kazanırsın!”

“Ama o kızlar öyle demedi...”

“Evet, ama duyduğuma göre herkese aynısını söylüyorlarmış. Dürüst olmak gerekirse birilerinin onlara karşı durmasının ve kabadayılık ederek hiçbir şey kazanamayacaklarını öğretmesinin zamanı gelmiş.”

“Evet, bence de fakat bunu başka biri yapabilir. Tek başıma, kalabalığın önünde şarkı söyleyemem.”

“Tabii ki söyleyebilirsin!” dedi Leona ısrarla.

“Hayır, söyleyemem,” dedi Lily, inatla havlu sarılı başını sağa sola sallayarak.

“Hiç denedin mi?” diye sordu Leona.

“Hayır... pek sayılmaz.”

“Kesinlikle! Yani hiçbir fikrin yok! Aslında denemiş olsan tek başına şarkı söylemenin evrendeki en güzel his olduğunu bilirdin!” dedi Leona.

“Bunu bilemem...” Lily güldü ama tartışmaya devam edemedi. Leona onun fikrinin değiştiğini hissediyordu. *Hem de tam zamanında*, Leona yatağın baş ucundaki saate baktı. Dokuza beş vardı. Sadece beş dakikaları kalmıştı.

“O zaman katılacak mısın?” diye sordu Leona. “Moral vermek için seninle gelirim...” Uzanıp Lily'nin ellerini tuttu.

“Ah!”

Leona, Lily'nin ürperdiğini hissetti. “Eyvah. *Yıldı...* Pardon!” dedi Leona ellerini çekerek.

“Sorun değil...” Lily avuçlarını birbirine sürtüp parmaklarını salladı. Havadaki statik elektrikten olmalı.” Sonra Leona'ya kocaman gülümsedi. “Bunu söylediğime inanamıyorum ama evet, seçmelere katılacağım! Hemen üstümü değiştireyim de...”

“Bu harika!” Leona bir daha saate baktı: 20:56 olmuştu bile. Üstünü değiştirmeyi bırak, oditoryuma gitmek için bile yeterli zaman yoktu...

Lily'nin ellerini bir daha tutup sıktı. “Saatin neredeyse dokuz olduğunun farkında mısın? Olduğun gibi gitsene? Yani müzik notası desenli bir pijamayla seç-

melerde şarkı söylemekten daha uygun ne olabilir?”

Lily bir daha ürpererek başını salladı. “Tamam... Öyle diyorsan...”

Son aday sahneden inerken, ucu ucuna yetiştiler.

“Teşekkür ederiz Anya. Geçen seneden beri kendini çok geliştirmişsin.”

“Teşekkürler Bayan Frasier,” dedi kıvırcık saçlı kız. “Ee.. Sonuçlar yarın açıklanır mı?”

“Evet. Kettlekern Binası'nın önüne asılacak.”

“Pardon? Bayan Frasier!” Leona, Lily'yi peşinden sürükleyerek koridorda ilerledi. “Bir adayınız daha var!”

Müzik öğretmeni arkasını dönüp mutlu bir şaşkınlık ifadesiyle kaşlarını kaldırdı.

“Lily! Geri gelmişsin...” Saatine baktı. “Hem de tam zamanında.” Durup çenesini kaldırarak havayı kokladı. “Mmm! Sıcacık elmalı turta! Umarım yemek salonunda hâlâ biraz kalmıştır.”

Bir önceki aday, elinde trompetiyle yanından geçerken Lily'ye gözlerini dikti. “Üzerinde *pijama* mı var senin?” diye sordu.

Lily önce başını eğdi sonra el sallayarak kendisini sahneye çağıran Leona'ya baktı.

“Hadi çık ve şarkını söyle!” dedi Leona. “Pijamanın nesi varmış?” diye kızdı diğer kıza.

“Yoo. Yok bir şey. Nereden aldığını merak ettim sadece. Nota yerine trompet deseni yapabilirler mi sence?”

Lily sahneye çıkarken, “Şarkı mı söyleyeceksin?” diye sordu Bayan Frasier.

Lily başıyla onayladı.

“Müziğe ihtiyacın var mı?”

Lily başını iki yana salladı.

“E, başla o zaman,” dedi öğretmen.

Lily çekinerek yutkundu.

Leona koridordan ona bakıp gülümsedi. “Bunu yapabilirsin,” dedi yalnızca dudaklarını oynatarak. “Bu armağanı herkesle paylaşmalısın!”

Lily başını sallayıp derin bir nefes aldı ve şarkısına başladı.

10.

BÖLÜM

Leona, Lily'yi Kettlekern Binası'nın önündeki duyuru panosuna doğru çekiştirdi. "Başardın!"

Lily duyuruyu okudu. "Başarmışım..."

"Tabii ki!" dedi Leona. Şimdi Leona'nın görevinin tamamlanması için geriye yarışmayı Lily'nin kazanması kalmıştı! "Aa, neyin var?" Lily'ye baktı. "İyi misin? Bayılacak mısın yoksa?"

"Bunu yapabileceğimden emin değilim."

"Neden?" diye sordu Leona.

"Şarkı söyleyebileceğimden."

Leona'nın kafası karıştı. "*Tabii ki* şarkı söyleyebilirsin! Sesin muhteşem!"

"Yani bütün okulun önünde demek istiyorum. Bu-

nun bir armağan olduğunu filan söyledin biliyorum ama...” Lily dudaklarını ısırıp iç çekti. “Ama şimdi bunu düşününce armağandan çok, bir lanetmiş gibi geliyor.”

“Ah, hayır, hayır! Bu *gerçekten* bir armağan! Sahneye bir çık o zaman göreceksin!” Leona gözlerini kapayıp kendini orada hayal etti. “Tüm gözleri *senin* üzerinde! Herkes nefesini tutarak yapabileceklerini görmeyi bekliyor! *Lily?*” Leona gözlerini açtığı anda Dilekçisinin beti benzi atmış halde duvara yaslandığını gördü.

“Tamam, belki tam anlatamadım...Gel benimle.” Lily'nin koluna girdi.

“Nereye gidiyoruz?”

“Odamıza gidiyoruz, şarkını söyleyeceksin, ben de seni kaydedip ne kadar iyi olduğunu sana göstereceğim!”

Odalarında Leona Yıldızfonunu çıkarıp kaydetmeye başladı.

“Aaa! Bu yeni bir telefon mu? Markası ne?” diye sordu Lily görür görmez.

“Şey... bu mu? Yeni sayılır evet...” dedi Leona. “Bu... bir prototip... babam bu işle uğraşır da,” diye ekledi. “Seneye piyasaya çıkar. Neyse! Buraya telefon kıyas-

lamaya gelmedik. Şarkı söylemeye geldik. Seçmelerde söylediğin şarkıyı söyle ve sonra nasıl olduğunu kendi kulaklarınla dinle. Ben bunu yapmayı çok severim! Tabii, önce... ses tellerini ısıtalım. Hiç yapmış mıydın? Kesinlikle yapmalısın!”

Lily’ye birkaç dudak yuvarlama ve ses egzersizi yaptırırken, bir yandan esnemek için dizlerini eğip büktüler.

“Sualtında şarkı söylüyormuşuz gibi!” dedi Lily gülerek. Egzersizler Lily’nin hem sesini ısıttı hem de moraline iyi geldi.

Isınma bittiğinde Leona, Lily’ye aynanın önünde durmasını söyleyerek ona bir saç fırçası verdi. “Burada sahne olmaması ya da en azından bir mikrofon olmaması ne yazık. Neyse. Yetenek gösterisinde bunlar olacaktır eminim.”

Lily şarkısını söyledikten sonra Leona ona kaydı dinletti.

“Ee..?” dedi Leona. “Nasıl buldun?”

Lily gururla gülümseyerek, “Epey iyi,” dedi.

“Peki kendini nasıl *hissettin*?” diye sordu Leona. Lily’nin saç fırçasını işaret etti. “Mikrofona konuşur musun lütfen?” dedi espriyle.

Lily kıkır kıkır gülerek fırçası ağzına tuttu. “Kendimi harika hissettim.”

* * *

Leona sonrasında dersler, ödev ve yemek yemeyle dolu geçen zamanın nasıl gittiğini anlamadı bile. Bir Yıldız Kızı'nın ilk görevi, uyum sağlamak olduğu için her şey görevin bir parçasıydı elbette. Ama Lily ile prova yaptığı zamanlar hariç, her şey öyle... öyle sıkıcıydı ki... O zaman bile Dilekçisinin kendine güveninin giderek arttığını görmesine rağmen arkasına yaslanıp başka bir şarkıcıyı yıldız ışığında izlemek çok -hem de çok-zordu. Leona birden Profesör Dolores Raye gibi öğretmenleri daha fazla takdir etmeye başladı. Her şeyi yerine yapabilecekleri halde, dilek enerjini kullanıp tekrar tekrar denemene izin veriyorlardı.

Boş zamanlarında Lily ona tenis isimli bir oyun öğretti. Üzeri çizgilerle boyalı ve ortasından bir ağ geçen, kort isimli bir yerde oynanıyordu. Her oyuncu ağın iki tarafında karşılıklı durarak raket denen bir aletle küçük sarı topu birbirlerine atıyordu. Çok zor bir oyundu ve Leona kendi kendine *Dilekcanlar bunun nesini eğlenceli buluyor* diye düşündü.

Raketlerin sapı ve topu sıçratmak için çok sıkı bağlanmış tellerle kaplı büyük oval bir şekli vardı. Hedef, ağın üzerinde ve çizgilerin arasında kalarak topa - ya sıçramadan önce ya da tek sıçrayıştan sonra - sürekli vurmaktı.

“Yani hiç tenis oynamamış mıydın?” diye sordu Lily, bu çok belli olduğu halde.

“Şey, hayır... Hiç,” dedi Leona.

“Biraz kafan karışmış gibi,” dedi Lily. “Hiç oynamamış olsan da eminim televizyonda görmüşsündür.”

“Ah, evet, tabii. Ama bu kadar zor olduğunu hiç bilmezdim,” dedi Leona, doğru söylüyormuş gibi görünmeye çalışarak. Dilek gerçekleştirmek yeterince zordu ama Dilek Diyarı’nda gizliliğini korumak çok yorgun düşürücüydü! *Diğer Yıldız Kızlarına da bu oyunu öğretilmeliyim* diye düşündü.

Yetenek gösterisinin sabahında, Leona Lily’yle birlikte kahvaltı etmek için yemek salonuna gitti. Leona kahvaltının günün en sevdiği öğünü olduğuna karar vermişti. Özellikle de çeşitli şekillerde, rengârenk şekerlemelerle dolu mısır gevreğine bayılmıştı. Eve götürmek üzere küçük plastik bir poşete bile doldurmuştu. Diğer Yıldız Kızlarıyla paylaşıp paylaşmayacağına henüz karar vermemişti ama.

Leona sıcak yemek sırasının önündeki kara tahtaya tebeşirle yazılanları okuyarak, “Aa! Yine yumurtalı ekmek var!” dedi. “Çok severim! *Mmm!* Hadi alalım mı! İçindeki şu baharatın ismi neydi?”

“Tarçın?”

“Evet! Tarçın. Çok güzel! Şurubun ismi neydi?”

“Akça ağaç şurubu.”

“Tabi! Akça ağaç! Hmm!”

“Nereliydin sen?”

“Kim? Ben mi? Şey... İs...is... boş versene. Hadi yemek yiyelim!” dedi tepsiyi yakaladığı gibi.

Sıraya girdiler ve birden arkalarından birinin çok tanıdık bir melodi söylediğini duydular.

“A, bu senin şarkın?” dedi Leona, Lily’yi dürterek.

Arkaya döndüklerinde Talia ve diğer iki dansçı arkadaşlarını gördüler. Seçmelerden beri Leona bu kızlarla olabildiğince çok az vakit geçirmeye çalışmıştı ve bunda hiç zorlanmamıştı. Çok az ortak dersleri vardı, o zaman bile kızlar genelde kendi başlarına takılıyor-du. Leona onları belki bir, hayır iki kez Lily’nin prova yaptığı müzik odasının yanından geçerken görmüştü. Grubun kullandığı dans stüdyosu da aynı binada olduğu için bunu garipsemişti.

“Lily’nin de bu şarkıyı söyleyeceğini biliyor musun?” dedi Leona. “Bu akşam yetenek gösterisinde?”

“Hıı, biliyoruz. Söylerken duymuştuk,” dedi Talia.

Arkadaşları da başlarını salladı.

Hiç kimse gülümsemedi.

“Güzel şarkı değil mi?” dedi Leona neşeyle.

Talia yüzünü ekşitince Kasey de ona katıldı. Ade-

line ise aksini düşünüyormuş gibiydi. “Evet. Süper şarkı.” Talia burnunu kırıştırdı. “Anaokulu çocukları için!”

Leona Lily’ye baktı, yüzü sinirden kıpkırmızı olmuştu.

Leona’nın öfkeden tüyleri diken diken oldu. “Neden mırıldanıyorsun o zaman?” dedi Talia’ya. Talia omzunu silkerek karşılık verdi.

“Şu bebek şarkıları gibi insanın diline takılan saçma sapan bir şarkı işte. Bıktım zaten,” dedi Talia homurdanarak. Sonra şarkıyı kasıtlı olarak *berbat bir şekilde* söylemeye başladı ve kahvaltı sırasındaki herkes güldü.

Leona Lily’ye dönerek, “Aman, boş ver onu,” dedi. “Ah, hayır, lütfen ağlama!” Lily’nin çenesi fena halde titriyordu. “Ben gözyaşına hiç dayanamam!”

Lily’nin ablasının, sıranın sonundan onlara doğru geldiğini gören Leona rahatladı. Derin nefes alıp, ablasının kardeşini rahatlatması için kenara çekildi.

Lily de umut dolu bir şekilde başını kaldırdı. Burununu çekip zorla gülümsedi. Oysa ablasının dudakları kaskatı, ciddi ve dümdüzdü; gözlerindeyse hayal kırıklığı vardı.

“Gerçekten mi Lily? Şimdi bir de *ağlayacak mısın?* Liseye gidiyorsun. Yaşına uygun davran.” Başını iki

yana sallayıp homurdanarak arkasını döndü, “Ne zaman büyüyeceksin?”

Lily orada kalakalmış, gözyaşlarını tutmak için dudaklarını ısırıyordu. Oysa bu sadece bir yıldızdakika işe yaradı. Sonra baraj yıkıldı ve gözyaşları sel gibi akmaya başladı. Leona ona yetişemedi, Lily çoktan kahvaltı sırasından fırlayıp kapıdan dışarı çıkmıştı bile.

Leona tabağındaki sıcacık yumurtalı ekmeğe hasretle baktı. Dilek Diyarı'nda yemek yemek için bu son fırsatı olabilirdi... Ama dilek gerçekleştirmek böyleydi işte...

Leona, Lily'yi avluda bir bankta kıvrılmış halde buldu.

“Dediğim gibi, şu kızları kafana takma.” Leona Lily'nin yanına oturup, kendisine bakması umuduyla hafifçe kolundan dürttü. “Ne kadar iyi olduğunı bildiklerinden seni kıskanıyorlar ve korkutmaya çalışıyorlar.”

“İşe yaradı da çünkü ben yokum artık,” dedi Lily sessizce. Konuşurken başını bile kaldırmadı.

“Bu gece ilk kez izleyici önüne çıkana kadar bekle. Talia'nın yüzünün holo... yani resmini çekmeliyim! Bir dakika! *Ne dedin sen?*” Leona hızla başını çevirdi. “Çekiliyor musun? Ama çekilemezsin! Bu senin dileğin!” *İlk Dilek Görevimde başarısız olamam* diyemedi. Ancak kafasının içinde bunu bağırıp duruyordu.

“Sahneye çıkamam. Ablamı duydun, ben bebeğin tekiyim,” dedi Lily.

“Tam olarak öyle demedi...”

“Söylemesine gerek kalmadı. Onu demek istedi. Bir seferliğine bile olsa aynı senin yaptığın gibi, benim tarafımda olmasını dilerdim. Ama bu asla olamaz.”

“Öyleyse ona hatalı olduğunu göster!” dedi Leona. “Şu *Gösteriş Düşünleri*’ne de!”

“Bunu istiyorum,” dedi Lily, “ama yapamam. Tek başına olmaz. Bunu yapabileceğimi sandım... Yani bana çok yardım ettin... Bu çok garip çünkü bir grup içinde ya da koroda şarkı söylerken hiç sorun yaşamadım. Ama sahnede, insanların önünde tek başıma şarkı söyleyeceğimi düşünmek bile çok... çok korkutucu.”

Leona başını geriye attı. Buna nasıl cevap vereceğini bilmiyordu. Söyledikleri ona çok anlamsız gelirken, Lily’nin fikrini nasıl değiştirebilirdi? Leona her zaman - *tek başına* - şarkı söylemeyi çok sevmiştir. Havisham yurdunun ön kapısındaki büyük yuvarlak lambaların ışığına uçuşan aypervanesine benzeyen şu kanatlı Dilek Diyarı böceği gibi yıldız ışığına sürüklenirdi. Tabii, geri vokal şarkıcılarının kendisine eşlik etmesinden hoşlanırdı. Aslında bu kendini süper star gibi hissettirirdi. Doğru kişiyle düet yapmak da eğlenceliydi. Ama koro? *Öyk.* Korolarda sürekli “Herkes ayak uydurma-

ya çalış,” ya da “Olduğun sırada kal!” gibi laflar ederlerdi. Leona ne düşünürse düşünsün, Lily’yi motive etmeliydi. Görevinin başarısı buna bağlıydı.

Ve geldiğinden beri öyle yoğundu ki hâlâ özel yeteneğinin ne olduğunu anlayacak vakti olmamıştı. Belki bunda hata etmişti. Bunu öğrenebilse dileğini gerçekleştirmenin yolunu da bulabilirdi... Sonra birden Leona’nın aklına bir fikir geldi. “Yani sahnede tek başına şarkı söylemek zorunda olmasan yetenek gösterisine katılabilir misin?”

“Ne demek istiyorsun?”

“Yani... ben de seninle sahneye çıksam? O zaman yetenek gösterisine katılır mısın?”

“Şey... şey... bilmem...”

“O zaman tek başına olmazsın,” diye hatırlattı Leona.

“Hayır.” Lily başıyla onayladı. “Haklısın... Bunu yapar mısın?” Utangaçça gülümsedi. “Benim için bunu yapar mısın?”

“Tabii ki yaparım!” dedi Leona coşkuyla. “Şey, yani seve seve. *Senin* oraya çıkıp şarkı söylemene; o kızların hepsine ne kadar yetenekli - ve cesur - olduğunu göstermene yardım etmek için evet.” Leona alçakgönüllülükle başını eğdi. “Sana yardım etmekten şeref duyuyorum.”

11.

BÖLÜM

Leona tam düet provaları için Lily'nin peşinden sanat binasına gitmek üzereyken, gökyüzünde sıcak beyaz bir ışık parıltısı gördü. *Öyle miydi gerçekten? Evet!* Öğle yemeğinden önce, Leona'nın çok sevdiği Antik Dünya Tarihi dersinden sonraki saatti. Aslında o gün derste gördüklerinde serseme dönmüştü. Yunanistan isimli bir yerde bir sürü tanrıya inanıyorlardı; Helios isimli tanrı her gün gökyüzünde altın at arabasıyla gezerdi. Yunanlar güneşin bu şekilde doğudan batıya gittiğini düşünürdü.

Leona, Bayan Stella ya da diğer öğretmenlerin, bu Dilekcan mitolojisini bilip bilmediğini merak etti. Ne olur ne olmaz diyerek Dilek Diyarı Gözlemlerine bu

bilgiyi ekledi. Böyle bir mitolojinin nereden kaynaklandığını da merak etti. Yıldız Atalarından biri, Dilek Diyarı seyahat araçlarını Antik Yunan'dan biriyle paylaşmış olabilir miydi? Ya da holo-fon oyunundaki gibi, birkaç ayrıntının üzerinde değişiklik yapılmış olabilir miydi? Leona bu hikâyelerin nasıl ortaya çıkmış olabileceğini tahmin edebiliyordu. Hikâyeler dilden dile değişebilirdi. “Şu güneş arabası saçma sapan bir şey ama gerçekten kayan yıldızlara binebilirsiniz!” dememek için derste ellerinin üzerinde oturdu.

Oysa şimdi Leona küçük, tüylü, gri bir Dilek Diyarı canlısı önünü kesip durmasına neden olmasaydı fark etmeyeceği o ışık parıltısını düşününce... Bu canlı, çimlere varır varmaz, arka ayakları üzerinde oturup ona Dilekcan selamıyla el sallar gibi tüylü kuyruğunu titretmiş ve gözünün içine bakmıştı.

“Merhaba küçük... canlı...” *Hmmm...* Leona bu türün ismini hatırlamaya çalıştı. “Sinbad” mıydı? Yoksa “sinap”? Sin’li bir şeydi... Ve tam o anda gümüş renkli parıltıyı fark etti.

Dilekcanların gökyüzünü rengârenk, ışıltılı patlamalarla aydınlattığı şu muhteşem tatil gününde olsalardı, Leona bu parıltıyı ona yorabilirdi. Oysa tatil filan olmadığından, Leona bu parıltının kaynağını hemen tahmin etti.

Lily sanat binasının kapısından başını uzattı. “Gelior musun?”

“Evet!” Leona el salladı. “Bir dakika... Hemen geliyorum. Galiba...” *Galiba ne?* “Galiba bir şey unuttum... şeyde... Sen git, prova yapmaya başla, ben hemen geliyorum.”

Lily omzunu silkip, binaya geri girerken Leona sevimli, koca gözlü Dilek Diyarı canlısının üzerinden atlayarak sanat binasının arkasına, okulun köşesine gitti.

“Yıldızlar aşkına!” dedi. Haklıydı. Yalnız değildi!

“Vega!” Koşarak Yıldız Kızı arkadaşına sarıldı. “Neden geldin buraya?”

“Leona! Merhaba!” Leona’nın ışıltılı halini görünce gözleri yuvalarından çıkacaktı. “İşıltılı halimizi bizden başka kimsenin göremediğinden emin misin?”

Leona omzunu silkti. “Sage ile Libby öyle demişti. Ayrıca burada hiç kimse bir şey demedi!”

Vega yüzünü ekşitti. “Bu ne biçim bir giysi! *Pilili etek* mi o? Hayır, olamaz! Dilek Diyarı Giysi Seçicin mi bozuldu yoksa?”

“Aa, bu mu?” Leona başını eğip üstüne baktı. Ceket-kravat-etek takımına çoktan alışmıştı bile. “Bu bir *üniforma*. Ne yazık ki bu okulda herkes bundan giymek zorunda.”

“Ah, canım... Ne yazık,” dedi Vega. Leona'nın ellerini tuttu. “En azından geçici bir süreliğine giyiyorsun. Gerçekleştirmek için geldiğin dilek bu mu? Üniformaları ortadan kaldırmak mı?”

“Hayır. Ama ben de ilk başta bunu düşünmüştüm.” Leona başını iki yana sallayıp omzunu silkti. “Ama asıl *sen* niye buradasın?” diye sordu Vega'ya. “Görevim bitmek üzere!”

Vega burnunu kırıştırıp dudaklarını büktü. “Evet, ona gelince...” diye başladı. “Aslında şöyle bir şey oldu... Biraz yoldan sapmış görünüyorsunuz... Senin hatan olduğunu filan söylemiyorum!” diye ekledi çabucak. “Bunun evrendeki en zor iş olduğunu hepimiz biliyoruz! Ne bekliyorsun ki? Hepimiz dilek gerçekleştirme işinde yeniyiz ne de olsa ve her seferinde aynı şey oldu.”

“Ama bu sefer değil!” dedi Leona. “Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm Vega ama dileğim kesinlikle gerçekleşmek üzere. Her şey mükemmel gidiyor! Dilekçimi ve dileğini saptadım ve...” -Yıldızfonuna baktı- “...yaklaşık dokuz yıldızsaat sonra dileği resmi olarak gerçekleşmiş olacak. Bayan Stella nasıl sinyaller aldı bilmiyorum ama yıldızına atlayıp, eve giderek ona hatalı olduğunu söyleyebilirsin. Ya da istersen kal! Bu harika olur!” Vega'nın ellerini sıktı.

“O zaman hem bu dileği gerçekleştirirken hem de...” heyecanla dans etti, “...şarkı söylerken beni izleyebilirsin!”

Vega başını eğdi. “Bu dilek konusunda... emin misin?”

“Ne demek istiyorsun? Tabii ki eminim!”

“Yani *Dilekçinin* dileğinin bu olduğundan emin misin?”

“Dediğim gibi, tabii ki eminim. Başka kimin dileği olacaktı ki?”

“Bilmiyorum...” dedi Vega. “Tek bildiğim enerji seviyenden işlerin yolunda olmadığı anlaşılıyor. Bu yüzden buraya geldim. Kalırsam ne olduğunu anlamana yardım edebilirim belki.”

Leona nazikçe Vega'nın ellerini bıraktı. “Keyfine bak. Ama değişmek zorundasın.” Vega'nın ipekli mavi elbisesini işaret etti.

“Tabii...” Vega yeni sevimli elbisesine bakıp yüzünü astı. Yıldızfonunu kontrol ederek, “Ama nasıl? Dilek Diyarı Giysi Seçicimde senin üniforman gibi bir şey yok ki. Yakınından bile geçmiyor.”

“Biliyorum,” dedi Leona. “Ziyarete geldiğini, bu okula gitmeyi düşündüğünü söyleriz. Hadi acele edelim!” Neşeyle Vega'nın koluna girdi. “Dilekçim prova için beni bekliyor!”

Vega ile Leona birlikte müzik binasına girdiler. “Ne güzel bina, bu okulu sevdim,” dedi Vega. “Bana biraz Eskiprizma’yı anımsatıyor.”

“Gerçekten mi?” Leona etrafa bakındı. “Orada böyle binalar mı var?” Yıldız Diyarı’nın en eski yerleşim yerlerinden biri ve çok popüler bir turist mekânı olan Eskiprizma’ya hiç gitmemişti. Ama Yıldız Diyarı’nda hiçbir binanın böyle köşeli olduğunu gözünde canlandıramıyordu. Yıldızcanların doğal buldukları şekillere hiç uygun değildi.

“*Biraz* dedim,” diye ekledi Vega. “Eskiprizma da tarihi bir şehir ya o açıdan. Burası da çok eski bir Dilek Diyarı şehri olsa gerek değil mi?”

“Öyle mi?” Leona omzunu silkti.

“*Winterbottom Binası*,” diye okudu Leona. “1792’de inşa edildi’. Bilmiyorum... Bu sadece birkaç yüz yıldız yılı. Çok da eski değilmiş.”

“Biliyorum ama Dilek Diyarı’nda bu, birkaç ömür eder,” dedi Vega. “Bizim için bir yıldızçağı gibi.”

İçeride, Lily ses geçirmez odalardan birinde prova yapıyordu. Leona ile Vega şarkının nakaratının ortasında salonda belirince, Lily hemen onları fark edip sustu.

“Ah, lütfen devam et!” dedi Vega alkışlayarak. “Senin çok güzel!”

“Gerçekten öyle!” dedi Leona. “Şimdi düetimizi dinle de gör! A, bu arada Lily, bu arkadaşım Vega.”

“Merhaba,” dedi Lily utangaçça. “Bu okula gelmeyi mi düşünüyorsun?”

“Şey... belki...” Vega hafifçe omuzlarını kaldırdı. “Bakalım. Siz düet mi söyleyeceksiniz?”

“Evet.” Lily başıyla onayladı. “Bu akşamki yetenek gösterisi için.”

Leona gülümseyerek Lily'nin omzuna kolunu koydu. “Bu benim fikrimdi!” dedi gururla. “Gösteriye katılmaya ancak böyle ikna edebildim. Uzun zamandır dilediği şeyin tam ucuna gelmişken pes edecekti!”

“Gerçekten.” Vega incecik mavi kaşını kaldırdı. “Ne...cömertsin.”

“Ah, ne demek!” Leona, Lily'nin omzunu sıktı. “Hadi başlayalım,” dedi. Diğer eliyle köşedeki tabureye işaret etti. “Orada oturabilirsin.”

Vega tabureye çöktü ve ders zili çalana kadar onları dinledi. Lily'nin B.E. dersine gitmesi gerekiyordu. Aslında Leona'nın da. Ama Vega ona yerleşkeyi gezdirmesi için yalvarınca Leona seve seve kabul etti.

“E, Dilek Diyarı'nda da mı Beden Enerjisi dersleri varmış?” diye sordu Vega Lily derse gittikten sonra.

“Hayır, hayır. ‘E’ eğitim demek, enerji değil,” diye açıkladı Leona. “Hiç alakası yok. Gerçi dün yıldızto-

pa benzer bir oyun oynamıştık. Burada basketbol diyorlar sanırım. Ama *ellerini* kullanmak zorundasın ve ben bunu hep unuttum. Çok zordu! Yıldıztopta da pek iyi olduğum söylenemez ya.” Göz kırptı. “E, önce ne-reyi görmek istersin? A, biliyorum! Seni yemek salo-nuna götüreyim. Yıldızkız Akademisi’ne kıyasla biraz kasvetli ama istediğin kadar limonata içebilirsiniz!”

“Profesör Elara Ursa’nın bize bahsettiği içecek mi?” diye sordu Vega.

“Evet! Kesinlikle denemelisin! Hayatımda içtiğim en lezzetli içecek! *Hem ekşi hem tatlı!*”

“Dudakbüzen meyve suyu gibi mi?”

“Biraz. Ama baharathı değil... tabii ki ışıltılı da de-ğil. Gel, göstereyim!” Leona sağa dönerek Vega’yı da çekiştirdi.

Oysa Vega geri çekildi. “Belki sonra. *Aslında* beni gezdirmeni istemiyordum. Geri Sayım Saatin ilerliyor ve bence konuşmamız gerek.”

“Ne hakkında?” dedi Leona kaşlarını çatarak.

Vega müzik binasını işaret etti. “Bunun hakkında,” dedi. “Şu düet... Bundan emin misin?”

“Evet, tabii ki eminim!” dedi Leona. “Dediğim gibi, Lily’nin gösteriye katılmasının tek yolu buydu.”

Bazı Dilekcan kızların söylediği korkunç laflar yüzünden Lily’nin düet yapmaya bile ne kadar gönülsüz

olduğunu açıkladı. “Bu kızlar sadece kıskançlıktan böyle davranıyorlar - kendi ablası bile öyle. Tüm Dilekcan yıldızdaşlar böyle midir sence?” diye sordu Leona.

“Ay’la yıldız aşkına!” dedi Vega. “Umarım değildir!”

Leona kendi yıldızdaşını düşündü; iki ağabeyi de okuldan çoktan mezun olmuştu, iki kız kardeşi de hâlâ ailesiyle birlikte yaşadıkları Flairfield’de okula gidiyordu. Leona bir gün onların Yıldızkız Akademisi’ne gelmesini umut ediyordu ama ikisi de başvuru bile yapmamıştı. Ailenin geri kalanı gibi küçük kasaba hayatından çok mutlulardı. Leona Yıldızfonuyla ailesini aradığında, evdeki hayatlarını dinlemeyi çok severdi. Aslında Dilek Diyarı’na geldiğinden beri en çok özlediği şey ailesiyle konuşmaktı.

Birden son holo-görüşmelerinin üzerinden birkaç yıldızgün geçtiği için ailesinin ne düşündüğünü merak etti. Keşke Leona onlara görevinden bahsedebilseydi... ama Bayan Stella’nın planı öyle gizliydi ki hiç kimseyle paylaşamazlardı. Görevleri bittiğinde onlara her şeyi anlatabilmek isterdi.

“Lütfen Vega. Bana güven. Burada ne yaptığımı biliyorum. Şimdi limonata içmek istiyor musun istemiyor musun? Sana kalmış.”

12.

BÖLÜM

Akşam saat tam yedide oditoryumun perdesi açıldı ve Bayan Frasier sahneye çıktı.

“Havisham Akademisi’nin altmış beşinci yıllık yetenek gösterisine hoş geldiniz!” diye seslendi. “Bu akşam çok heyecanlı geçecek! Bu sene, daha önce hiç görmediğimiz yeteneklerle karşılaşacağız!”

“İlk olarak tabii ki seçkin jürimize teşekkür etmek isterim. Jüri üyelerimiz lütfen ayağa kalkar mısınız?”

En ön sıradaki yetişkin Dilekcanlar ayağa kalkıp, gülümseyerek izleyicilere el salladılar. Leona birkaç öğretmenle onu okula buyur eden müdireyi tanıdı.

“Bildiğiniz üzere, jüri üyelerimiz birinciyi belirleyecek,” diye ekledi Bayan Frasier, “Bu gece sahne alan

herkes bizim gözümüzde kazanandır. Bu yüzden herkese hak ettiği saygıyı göstereceğinizi umarım. Şimdi lafı daha fazla uzatmadan, size ilk sahne alacak grubu tanıtayım. Geçen senenin... ve önceki senenin birincileri, Talia, Kasey ve Adeline yani Göster Kendini grubu.”

Talia ve arkadaşları sahneye koşarken, izleyiciler kibarca alkışladılar. Talia'nın Lily'ye attığı buz gibi öfkeli bakışlar, Leona'nın gözünden kaçmadı. Yıldız Diyarı'nda buna *birine güneş patlaması yapmak* denirdi.

“Onu kafana takma,” dedi Leona Lily'ye.

“Deniyorum,” dedi Lily. “Gerçekten deniyorum.” Lily parıltılı altın rengi kostümüne baktı: Tayt, payetli askılı bluz ve bilek hizasında bağlamalı rugan bot giymişlerdi. Hepsi altın rengindeydi. Sonra Leona'nın kendisinininkine eş kostümüne bakıp gülümsedi. “Hâlâ bu muhteşem kostümleri nereden bulduğunu bilmiyorum,” dedi.

“Ah, buldum işte.” Leona omzunu silkti. Tabii ki Dilek Diyarı Giysi Seçicisini kullanmak zorunda kalmıştı ama bunu sır olarak tutmalıydı. “Çok muhteşem olduk değil mi? Elbette! Biz yıldızız! Başka ne giyecektik?”

Sahne Göster Kendini grubunun her üyesi farklı hızlarda figürlerini yapıyordu. Kocaman gülümseye-

rek dans ederken atkuyrukları arkalarında sallanıyordu.

“Son iki yıldır üst üste bunlar mı kazandı gerçekten?” dedi Leona.

Lily başıyla onayladı. *Hı-hı.*

Tam o anda, gerçek boyutlardaki oyuncak bebeğiyle Hannah yanlarına geldi. Dolly kollarındaydı. Dolly kızları incelerken, “Vay canına! Rock yıldızları gibi görünüyorsunuz!” dedi Leona ile Lily’ye.

“Uğraşıyoruz işte,” dedi Leona ona. Lily’nin yanakları kızardı. O anda müzik durdu ve izleyiciler tezahürat etmeye başladılar.

Dansçılar selam verirken, “Umarım yine onlar kazanmaz,” diye mırıldandı Hannah.

Başka hiç kimse onları tebrik etmedi. Birkaç kız gözlerini yuvarladı. Dolly, Hannah’nın kulağına bir şey fısıldayınca Hannah’nın gözleri yuvalarından çıkacaktı.

“Ne diyorsun Dolly! Bunu söylediğine inanmıyorum! Çok kabasın!” dedi Hannah gülererek.

Göster Kendini grubu bunu umursadıysa bile, hiç belli etmedi.

“Şimdiden çekilmek isteyen var mı?” dedi Talia.

Neyse ki Bayan Frasier hemen sahneye çıkıp onları sahne kapısına kışkıışladı. “Kızlar,” diye seslendi.

“Gösteriniz bittikten sonra lütfen dışarı çıkıp seyircilere katılın, burada kalabalık yapmayın. Sırada Hannah ve Dolly!”

“Hazırız!” diye bağırdı Dolly. Leona sahne arkasındaki sırasını bekleyen diğer adayları inceledi. Birkaç dansçı daha vardı; birinin, parlak siyah ayakkabılarının tabanı yere vurdukça tıklar tıklar ses çıkarıyordu.

Birkaç kız da müzik aletleriyle sahne alacaktı. Trompet çalan kızın yanı sıra bir piyanist ve ince gümüş renkli bir tüpü üfleyerek çalan uzun boylu, bakır saçlı bir kız da vardı.

Bayan Frasier sahne arkasında işi olmayan kimse- nin durmaması konusunda çok katı olduğundan, Vega okulun geri kalanıyla birlikte izleyicilerle oturuyordu. Leona sahne kanatlarının köşesinden onu görebiliyordu ama Vega onu göremiyordu. Vega çok endişeli görünüyordu, ellerini kucağında büküp duruyordu. Leona aşağı inip ona sakin olmasını söylemek isterdi. Görevi başarıya ulaşacaktı! Ama hayır, birazdan sahneye çıkacaktı ve sesini korumalıydı. Performansına odaklanmalıydı! Bir dakika... Burada bir yanlışlık vardı.

Leona gözlerini sımsıkı kapayarak karışık düşüncelerini toparlamaya çalıştı.

Buldum. Neye ihtiyacı olduğunu biliyordu.

Lily’ye, “Hemen dönerim,” dedi ve koşarak yalnız

olabileceği bir yere gitti.

“Bekle! Beni bırakma!” dedi Lily. Leona'nın peşinden sahne arkasının sessiz bir köşesine gitti.

Leona gözlerini kapayıp derin bir nefes aldı ve her şeyi geride bıraktı. Kararlılıkla üç kez, “Sen bir yıldız-sın. Dünyayı aydınlat,” diye mırıldandı.

“Ne dedin sen?” diye sordu Lily.

Leona, Lily'ye döndü. “Kendi kendime söylediğim bir şey... hani kendimi bulmama yardım etmek için.”

“Ne dedin tam olarak?” diye sordu Lily.

“*Sen bir yıldız-sın. Dünyayı aydınlat.*” Lily'nin kolu-na dokundu. “Denesene. Hadi. Gerçekten işe yarıyor.”

Lily sözleri tekrarladı.

“Nasıl hissediyorsun?”

“Daha... iyi.” Lily'nin çenesi biraz yükseldi. Omuz-ları gevşemiş görünüyordu. “Bunu yapabilirim!” dedi kendine gülümseyerek.

Leona da tam planladığı gibi olmasa bile kendini daha iyi hissediyordu.

“Lily! Leona!” Bayan Frasier sahne köşesinden on-ları çağırdı. Bu esnada beş altı gösteri daha yapılmış-tı. “Yerinizi alın lütfen. Charlotte bitirmek üzere, on-dan sonra sıra sizin.”

“Hazır mısınız?” dedi Leona. Yıldızcanların yaptığı gibi onunla kol kola girdi.

“Hazırım!”

“Hadi şarkımızı söyleyelim! Yani ikimiz birlikte ama en önemlisi *sensin*, bunu kazanan *sen* olacaksın! Hayalinin gerçekleşmesine hazır ol!”

Bu sözler Lily'nin gülümsemesini sağladı. “Ah, kazanıp kazanmamak umurunda değil. Senin umurunda mı? Buraya çıkmak beni yeterince mutlu ediyor. İlk tanıştığımızda, geçen sene yaptığım gibi korkup kaçmamak için cesaretimi toplamayı diliyordum. Ablama bunu yapabileceğimi göstermek istiyordum, hatta belki kırk yılda bir benimle gurur bile duyardı.”

Leona gözlerini dikmiş Lily'ye bakıyordu. Sonunda dileğin ne olduğunu anlamıştı. Ne yapması gerektiğini biliyordu.

Parlak ayakkabılı dansçı, tıkr tıkr sesler çıkarak dansını bitirdi; silindir şapkasıyla bastonu salladı. Bayan Frasier iki mikrofon standıyla sahneye döndü.

“Teşekkürler Charlotte! Şimdi lütfen sıradaki adaylarımız Lily ve Leona'yı alkışlayalım!”

Leona mikrofonun önünde dururken Lily de diğerinin önüne geçti. Leona kalabalığın alkışlarını buz gibi bir bardak limonata gibi içine çekti.

Vega ona gülümser umuduyla ona el sallayarak gülmüseddi. Öte yandan Talia ve arkadaşlarını görmezden gelmeye çalıştı. Ne yazık ki dikkat çekmek için el-

lerinden geleni artlarına koymuyorlardı. Alkışlamak yerine kıkır kıkır gülüşüyor, herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle fısıldaıyorlardı. Leona enerjisini kullanıp bileğinin tek bir hareketiyle çenelerini kapamamak için kendini zor tutuyordu. Elleriyle mikrofonu sımsıkı tuttuğu için kızlar çok şanslıydı.

“Teşekkür ederiz! Herkese teşekkür ederiz! Gerçekten çok nazıksınız! Gecenin asıl yıldızı, Bayan Frasier için de alkış alabilir miyiz? O olmasa hiç birimiz burada bile olamazdık. Değil mi?”

Leona izleyicilerden daha da yoğun alkış toplayınca öğretmeni çok sevindi. Sonra Leona derin bir nefes alıp son bir şey söylemek üzere mikrofona uzandı.

“Şimdi, program listesinde bizim düet yapacağımız yazılı, biliyorum... Ama gerçek şu ki ben buraya sahne almak için çıkmadım. Bu gece sizlere solo şarkı söyleyecek olan arkadaşım Lily’yi size sunmak için buradayım.”

Leona geri çekilirken izleyicilerin nefesi kesilmişti. Tabii ki en çok nefesi kesilen Lily, hayretler içinde hızla Leona’ya döndü.

“Yapamam!” dedi ağzıyla sessizce.

“Evet, yapabilirsin,” dedi Leona aynı şekilde. Ve yapmak zorundaydı, Leona sonunda bunu anlamıştı. Vega haklıydı. Lily’nin asıl dileğinin gerçekleşmesi

için sahneye çıkıp tek başına şarkı söyleyecek cesareti olduğunu kendine kanıtlamalıydı. Leona onunla birlikte şarkı söyleme fikrine kendini fazla kaptırmıştı. Oysa Yıldız Diyarı'nda şarkı söyleyecek çok fırsatı olacaktı. Bu sadece ve sadece Lily'nin günüydü, spot ışıkları sadece onun üzerinde olacaktı.

Leona, Lily'nin gözlerinin derinlerine baktı. "Sen bir yıldızsın. Dünyayı aydınlat," diye mırıldanarak kendi kalbini işaret etti.

Lily dudağını ısırıp yavaşça başını salladı. Mikrofonu yaklaştı. O anda bir şey oldu. Bulutların arasından doğan güneş gibi, Lily de değişti. Ve öyle çabuk oldu ki Leona ondan delicesine akan dilek enerjisi şelalesine hazır bile değildi.

Göz kamaştırıcı canlılıkla bir ark şeklinde ona doğru akıyordu; tabii sadece Leona ve Vega bu muhteşem parlıltıyı görebiliyordu. Salondaki Dilekcanların hiçbir fikri yoktu. Tek bildikleri, spot ışığının altındaki Lily'nin onlara şarkı söylemeye hazırlanmasıydı.

"Söyleyeceksen söyle artık!" diye bağırdı biri ciyak ciyak.

"Çok beklettin!" diye homurdandı başkası da.

Leona gözlerini dilek enerjisi akımından çekip sesin kaynağını görmek için kalabalığı taradı. Tabii ki kim olduklarını biliyordu: Talia ve arkadaşlarıydı.

Lily'ye tekrar baktığında yüzünün donduğunu gördü. Dilek enerjisi artık akıyordu. Leona o an görevinin başarısı için endişelenmesi gerektiğini biliyordu ancak Dilekçisi ile onun duygularından ve şu kabada-yı kızları nasıl susturabileceğinden başka bir şey düşünemedi. Ellerini kaldırıp, enerjisiyle üzerlerine su dökcekken başka biri ayağa kalktı.

“Yeter! O benim kardeşim! Hazır olduğunda şarkısını söyleyecek. Biraz saygı gösterin. Bunu yapabilirsin Lily!” diye seslendi ablası. “Hazır olana kadar bekle.”

“Evet!” diye bağırdı diğerleri de. Tüm izleyiciler ona destek olmaya, bağırp alkış tutmaya başladı. Lily ablasına baktı; ikisi birbirlerine gülümserken gözleri sevinç göz yaşlarıyla doldu.

ZUUUUVVVVVUUUUŞŞŞŞŞŞŞŞŞ!

Leona ilk dilek enerjisi akımının geldiğini fark etmemişti, bu yüzden üzerine gelen taşkın gibi, çok daha büyüleyici yepyeni enerji dalgasıyla neye uğradığını şaşırıldı. Tek kelimeyle büyüleyiciydi.

13.

BÖLÜM

“Ay’la yıldız aşkına! Bu muhteşemdi Leona! Gerçekten!” dedi Vega bir nefeste. Sıcacık bir kucaklamayla iltifatını vurguladı.

“Yıldızlar olsun,” dedi Leona. “Özellikle gözlerimi açtığın için.”

Gösteri bittikten sonra, herkesle birlikte lobinin köşesinde bekliyorlardı. Jüri üyeleri oyları toplayıp, Bayan Frasier sonuçları açıklar açıklamaz hızla oradan uzaklaşan Göster Kendini ekibi haricinde tabii. Talia ve arkadaşlarının birinci olmamasına, kendileri hariç hiç kimse şaşırmadı. Bu ödül, gecenin tek ayakta alkışlanan performansın sahibi Lily’ye verilmişti. Talia’nın arkadaşları ikinci bile olamamıştı. İkincilik

ödülü piyaniste gitmişti. Dolly ve Hannah da üçüncü olmuşlardı. Bununla birlikte, Göster Kendini grubu eli boş dönmemişti; Bayan Frasier onları *Havisham Akademisi öğrencisi ve toplumun bireyi olarak uygun-suz davranıştan* ötürü diskalifiye ettirmişti.

“Bunu kendi başına da bulabilirdin eminim,” dedi Vega Leona’ya. “Ama yardım edebildiğime sevindim.”

“Kendi başıma yapabilir miydim bilmiyorum.” Leona iç çekti. “Sahnede şarkı söyleme fikrine kendimi fazla kaptırdım. Lily’nin dileğine yardım etmenin gerçekte ne anlama geleceğini fark ettiğimde bile, yıldızların altında olmaktan vazgeçip onun tek başına parıldamasına izin vermekte zorlandım. Onunla birlikte Dilek Diyarı’nda bir sahnede şarkı söylemek muhteşem olurdu... Hayatımın fırsatı olurdu.”

“E, kendini değil başkalarını düşündüğün için tam bir Yıldız Kızısın demek. Umarım benim sıram geldiğinde, senin yarın kadar başarılı olabilirim. Gerçekten!” dedi Vega. “İki dileklik enerji topladın!”

Leona gururla Dilek Taşını okşarken, Vega Yıldızfonunu çıkardı. “Geri dönelim mi?”

Leona geri adım attı. “Henüz erken değil mi?”

Vega’nın arkasından, salonun diğer ucunda duran Lily’ye baktı. Bir sürü sınıf arkadaşı etrafına üşüşürken çok heyecanlı görünüyordu.

Gözleri buluşunca Lily elini *Sana ihtiyacım var* der gibi kaldırdı.

“Şimdi *gidemeyiz*,” dedi Leona Vega’ya. “Daha veda bile edemedim.”

Veda... Bu sözcük karanlık, beklenmedik bir bulut gibi Leona’nın önünde havada asılı kaldı. Nasıl olduysa görevin bu kısmını hiç düşünmemişti. Çok yoğun olduğundandı belki de. Ve o an sonunda geldiğinde, buna hazır olmadığını anladı. Hem de hiç.

“Tabii ki,” dedi Vega ona. “Pardon. Kesinlikle haklısın. Ama biraz acele etmelisin.”

“Tamam!” dedi Leona. “Burada bekle. Hemen geliyorum.”

Leona Lily’ye uzanıp sarıldı. “Tebrikler! Harikaydın!”

“Teşekkürler! Ay!” Lily gıdıklanarak kıkır kıkır güldü. “Of, bugünlerde havada ne çok statik elektrik var.”

“Ah, pardon.” Leona onu bıraktı. “Bunu yapabileceğini biliyordum!” diye ekledi.

“Bana inanan bir tek sen vardın.” Lily güldü. “Solo söyleyeceğimi duyurduğun an gerçekten bayılacağımı sandım!”

“Evet... ama sonra bunu başardın! Hayallerini gerçekleştirecek gücü kendinde buldun! Eminim tekrar sahneye çıkmak için sabırsızlanıyorsundur! Sahnede şarkı

söylemek, yaşadığın en muhteşem his değil miydi!”

“Aslında...” Lily tam ağzını açmışken ablası yanlarına geldi.

Ablası onlara gülümsedi. “Sen yenisin, değil mi?” dedi.

Leona başıyla onayladı.

“Burada olmana sevindim. Lily için bu kadar iyi bir arkadaş olduğun için teşekkürler. Ona yardım etmek için senin yaptıklarını yapacak çok kız yok burada. Dürüst olmak gerekirse onu sahnede görebileceğimi hiç sanmıyordum.”

“Bu son kez olmayacak!” dedi Leona. “Özellikle de sizin onu desteklediğinizi bildikten sonra.”

“Biliyorum ama ben her zaman burada olmayacağım. Bu sene mezun oluyorum. Bu yüzden Lily'nin hakkını aramayı öğrenmesi için uğraşıp duruyorum. Çünkü bunu, insanın kendinden başka kimse yapamaz.”

“Biliyorum.” Lily başını hafifçe salladı. Sonra aklına bir fikir gelmiş gibi dimdik durdu. Leona'ya döndü, “Şu andan itibaren hakkımı arayacağım... Bana bir düet borçlusun!” dedi kararlılıkla. “O kadar prova ziyan olmasın. Hatta birlikte grup bile kurabiliriz!”

“Grup mu? Bu muhteşem bir...” derken, biri Leona'yı dirsekledi. Arkasına dönünce Vega'nın gözlerinde ak-

lını mı yitirdin? ifadesiyle ona baktığını gördü.

“O grubu *senin* kurman muhteşem olur diyecektim,” diye düzeltti Leona. “Harika bir baş şarkıcı olursun! Ama... biz bunu yapamayız. Aslında bu imkânsız.”

“Neden?”

“Şey... çünkü... şey, çünkü... gösteriş yapmış gibi olmak istemediğim için önceden sana söylemedim ama aslında ben albüm anlaşması imzaladım ve albüm çalışmalarına başlamak için... bu gece gitmek zorundayım.”

“Gerçekten mi?” Lily’nin ağzı açık kaldı. Ablasının da.

Leona *evet, öyle oldu* der gibi başını salladı. “Böyle bir konuda yalan söyler miyim?”

“Bu gece mi?”

“Korkarım öyle. En azından menajerim öyle dedi, değil mi?” Vega’ya gülümsedi. “Değil mi... menajerim? Asıl gelme nedenin bu değil miydi?”

“Şey... evet,” dedi Vega yavaşça.

“Onun *menajeri misin?*” diye sordu Lily.

Vega omzunu silkti. “Hmm... Çok çılgın, değil mi?”

“Bence harika!” dedi Lily. “Vay canına... Şimdi birlikte şarkı söylememiş olmamız gerçekten yazık olacak,” diye espri yaptı. “Gerçek bir yıldızla şarkı söylememe ramak kalmış.”

Lily'nin ablası araya girdi. "Sesini duymayı çok isterim. Aslında herkesin bunu isteyeceğinden eminim."

Leona Dilekcanlar gibi yanaklarının kızardığını hissederken Vega koluna girdi.

"Ne yazık ki *uçduğımıza* yetişmeliyiz," dedi Vega.

"Bekle." Leona ısrar etti. "Tamam. Şarkı söyleyeceğim." Vega'nın kolundan çıktı ve Lily'nin ellerini tuttu. "Hadi düetimizi söyleyelim. Beni ikna ettin. Ama yıldızların altında yapalım!" dedi. "Hiç yıldızların altında şarkı söylemiş miydin? Bunu çok seveceksin! İnanılmaz bir duygudur!"

14.

BÖLÜM

Leona, Dilek Diyarı vedalaşmasının zor olacağını biliyordu ama korktuğundan da kötüydü. Lily'yi muhtemelen bir daha asla göremeyecekti. En azından yüz yüze. İsterse onu her zaman Dilek Diyarı Gözlem Güvertesi'nden görebilme fırsatı olabilirdi. Ama Dilek Diyarı üzerinde yaşayan yedi milyar Dilekcan arasında onu görme şansı çok düşüktü. Yine de Leona bunu başarana kadar sürekli deneyeceğine yemin etti. Lily yeteneğiyle Dilek Diyarı'nda büyük başarılarla erişecekti ve Leona bunu *kesinlikle* kaçırmayacaktı.

Düetlerinden sonra Lily'ye veda ederken, bunu akında tutmaya çalıştı.

“Bana mesaj at!” dedi Lily ona.

“Denerim...” dedi Leona. Tabii ki ona son kez sarıldıktan sonra Lily'nin ve Havisham Akademisi'ndeki tüm öğrencilerin hafızaları silinecekti.

Eve dönüş yolculuklarına hazırlanırken Vega onu teselli etmek için, “Bunun nasıl harika bir görev olduğunu sakın unutma,” dedi Leona'ya.

“Yıldız Diyarı'na yardım etmek için neler başardığını bir düşünsene,” diye ekledi Vega. “Sen sadece bir Yıldız Kızı değilsin. Gerçek bir yıldız kahramansın.”

“Yıldızlar olsun,” dedi Leona minnettarca. “Sen olmasan asla bunları yapamazdım biliyorsun.”

Vega gülümsedi. “Tamam. Evde görüşürüz!”

Bayan Stella yoldan yeni gelen Yıldız Kızlarını ofisine buyur ettiğinde, “Aa, Leona! Vega! Size ne oldu böyle?” dedi.

İkisi de Yıldızcanlara göre çok solgundu, parıltıları titriyordu. Leona'nın saçlarındaki yıldızlar sönmüştü ve yeniden enerji yüklemesine ihtiyaçları vardı.

“Bilmiyorum,” dedi Leona nefes nefese. “Eve dönüş yolunda bir sorun yaşadık. Aniden yıldızım yavaşlamaya başladı. Sonra sürüklendi. Korkunçtu! Çok şükür Vega beni yanına aldı... Yoksa...” - biraz soluklandı - “...ne yapardım bilmiyorum...”

“Neyse ki oradaydım.” Vega, Leona'nın elini okşadı.

“Parıltımız birazdan yerine gelir.”

Leona birden kendini daha enerjik hissederek doğruldu. Eve dönüş yolculuğu çok stresliydi ama sonunda buraya gelmişti. Elini gururla Dilek Taşına koydu. Dilek Taşının tek başına ne kadar çok enerji tutabileceğini tahmin edemiyordu!

Vega da doğruldu. “Onu görmeliydiniz Bayan Stella!” dedi müdireye. “Tek bir dilek gerçekleştireceğini zannederken, iki dilek birden gerçekleştirdi!”

“İki dilek mi!” dedi Bayan Stella bir nefeste. Yüzü hayretle aydınlandı. “İki dilek! *Yıldızlar aşkına*. Görünen o ki bu çok özel bir görevmiş. Hadi. Diğer Yıldız Kızlarını da Dilek Evi’ne çağıralım ve çok hak ettiğin Dilek Çiçeğini alalım. Ama öncesinde biraz dinlenmek istersen...”

“Hayır, kesinlikle!” Leona hemen yerinden sıçradı. “Hemen gidelim! Hazırım!”

Mesajı alır almaz Yıldız Kızları buldukları yerlerden koşarak müdirenin ofisine geldiler. Herkesin ilgisini üzerinde bulan Leona’nın gözlerinin içi gülüyordu.

Leona en çok Ofelia’yı gördüğüne sevindi, Ofelia da belli ki aynı duyguyu hissediyordu.

“E, nasıl gitti?” diye sordu Ofelia.

“Muhteşem! Sonra her şeyi anlatırım! Sen nasılsın?”

Ofelia omzunu silkti. “Sonra konuşuruz... Bu, senin anın.”

Bayan Stella nazikçe Dilek Küresini taşıyarak içeri girdi. Ciddiyetle Leona'nın ellerine yerleştirdi. Dokunur dokunmaz kürenin parıldadığını gören Leona'nın heyecandan kalbi daha hızlı atmaya başladı. Herkes nefesini tutmuş, kürenin dönüşeceği göz alıcı anı bekliyordu. Oysa hiçbir şey olmadı.

Leona'nın içinde bir panik dalgası oluştu. Hiç bilmediği bu his çok tatsızdı. “Neler oluyor?” diye sordu Bayan Stella'ya bakarak.

Bayan Stella'nın da kafası karıştı. “Anlamıyorum,” dedi Dilek Küresi'ni inceleyerek. “Şimdiye dek başlamış olmalıydı.”

Ama başlamamıştı.

“İyy!” diye bağırdı Gemma aniden. “Dilek Taşına ne olmuş Leona? Baksanıza kızlar! Tamamen yanmış!”

“Gemma!” Tessa kardeşine ters ters bakarak azarladı. Fakat Gemma doğruyu söylüyordu.

Leona'nın bileğindeki takı, aynı boy ve şekilde olmasına rağmen Dilek Taşı'yla ilgisi yoktu. Parıltılı altın bileklik yamru yumru ve isle kaplıydı.

“Leona! Ne yaptın sen?” diye fısıldadı Astra.

“Bilmiyorum!” dedi Leona acıyla. “Gerçekten! Yıldız Diyarı'na geldiğimizde tamamen normaldi. Bunu

biliyorsunuz. Siz de gördünüz. Bu ne zaman, nasıl oldu hiç bilmiyorum! Bunu ne yapmış olabilir, bilmiyorum!”

“Görevinde ters giden bir şey mi oldu?” diye sordu Adora. Yardım etmeye çalışsa da sorusu kırıcıydı.

“Hayır!” dedi Leona. “Her şey mükemmel gitti! Ama... ah, hayır...” dedi ağlayarak. “İki dilekten topladığım enerjiyle Dilek Taşımı aşırı yüklemiş olabilir miyim?”

“Ay’la yıldızlar aşkına! Görevinde iki dilek gerçekleştirdiğini söylüyorsun?” dedi Cassie. “Bu mümkün mü Bayan Stella?”

Leona’nın yanında duran müdire gözlerini kocaman açmış Dilek Taşı’na bakıyordu. “Aslında evet. Kesinlikle mümkün olmasına rağmen çok nadir görülen bir olaydır. Ve bu gerçekleştiğinde toplanan pozitif enerji, normal bir dileğin getirdiğinin iki katından da fazladır.” Dikkatle Leona’nın Dilek Taşını taktığı kolunu kaldırdı, yavaşça sağa sola çevirip yakından inceledi. “Burada olan şeyin hiçbir açıklaması yok. Dilek Taşlarının sihri, sınırsız pozitif enerji tutma özelliklerinden gelir. Aşırı yüklemek de astrofizik kurallarına göre imkânsızdır. Hayır, sorun bu değil. İki dilek gerçekleştirmek asla Dilek Taşına böyle bir hasar veremez.”

“O zaman ne oldu?” dedi Leona ağlayarak. Bileğini

geri çekip dehşet ve tiksintiyle bilekliğini salladı. “Ah, yıldızlar aşkına! Topladığım onca güzelim enerjinin ziyan olduğuna inanamıyorum! Bunu görmeliydiniz!” diye ekledi. “Hemen geri dönmeliydim. O şarkıyı söylemek için vakit kaybetmemeliydim...”

“Şarkı söylemek için mi kaldın?” dedi Astra.

Leona başını salladı. “Dilekçimle birlikte.”

Astra ve birkaçı *İşte bu yüzden* der gibi bakıştılar.

Sage lafa girdi. “Ben de dilek enerjimi topladıktan sonra biraz kalmıştım. Hiç de sorun olmadı. Nasıl olduğunu bilemezsiniz,” dedi Astra ve diğer Yıldız Kızlarına. “Dilek Diyarı’na gitmediğiniz için vedalaşmanın ne kadar zor olduğunu bilmiyorsunuz.”

“Evet, hem bunun Dilek Taşını etkilediğini sanmıyorum Leona,” dedi Bayan Stella. “Kendini suçlamamalısn. Dilek Taşını böyle kullanılmaz hale getirmek için bir Yıldız Kızı’nın yapacağı bir şey olduğunu sanmıyorum. Pozitif enerjinin aşırı yüklemesi diye bir şey yok, iyi niyetli hiçbir hareket de böylesi bir zarara sebep olamaz. Belki...” diye ekledi, “Dilek Taşında kullana kadar kendini göstermeyen, hiç kimsenin fark etmediği bir arıza vardı. Seni temin ederim ki bu senin hatan değil, sadece zamanla bize çok şey öğretecek bir arızadan ibaret.”

“Ama nasıl?” diye homurdandı Leona. “Pis, yanık Dilek Taşımın kimse ne faydası olur?”

Müdire aklında bir plan varmış gibi nazikçe gülümsemi. "İzin verersen..." Bayan Stella bilekliği tutup, kolumdan çekerken Leona gıdıkladı. "Çok basit," diye açıkladı. "Profesör Dolores Raye'den bunu analiz etmesini ve sorunun tam olarak ne olduğunu bulmasını isteyeceğim. Sonuçta, evrende dilek enerjisi konusunda onun kadar bilgili başka kimse yok. Bilgi, güç demektir. Onun bulguları ile bir daha böyle bir olayın yaşanmasına engel olacak düzeltmeler tasarlayabiliriz. Üzülme Leona. Bu trajediye rağmen görevin boşa gitmemiş olacak."

"Ona ben götüreyim mi?"

Leydi Cordial, Dilek İni'nin gölgelerinden çıkınca, Bayan Stella ve Yıldız Kızları arkalarına döndüler.

"Aa, selamlar olsun Leydi Cordial," dedi müdire. Başını eğip bilekliği meslektaşına uzattı.

"Yı-yı-yıldızlar aşkına!" Leydi Cordial yüzünü ekşitti. Gözlerine inanamadı. "Ne korkunç..."

"Biliyorum," diye hak verdi Bayan Stella.

"Tabii, genç ve deneyimsiz Yıldızcanlar söz konusu olunca... böyle felaketlerin olması doğal."

Leydi Cordial, Dilek Taşı'ndan gözlerini bile ayırmasa da sözleri Leona'yı bir mızrak gibi vurdu. Leona, Vega'nın kolunu ona dolağını hissetti ama onu itip uzaklaştı. Bayan Stella bir anlığına onu teselli edebil-

mişti ama Leydi Cordial haklıydı. Hayatının şansını yakalamış ve eline yüzüne bulaştırmıştı. Ne arkadaşının ne Bayan Stella'nın ne de kimsenin tesellisini hak ediyordu. Hatta belki Yıldız Kızı olmayı bile hak etmiyordu. Aynı Scarlet gibi.

Gece yeni çökerken Yıldız Diyarı'ndaki her şey en yüksek parıltısına ulaşıyordu ama Leona, Yıldızkız Akademisi'nde öğrencilerin normalde eğlendiği yüzlerce gece aktivitesiyle hiç ilgilenmiyordu. Şu an ihtiyacı olan son şey yıldızları seyretmek, neon enerji topu oynamak ya da kristal kavanozlara ışıkböceği toplamaktı. Şarkı söylemek de istemiyordu. Tek istediği Büyük Ayı Yurdu'ndaki odasına gidip yalnız kalmaktı. Eninde sonunda Ofelia'nın geleceğini biliyordu. O zamana kadar konuşacak keyfi yerine gelmiş olurdu belki.

Kapının ortasında tarayıcıya elini kaldırıp okuttu.

“Hoş geldin Leona,” dedi Bot-Bot ses mavi ışıkla birlikte. Kapı yavaşça kayarak açıldı ve Leona odasına girdi.

Bir an ışıkları kısmayı düşündü. Sonunda odadaki gölgeleri kovmak için gözlerini kırparak ışıkları açtı.

“Scarlet!”

“Pardon,” dedi Scarlet karanlığın arasından belire-

rek. "Seni korkutmak istememiřtim."

"Beni korkutmakla kalmadın. Korkudan ölüyordum! Burada ne işin var? İçeri nasıl girdin?"

"El tarayıcısını kullandım. Hâlâ elimi okuyor." Scarlet elini kaldırdı. "Gerçekten konuşmamız gerektiğini düşünüyorum." Çabucak odaya bakındı. "Kimse yok değil mi? Yalnız mıyız? Çok garip şeyler oluyor Leona..."

"Git buradan!" Leona elini kaldırıp parmağıyla kapıyı gösterdi. "Şimdi konuşacak halim yok Scarlet. *Hiçbir şey* yapmak istemiyorum. Ne kadar kötü olduğumu görmüyor musun?" Çenesini sıkıp kollarını kavuşturdu. Dilek Taşını taktığı yer solgun duruyordu. "Hayatımın en berbat yıldızgünüydü ve seninle konuşmak bunu değiştirmeyecek. Nasıl hissettiğimi en iyi sen anlarsın herhalde."

"Ama..."

"Lütfen!" diye bağırdı Leona. "Grupla mı ilgili konuşacaksın ya da her neyse, yarın konuşabiliriz. İster grupta kal ister kalma. Ama burası senin odan değil, yani buraya giremezsin. Teknik olarak burada izinsiz bulunuyorsun. Güvenliğe holo-sinyal göndermemi mi istersin? Çünkü buna hiç çekinmem."

Scarlet hayal kırıklığıyla perçemlerini savurdu ama daha fazla ısrar etmedi. Yıldız taşlı ceketini çekiştirip

ayaklarını yere vura vura kapıya gitti. Kapı kayarak açılırken gözlerinde hiç görmediği karanlık bir pırıltı vardı. “Tamam. Gidiyorum,” dedi. “Ama hata ettiğini bil.”

“E, bu ilk hatam olmayacak,” diye çıkıştı Leona, Scarlet’in ardından kapıyı sertçe kapatarak. Kendini yatağa attı. Nasıl olduysa hayatının en güzel gününü mahvetmişti. Şimdi ne yapacaktı?

Sözlük

Ah yıldız!: Korku anında söylenene Yıldız Diyarı sözü.

Ayna Mantrası: Her Yıldız Kızı'nın kendisine (ve Dilekçisine) cesaret ve güç vermek için kullandığı özel sözler. Dilek Diyarı'nda aynaya bakarak bu sözleri söyleyen Yıldız Kızları yansımasında gerçek halini görür.

Aypervanesi: Dilek Diyarı'ndaki pervaneler gibi ışığa uçan, büyük, parıltılı canlı.

Ay yünü: Yastık, mont ve oyuncak doldurmak için yaygınca kullanılan malzeme. Ay yünü çalısından toplanır.

Bot-Bot: Yıldız Diyarı robotu. Bot-Botlar güvenlik görevlisi, garson, teslimatçı ve rehber gibi çeşitli görevlerde kullanılır.

Büyük Ayı Yurdu: Üçüncü ve dördüncü sınıfların kaldığı yurt.

Dilekçi: Yıldızcanların yardıma gittiği her bir Dilekcan.

Dilek Çiçeği: Dilek gerçekleştikten sonra Dilek Küresi'nde ortaya çıkan çiçek.

Dilek Diyarı: Yıldız Diyarı, bu gezegenden gelen dilek enerjisiyle beslenir. Bu gezegenin üzerindeki varlıklar onu Dünya ismiyle bilir.

Dilek Diyarı Giysi Seçici: Yıldızcanlar normal görünebilsin diye, Dilek Diyarı modasına uygun giysiler seçen Yıldızfon uygulaması.

Dilek Enerjisi: Bir dilek gerçekleştirildiğinde ortaya çıkan pozitif enerji. Yıldız Diyarı'ndaki her şey gücünü bu enerjiden alır.

Dilek Enerjisi Yönetimi: Zihinsel olarak dilek enerjisini kontrol ederek ışıkları yakmak, kapıları kapamak gibi fiziksel eylemlere dönüştürme yeteneği.

Dilek Evi: Dilek Küreleri ışık saçmaya başlayana kadar bakıldıkları yer.

Dilek Görevi: Yıldızcanların dilek gerçekleştirmek üzere Dilek Diyarı'na gittikleri görev.

Dilek Gözlemcisi: Görevleri İyi Dilek Küreleri'ni ışık saçarak gerçekleştirmeye hazır olana kadar gözlemek olan Yıldızcanlar.

Dilek Küresi: Dilek Diyarı'nda tutulan dileklerin, Yıldız Diyarı'na seyahat ederken aldığı biçim. Oraya ulaştıktan sonra büyüyerek gerçekleştirme vakti geldiğinde ışık saçar.

Dilekcanlar: Dilek Diyarı'nın sakinleri.

Dilek Taşı: Dilek enerjisini içine çekip tutma özelliği olan, Dilekçi'yi bulmaya yardım eden ve görünümününi değiştirmelerine yarayan alet. Her Yıldız Kızı'nın Dilek Taşında farklı özel güçler vardır.

Diş ışıǒı: Yıldızcanların dişlerini temizlemek için kullandığı, ileri teknoloji ürünü bir alet.

Ekşi üzüm: Yıldız Diyarı'nda bolca yetişen küçük, tatlı ekşi üzüm.

Erik böğürtleni: Pembe yapraklı ağaçlarda yetişen tatlı, erik boylarında mavi meyve. Genelde çiğ olarak ya da turtalarda pişmiş olarak tüketilir. Yıldızkız Akademisi'nde ağaç böğürtleni bahçesi vardır.

Eskiprizma: Yıldız Diyarı'nın en eski yerleşim yerlerinden biri. Bir zamanlar Yıldız Diyarı'nın atalarının yaşadığı güzel evlerle dolu olan bu şehir, zengin tarihiyle gezegenin gurur kaynağıdır. Gündüzleri gözde bir turistik mekân olan şehrin geceleri sessiz ve sakinidir. Cassie'nin memleketidir.

Flairfield: Leona'nın memleketi. Bu sevimli, sessiz sakin kasabanın 30 bin kişilik nüfusu ve çok şirin bir

meydanı vardır.

Flaş Asansör: Dilekcan asansörlerine benzer ama onlardan çok, çok daha hızlı bir taşıma aracıdır.

Galaktik olmak: Aşırı tepki göstermek.

Gama kurabiyesi: Gevrek, hem tatlı hem tuzlu atıştırmalık.

Geri Sayım Saati: Yıldız Kızlarına Dilek Görevi'ni tamamlamak için ne kadar zaman kaldığını gösteren saat. Dilek Küresi solduğu an, saat sıfırlanır.

Gök Kafe: Yıldızkız Akademisi'nin muhteşem kafeteryası.

Güneş patlaması: Karşındakini korkutmak için ters ters bakmak.

Hale Salonu: Yıldızkız Akademisi'nde dersliklerin olduğu bina.

Hardalya: Açık sarı çiçekleri püre yapılarak yemek soslarında kullanılan bitki.

Holo-mektup: Yıldızcanların birbirine gönderdiği hologram şeklindeki mektup. Ayrıca holo-reklam panoları, holo-kitaplar, holo-kartlar, holo-iletişim, holo-ilan ve holo-yer kartları da vardır; Dilek Diyarı'nda kâğıttan yapılan her şey, Yıldız Diyarı'nda hologram şeklinde görülür.

Holo-fon: Dilek Diyarı'ndaki kulaktan kulağa oyununa benzer Yıldız Diyarı oyunu. Oyuncuların birbirlerine

kulaktan kulağa fısıldaşarak aktardıkları sözcükleri en sonuncu kişi yüksek sesle söyler. Son mesaj, genelde ilk söylenenden çok farklı olduğundan herkes çok eğlenir.

Işıkböceği: Ateşböceklerine benzeyen, yumurtlayan, büyük, arkadaş canlısı böcek.

Işıklıkanat: Dilek Diyarı'ndaki kelebeklere benzer, kanatları ışıkla parıldaayan bir Yıldız Diyarı canlısı.

Işıkyagmur: Güneşin batmaya başlayıp Yıldız Diyarı'ndaki her şeyin capcanlı ışık saçtığı an.

İmkânsız Dilek Küreleri: Dilek Diyarı'nda yapılan ve Yıldızcanların gerçekleştirmeye gücü yetmeyen dileklerden ortaya çıkan küreler.

İyi Dilek Küresi: Dilek Diyarı'nda yapılan pozitif dileklerden gelen küreler. Dilek Evi'nde yetiştirilir.

Kayan yıldızlar: Yıldızcanların üzerine tutunarak Dilek Diyarı'na seyahat ettiği hızlı yıldızlar.

Kozmik Yürüyüş Bandı: Yıldızkız Akademisi'nde öğrencileri yurtlardan yerleşkenin çeşitli bölgelerine taşıyan hareketli kaldırım sistemi.

Kristal Dağları: Yıldız Diyarı'nın en güzel dağları; Yıldızkız Akademisi'nin yakınındaki gölün karşısında bulunur.

Kötü Dilek Küresi: Dilek Diyarı'nda yapılan zalim ya da bencil dileklerden doğan kürelerdir. Koyu renkli ve biçimsiz olan bu küreler derhal Negatif Enerji

Merkezi'ne gönderilirler.

Küçük Ayı Yurdu: Birinci ve ikinci sınıf öğrencilerin yaşadığı yer.

Munyum: Dilek Diyarı'nda milyona eş değer miktar.

Oylayıcı: Yarışmalarda jürilik yaparak kazananı belirleyen küçük makine. Adil programı sayesinde ayrımcılığa yol vermez.

Parlama Günü: Yıldızcanların doğduğu gün, aynı Dilekcanların doğum günü gibi senede bir kutlanır.

Siber Günlük: Yıldız Kızlarının Dilek Diyarı gözlemlerini kaydettiği yer.

Solar metal: Yaygın bulunan, ucuz bir metal türü.

StarBook: Yıldızcanların resim ve fikirlerini paylaştığı siber ortam.

Simli tırtıl: Simli böceğin larva aşaması. İpeğiyle güzel, ışıltılı bir koza örür. Boş kozalar, kaliteli tekstil ürünleri yapmak için kullanılır.

Yeşiltopak: Köklerini yukarı çekip, çalı topağı gibi yuvarlanarak tekrar kendi kendine yetişebilen, varil şeklinde, yenilebilir çalı.

Yıldırım Salonu: Yıldızkız Akademisi yerleşkesinde öğrencilerin vakit geçirip sosyalleştiği bir yer.

Yıldızkız Akademisi: Yıldız Diyarı'nda dilek gerçekleştirme eğitimi veren dört yıllık, yatılı, çok prestijli kız okulu.

Yıldız Avlusu: Yıldızkız Akademisi yerleşkesinin önündeki meydan.

Yıldızdakika: Dilek Diyarı'ndaki bir dakikaya eş almış yıldızsaniye (ya da saniye).

Yıldızdaş: Yıldız Diyarı'nda kardeşlere verilen isim.

Yıldız Diyarı: Yıldızcanların yaşadığı düzensiz biçimli gezegen. Çevresi parlak sarı bir ışıltıyla kaplı olduğu için, uzaktan normal bir yıldızla benzer.

Yıldızfon: Yıldızcanların her türlü iletişim için kullandığı, yıldız teknolojisi ürünü akıllı telefon. Özellikleri saymakla bitmez.

Yıldızcanlar: Yıldız Diyarı'nda yaşayan, tenleri ışıltılı canlılar.

Yıldızların üzerinde olması: Herkesi gözü birinin üzerine döndüğünde "yıldızlar üzerinde olur".

Yıldız Koruma Gözlüğü: Yıldızcanların kayan yıldızlara yaklaşırken gözlerini korumak için taktıkları gözlük.

Yıldız Kovboyları: Dilek Diyarı'na yolculuk yapacak Yıldızcanları taşımak için kementle kayan yıldızları toplayan kişiler.

Yıldızlar olsun: Yıldızcan dilinde "Teşekkür ederim".

Yıldız Mağaraları: Yıldızkız Akademisi'nin altında, Yıldız Kızlarının Dilek İni'nin de bulunduğu gizli mağaralar.

Yıldız Mermeri: Duvar ve döşemelerde kullanılan aşırı parıltılı doğal taş.

Yıldızsaniye: Dilek Diyarı'ndaki saniyeye benzer kısa zaman birimi.

Yıldızya Şehri: Yıldız Diyarı'nın en büyük şehri, ayrıca başkenti. Sage, Libby ve Adora'nın memleketi.

Yıldız tozu çiçeği: Tatlı baharatımsı kokusu olan pembe çiçek. Libby'nin en sevdiği çiçektir.

Yıldız yeşim taşı: Yarı kıymetli, pürüzsüz yeşil taş.

Yıldızıyosunu: Zümrüt yeşili yaprakları olan, çorbadan pişmiş olarak ya da salatalarda çiğ halde tüketilen bir bitki.

Yızpanak: Ispanağa benzer Yıldız Diyarı sebzesi.

Zaslan: Görünüşü Dilek Diyarı'ndaki aslanlara benzeyen ama rengârenk ve ışıltılı yelesi olan zarif canlı.

Zing: Soğuk ya da sıcak içilebilen, geleneksel Yıldız Diyarı kahvaltı içeceği.

Teşekkürler

Teşekkür etmek istediğimiz herkesi buraya sığdırmak olanaksız, ama deneyeceğiz.

En kıymetli armağanımız, en büyük öğretmenimiz, Halo; seni gökyüzündeki yıldızlardan daha çok seviyoruz... punashaku. Çılgın, harika ve eşsiz kabilemizin geri kalanına da bize rüyalarımızın peşinden gitmeyi öğrettikleri için teşekkür ederiz. Ayrıca dürüstlük, güç, sevgi, dayanak, aile ve minnet kavramlarını öğrettiğiniz için... Mimi Muldoon; yıldız çizimlerin, Yıldız Kızlarına isim verdiği için teşekkür ederiz, sanatsal yönün, koşulsuz sevginle sonsuz bir ilham kaynağısın. Didi Muldoon; koskocaman kalbin ve koruma hislerinle bize olan inancın ve desteğini hiç

eksik etmedin. Gail. Kraliçe G. İş anlayışın ve sınır tanımaz bilgeliğin dillere destan. Frank; seni özleyorsun, oradan bizi izlediğini biliyoruz. Tutu, Nana ve Deda ile birlikte her an yanımızda bize ruhani destek veriyorsun. Rengârenk, zeki ve çatlak kardeşlerimiz Patrick, Moon, Diva ve Dweezil; bu dört isim pek çok insanın ömrü boyunca sahip olamayacağı yaratıcılık ve mizah anlayışına sahip. İyi ki varsınız. Muhteşem yeğenlerimiz; Mathilda, Zola, Ceylon ve Mia; Yıldız Kızları sizi çok seviyor, biz de. Vaftiz annelerimiz Anne ve Gina. Moda düşkünü vaftiz babamız Paris. Teeta ve Freddy; hepimizi çok seviyoruz. Ve dört ayaklı tüylü çocuklarımız Sandwich, Luna, Figgy ve Pinky Star.

İnanılmaz Barry Waldo. YK ortağımız. Tam zamanında gökyüzünden yardımımıza koştun. Uzmanlığın ve dostluğun için ne desek az. Seni ve Gary'yi seviyoruz. Gösteri odası çok yaşasın!

Catherine Daly; seninle yolumuz kesiştiğinde üzerimize yıldızların ışığı yağdı. Yeteneğin ve ilham kaynağın muhteşem; sana olan minnetimizi kelimelerle ifade edemeyiz. Sana ve sevgili Oonagh'ya kucak dolusu sevgiler.

Sevgili Disney ailemiz. Bize inandığınızı için teşekkür ederiz. Tüm yolculuğumuz boyunca elimizi bırakmayan rehberimiz ve dostumuz Wendy Lefkon. Yıldız

Kızlarına inanan ilk kişi Stephanie Lurie. Her adımımızda yardımını esirgemeyen Suzanne Murphy. Jeanne Mosure, seni görür görmez sana âşık olduk ve sen olmasaydın Yıldız Kızları da olmazdı. Andrew Sugarman tüm desteğın için teşekkürler.

Ekibimiz... Devon (midilli paça) ve Monsterfoot ekibine teşekkür ederiz. Chris Abramson - teşekkürler! Richard Thompson, John LaViolette, Swanna, Mario ve Sam'e çok minnettarız.

Eski, yeni tüm dostlarımıza bu hayat koşturmacasında sizlere sahip olduğumuz için mutluyuz. Fay. Jorja. Chandra. Sananda. Sandy. Kathryn. Louise. Bilgelik ve dayanıklılığına hayranız. Ruth, Mike ve Wagon Wheel'deki herkes; iyi ki varsınız, çok şanslıyız. Hepiniz ilham kaynağımızsınız. Sizi seviyoruz.

Son olarak iyisiyle kötüsüyle bu yolculuğumuzda tanıştığımız herkese sonsuz minnetlerimizi sunarız; her şey bizim için bir armağandı. Hayatımıza dokunduğunuz için kalbimizin derinlerinden teşekkür ederiz.

